ਇੰਡੀਅਨ ਹੋਟਲ ਅਤੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ

ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (ਅਹਰ) ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ.

ਬਨਾਮ

ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ

(2016 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰ. 576)

ਜਨਵਰੀ 17, 2019

ਜੇ.ਏ. ਕੇ. ਸੀਕਰੀ ਅਤੇ ਅਸ਼ੋਕ ਭੂਸ਼ਣ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਹੋਟਲਾਂ, ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਅਤੇ ਬਾਰ ਰੂਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ਲੀਲ ਡਾਂਸ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ (ਉੱਥੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ) ਐਕਟ, 20168.2(8)(1) ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦੀ ਸੁਚੱਜੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨੂੰ ਜਗਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਸਪਸ਼ਟ, ਇਸ ਦਾ ਸਟੀਕ ਅਰਥ ਦੇਣ ਤੋਂ ਅਸਮਰੱਥ: ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕਿਸ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ, ਪੈਂਫਲਿਟ, ਕਾਗਜ਼, ਲਿਖਤਾਂ, ਡਰਾਇੰਗ, ਚਿੱਤਰਕਾਰੀ, ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ, ਚਿੱਤਰ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਅਸ਼ਲੀਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦਾ ਐਸ.292 ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਹੀ ਸਮੀਕਰਨ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਅਸ਼ਲੀਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਹ ਲੁਭਾਉਣੇ ਹਨ ਜਾਂ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਅਪੀਲ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ... ਇੱਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਇਸ ਲਈ, ਐਸ.2(8) ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਈਪੀਸੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਅਸ਼ਲੀਲ ਕਿਤਾਬਾਂ ਆਦਿ (ਐਸ.292 ਆਈਪੀਸੀ) ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਸ਼ਲੀਲ ਕੰਮ ਅਤੇ ਗੀਤ (x.294 ਆਈਪੀਸੀ) ਨੂੰ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਵਜੋਂ ਵੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਡਾਂਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੋਵੇਗੀ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਹੋਣਾ ਜੋ ਜਿਨਸੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਨਾਚ ਜਿਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦੀ ਸੁਚੱਜੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਸਪਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਰਥ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਇਹ, ਹੋਰ ਵੀ, ਜਦੋਂ ਸ. 292 ਆਈਪੀਸੀ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਮਝੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਹੋਟਲਾਂ, ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਅਤੇ ਬਾਰ ਰੂਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ਲੀਲ ਡਾਂਸ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ (ਉੱਥੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ) ਨਿਯਮ, 2016 ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860ਐਸ.294 ਭਾਰਤੀ ਕਲਾਵਾਂ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ। 14, 15, 19(1)(ਏ) ਅਤੇ 21।

ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਹੋਟਲਾਂ, ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਅਤੇ ਬਾਰ ਰੂਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ਲੀਲ ਡਾਂਸ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ (ਉੱਥੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ) ਐਕਟ, 2016-8.6(4) ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਡਿਸਕੋ ਜਾਂ ਆਰਕੈਸਟਰਾ ਲਈ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ - ਕੀ ਐਸ.6(4) ਕਲਾ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸਮਾਨਤਾ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ 19(1) ਆਯੋਜਤ: 5.6(4) ਡਿਸਕੋ ਜਾਂ ਆਰਕੈਸਟਰਾ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ - ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਇਹ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਵੀ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਡਿਸਕੋ ਜਾਂ ਆਰਕੈਸਟਰਾ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਹੈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਂ ਤਾਂ ਡਾਂਸ ਬਾਰਾਂ

ਲਈ ਜਾਂ ਡਿਸਕੋ/ਆਰਕੈਸਟਰਾ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਨਾ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਇਹ ਅਯੋਗ ਵਿਵਸਥਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਤਰਕਹੀਣ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਅਖੌਤੀ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ-5.6(4) ਐਕਟ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ-ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ। 19(1)

ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਹੋਟਲਾਂ, ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਅਤੇ ਬਾਰ ਰੂਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ਲੀਲ ਡਾਂਸ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ (ਉੱਥੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ) ਐਕਟ, 2016-8.8(2) ਕੀ ਐਕਟ ਦੇ ਐਸ.8(2) ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਲਾ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ 14: ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਨੂੰ ਐਸ.8 ਦੇ ਅਧੀਨ ਐਸ.8 (1) ਦੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਸਥਾਨ ਐਸ.3 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਹੈ ਇੱਕ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਹੋਟਲ, ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ, ਬਾਰ ਰੂਮ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਐਸ.3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਡਾਂਸ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਉਹ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਅਸ਼ਲੀਲ ਡਾਂਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਨੈਤਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੰਮਕਾਜੀ ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਉਹ ਕੰਮ ਹਨ ਜੋ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਐਸ.8(2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਹੈ। ਅਪਰਾਧ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਜੋ ਐਸ.294 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਆਈਪੀਸੀ- ਐਕਟ ਦੇ 8.8(2) ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ, ਇਸਲਈ, ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਅਸਫਲ - ਕਲਾ। 14.

ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਹੋਟਲਾਂ, ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਅਤੇ ਬਾਰ ਰੂਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ਲੀਲ ਡਾਂਸ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ (ਉੱਥੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ) ਐਕਟ। 2016-1.8(4) ਕੀ ਐਕਟ ਦਾ ਐਸ.8(4) ਮਨਮਾਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕਲਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। 14- ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਭਾਗ ਬੀ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 6, 7 ਅਤੇ 8 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿੱਕੇ, ਕਰੰਸੀ ਨੋਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਦਾ ਮੰਚ 'ਤੇ ਮੁਦਰੀਕਰਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਨੋਟ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਜਾਂ ਸੁੱਟਣ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਡਾਂਸਰ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵੀ ਟਿਪ ਬਿੱਲ ਸਿਰਫ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਆਦਿ। ਦ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਰਖਾ ਕਰਨਾ ਆਦਿ ਭਰਮਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਉਸਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ ਹੈ: ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਸਿੱਕੇ, ਕਰੰਸੀ ਨੋਟਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਸੁੱਟਣ ਜਾਂ ਸੁੱਟਣ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਣਸੁਖਾਵੀਂ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਜੋ ਵੀ ਪੈਸਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਾਂਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਸੁੱਟੇ ਜਾਂ ਵਰ੍ਹਾਉਣ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਕੇ ਆਦਿ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਥਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਬਿੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਇਸ ਨੂੰ ਜੋੜ ਕੇ ਅਜਿਹੇ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਸੁਝਾਅ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ - ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰਾਜ ਟਿਪਿੰਗ ਦੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਚਕਾਰ ਮਾਮਲਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਕਾਰ ਅਤੇ ਵਿਜ਼ਟਰ ਵਿਚਕਾਰ ਇਸ ਲਈ, ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸਿੱਕਿਆਂ, ਕਰੰਸੀ ਨੋਟਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਦਾ ਮੰਚ 'ਤੇ ਮੁਦਰੀਕਰਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸੁੱਟਣ ਜਾਂ ਵਰ੍ਹਾਉਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨੋਟਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਾਂਸਰਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣਾ ਅਣਉਚਿਤ

ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਬਿੱਲਾਂ ਵਿਚ ਇਹੀ ਜੋੜ ਕੇ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ। ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਕਲਾ ਨੂੰ ਵੀ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ। 14.

ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਨੇ ਹੋਟਲਾਂ, ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਅਤੇ ਬਾਰ ਰੂਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ਲੀਲ ਡਾਂਸ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ (ਉੱਥੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ) ਨਿਯਮ, 2016ਆਰ.3(3)(1) ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਹ ਇਸ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ। , ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ 'ਚੰਗੇ ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ' ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ ਪਿਛਲੇ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਕੋਈ ਇਤਿਹਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ: 'ਚੰਗੇ ਚਰਿੱਤਰ' ਜਾਂ 'ਪੂਰਵਜਾਂ' ਜਾਂ 'ਅਪਰਾਧਿਕ' ਸ਼ਬਦ ਰਿਕਾਰਡ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਾਂ ਸਟੀਕ ਨਹੀਂ ਹਨ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹਨ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇਹ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਬੁੱਧੀ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਚੰਗੇ ਚਰਿੱਤਰ ਜਾਂ ਚੰਗੇ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਪਰਾਧਿਕ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। , ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਰਿਕਾਰਡ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਵਿਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਰਿਕਾਰਡ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਰੂਪ ਵਿਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਆਜ਼ਾਦੀ। ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦਾ ਢੁਕਵਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਬੀ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 16 ਨੂੰ ਵੀ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਹੋਟਲਾਂ, ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਅਤੇ ਬਾਰ ਰੂਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ਲੀਲ ਡਾਂਸ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ (ਉੱਥੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ) ਨਿਯਮ, 2016-ਸਾਧਾਰਨ ਸਥਿਤੀਆਂ (ਜੀਐਨਸੀ) ਦੇ ਭਾਗ ਏ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 2 - ਬਾਰ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਸਟੇਜ ਗੈਰ-ਨਾਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਹੋਟਲ, ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਅਤੇ ਬਾਰ ਰੂਮ ਖੇਤਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਵੰਡ - ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਬਾਰ ਰੂਮ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਹੋਟਲ ਅਤੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ ਇਹ ਪਰਮਿਟ ਰੂਮ ਅਤੇ ਡਾਂਸ ਰੂਮ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਭਾਗ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ: ਹੋਲਡ ਦਾ ਜਾਇਜ਼ਤਾ: ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਰਕਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਹੋਟਲਾਂ, ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਅਤੇ ਬਾਰ ਰੂਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ਲੀਲ ਡਾਂਸ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ (ਉੱਥੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ) ਨਿਯਮ, 2016 ਭਾਗ ਏ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 11 ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਡਾਂਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਉਹ ਥਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 1 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੂਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਵਿਦਿਅਕ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦਾ ਆਯੋਜਨ: ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਜ਼ਮੀਨੀ ਹਕੀਕਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੰਬਈ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ 1 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੱਭਣਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਅਸੰਭਵ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਮੁੰਬਈ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਥਾਂ 'ਤੇ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਵੀ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਦਿਅਕ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਤੋਂ ਦੂਰੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਨਾਲ। ਸੰਸਥਾਵਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਕਾਰਜਸ਼ੀਲ ਹੈ।

ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਹੋਟਲਾਂ, ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਅਤੇ ਬਾਰ ਰੂਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ਲੀਲ ਡਾਂਸ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ (ਉੱਥੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ) ਨਿਯਮ, 2016 ਭਾਗ ਬੀ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 2 ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਔਰਤਾਂ, ਡਾਂਸਰ ਅਤੇ ਵੇਟਰ /ਵੇਟਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮਾਸਿਕ ਤਨਖਾਹ ਕਾਨੂੰਨ

ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਾਰੇ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬੈਂਕ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਦੀ ਕਾਪੀ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਵੀ ਜਮ੍ਹਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ: ਵਿਵਸਥਾ ਲਿਖਤੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮਿਹਨਤਾਨੇ ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿਚ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਵਾਉਣਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕੰਮਕਾਜੀ ਔਰਤਾਂ, ਡਾਂਸਰਾਂ ਅਤੇ ਵੇਟਰਾਂ/ਵੇਟਰਾਂ ਨੂੰ ਕੰਮ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਖਤਮ ਜਾਂ ਘੱਟ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਭਾਵ। ਮਾਸਿਕ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਹੋਰ ਢੰਗ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਢੰਗਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ - ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਲਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। 19(1)(ਜੀ) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਮਹਿਲਾ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਜਨਤਕ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਿਖਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਇਹ ਹਿੱਸਾ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਿਖਤੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ, ਮਿਹਨਤਾਨੇ ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨਾ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਇਹਨਾਂ ਲਿਖਤੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨਾ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19(1)(ਜੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ।

ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਹੋਟਲਾਂ, ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਅਤੇ ਬਾਰ ਰੂਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ਲੀਲ ਡਾਂਸ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ (ਉੱਥੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ) ਨਿਯਮ, 2016 ਭਾਗ ਬੀ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੰ. 9 ਸਿਰਫ ਸ਼ਾਮ 6 ਵਜੇ ਤੋਂ ਰਾਤ 11:30 ਵਜੇ ਤੱਕ ਡਾਂਸ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ-ਆਯੋਜਿਤ: ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਅਦਾਰੇ 1:30 ਵਜੇ (ਅਗਲੇ ਦਿਨ) ਜਾਂ 12:30 ਵਜੇ (ਅਗਲੇ ਦਿਨ) ਤੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਕੋਲ ਡਾਂਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ 11:30 ਵਜੇ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਸ਼ਕਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਡਾਂਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਸ਼ਾਮ 6 ਵਜੇ ਤੋਂ ਰਾਤ 11:30 ਵਜੇ ਤੱਕ ਦਾ ਸਮਾਂ ਕਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ 5% ਘੰਟੇ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ

ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਹੋਟਲਾਂ, ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਅਤੇ ਬਾਰ ਰੂਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ਲੀਲ ਡਾਂਸ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ (ਉੱਥੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ) ਨਿਯਮ, 2016 ਭਾਗ ਬੀ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 12 ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਬਾਰ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਡਾਂਸ ਦਾ ਮੰਚਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉੱਥੇ ਸ਼ਰਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ: ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਅਨੁਪਾਤਕ, ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਹੈ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੈਤਿਕਤਾਵਾਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਤੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਅਕਤੀ ਡਾਂਸਰਾਂ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨਗੇ - ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਬਾਰ ਰੂਮਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਔਰਤਾਂ ਵੇਟਰੈਸ ਦੁਆਰਾ ਅਲਕੋਹਲ ਪਰੋਸਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਵਿਗਾੜ ਜਾਂ ਛੁੱਟ-ਪੁਟ ਦੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਨਾ ਸਿਰਫ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਵਾਪਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਡਾਂਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਬਾਰ ਰੂਮਾਂ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੁੱਖ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਹੋਰ ਉਪਾਅ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਅਜਿਹੀ ਸੂਖਮਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਲਕੋਹਲ ਵਾਲੇ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ, ਇਸ ਲਈ, ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 12 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਹੋਟਲਾਂ, ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਅਤੇ ਬਾਰ ਰੂਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ਲੀਲ ਡਾਂਸ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ (ਉੱਥੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ) ਨਿਯਮ, 2016 ਦੇ ਭਾਗ ਬੀ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 20 ਸੀਸੀਟੀਵੀ ਕੈਮਰੇ ਲਗਾਉਣਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਗੋਪਨੀਯਤਾ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕਲਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। 14, 19(1)(ਏ) ਅਤੇ 21 ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ-ਕਲਾ। 14. 19(1)(ਏ) ਅਤੇ 21.

ਨੈਤਿਕਤਾ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਰਾਜ ਆਪਣੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ 'ਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ ਥੋਪਣ ਲਈ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਡਾਂਸ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀਆਂ, ਸਨਮਾਨਜਨਕ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਮਾਜਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਦਾ ਅਪਵਾਦ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਨੂੰ ਅਨੈਤਿਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਅਸ਼ਲੀਲ ਨਾਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਅਸ਼ਲੀਲ ਨਾਚਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਥਾ ਜੋ ਸਮਾਜਿਕ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਨੈਤਿਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮਾਜ 'ਤੇ ਅਨੈਤਿਕ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਾਜਿਕ ਅਭਿਆਸ ਕੰਟਰੋਲ

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ

ਹੋਲਡ: 1. ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ - ਰਾਜ ਆਪਣੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਉੱਤੇ 'ਨੈਤਿਕਤਾ' ਥੋਪਣ ਵਿੱਚ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?

ਕੁਝ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਅਨੈਤਿਕ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਜੂਆ, ਵੇਸਵਾਗਮਨੀ ਆਦਿ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਨਾਲ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਬਦਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਖਾਸ ਗਤੀਵਿਧੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਕੁਝ ਦਹਾਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਅਨੈਤਿਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਸ਼ਾਇਦ ਹੁਣ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਸਮਾਜਕ ਨਿਯਮ ਬਦਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਮਾਜਿਕ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ: ਨਿਰੰਤਰ ਜਾਂ ਵਿਕਾਸਵਾਦੀ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਜਾਂ ਕ੍ਰਾਂਤੀਕਾਰੀ। ਤਬਦੀਲੀ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਆਮ ਰੂਪ ਲਗਾਤਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਵਧਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਸਮਾਜਿਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੂਖਮ, ਪਰ ਗਤੀਸ਼ੀਲ, ਕਾਰਕ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਡਾਂਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ, ਸਨਮਾਨਜਨਕ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਮਾਜਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਅਪਵਾਦ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਨੂੰ ਅਨੈਤਿਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸ਼ਲੀਲ ਡਾਂਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਅਸ਼ਲੀਲ ਨਾਚਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਅਭਿਆਸ ਜੋ ਸਮਾਜਕ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਨੈਤਿਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮਾਜ 'ਤੇ ਅਨੈਤਿਕ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ 'ਸਮਾਜਿਕ ਨਿਯੰਤਰਣ' ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 77][449-ਏ-ਡੀ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. ਬਨਾਮ ਦੇਵਨਸ ਮਾਡਰਨ ਬਰੂਅਰੀਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. (2004) 11 ਐਸਸੀਸੀ 26: [2003] 5 ਐਸਯੂਪੀਐਲ. ਐਸਸੀਆਰ 930; ਗੋਬਿੰਦ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. (1975) 2 ਐਸਸੀਸੀ 148: [1975] 3 ਐਸਸੀਆਰ 946- ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

2. ਰੈਜ਼ ਵਾਧੂ ਵਪਾਰਕ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਡਾਂਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਾਧੂ ਵਪਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੰਡੀਅਨ ਹੋਟਲ ਐਂਡ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਸ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (1) ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ

ਮਨੁੱਖੀ ਤਸਕਰੀ, ਜਨਤਕ ਨੈਤਿਕਤਾ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਅਤੇ ਵਾਧੂ ਵਪਾਰ ਦੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 78][449-ਈ; 450-ਸੀ, ਐੱਲ

ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. ਬਨਾਮ ਭਾਰਤੀ ਹੋਟਲ ਅਤੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ.ਐਸ. (2013) 8 ਐਸਸੀਸੀ 519: [2013] 7 ਐਸਸੀਆਰ 654 - 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

3. ਆਰਈ: ਐਕਟ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(8) ਦੀ ਧਾਰਾ 2(8)(i) ਅਸ਼ਲੀਲ ਡਾਂਸ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਡਾਂਸ ਜੋ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 294 ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ 'ਅਸ਼ਲੀਲ ਨਾਚ' ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸ਼ਲੀਲ ਡਾਂਸ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 294 ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ। ਬੇਨਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(8)(i) ਵਿੱਚ, ਦਰਸ਼ਕ ਦੀ ਸੁਚੱਜੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਸਹੀ ਅਰਥ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਕਿ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ, ਪੈਂਫਲੈਟ, ਕਾਗਜ਼, ਲਿਖਤਾਂ, ਡਰਾਇੰਗ, ਪੇਂਟਿੰਗਾਂ, ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾਵਾਂ, ਚਿੱਤਰਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਅਸ਼ਲੀਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 292 ਖੁਦ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਜਦੋਂ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਅਸ਼ਲੀਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਹ 'ਲਾਭੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰੇਰਕ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ ਦਿਲਚਸਪੀ.... ਇੱਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਇਸਲਈ, ਧਾਰਾ 2(8) ਆਈਪੀਸੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਅਸ਼ਲੀਲ ਕਿਤਾਬਾਂ ਆਦਿ (ਧਾਰਾ 292 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ.) ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਸ਼ਲੀਲ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਗੀਤ (ਧਾਰਾ 294 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ.) ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਵਜੋਂ। ਡਾਂਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੁਚੱਜੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਜਿਨਸੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਨਾਚ ਜਿਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸਰੋਤਿਆਂ ਦੀ ਸੁਚੱਜੀ ਰੁਚੀ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣਾ ਹੈ, ਅਸਪਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦ ਹੈ, ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਰਥ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 292 ਆਈਪੀਸੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਮਝੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪਾਰਸ 79-81, 84, 891|450-ਜੀ-ਐਚ: 451-ਏ, C- ਈ: 452-ਸੀ; 455-ਐੱਚ; 456-ਏ]

ਰਾਜ ਕਪੂਰ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ.ਐਸ. ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ.ਐਸ. (1980) 1 ਐਸਸੀਸੀ 43: [1980] 1 ਐਸਸੀਆਰ 1081 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

ਅਮਿਤਾਭ ਬੱਚਨ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਿਟੇਡ ਬਨਾਮ ਐਨਮ ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਹੂੰ 1996 ਐਸਸੀਸੀ ਔਨਲਾਈਨ ਡੈਲ 268: (1996) 37 ਡੀਆਰਜੇ 352 (ਡੀਬੀ) 87 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਬਰੈਕੇਟ ਬਨਾਮ ਸਪੋਕੇਨ ਆਰਕੇਡਜ਼ ਇੰਕ. 1985 ਐਸਸੀਸੀ ਔਨਲਾਈਨ ਯੂਐਸ ਐਸਸੀ 165: 472 ਯੂਐਸ 491 (1985): 105 ਐਸ.ਸੀਟੀ. 2794; ਪੈਟਰਿਕ ਬਨਾਮ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਮੰਤਰੀ 1996 ਐਸਸੀਸੀ ਔਨਲਾਈਨ Zਏਸੀਸੀ 8: [1996] ZਏਸੀਸੀI7- ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

4. ਪੁਨਰ: ਕੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6(4) ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 19(1) ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ?

ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਡਿਸਕੋ ਜਾਂ ਆਰਕੈਸਟਰਾ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ ਇਹ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਵੀ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਡਿਸਕੋ ਜਾਂ ਆਰਕੈਸਟਰਾ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਂ ਤਾਂ ਡਾਂਸ ਬਾਰ ਜਾਂ ਡਿਸਕੋ/ਆਰਕੈਸਟਰਾ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਨਾ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ। ਇਲਜ਼ਾਮਬੱਧ ਵਿਵਸਥਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਤਰਕਹੀਣ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਉਸ ਅਖੌਤੀ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6(4) ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੈਰਾ 90][456-ਬੀ, ਡੀ-ਈ]

5. ਪੁਨਰ: ਕੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(2) ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ?

ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਨੂੰ ਧਾਰਾ 8 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 8(1) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੇਕਰ ਜਗ੍ਹਾ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਵ ਜਿੱਥੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਤਹਿਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਟਲ, ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ, ਬਾਰ ਰੂਮ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਡਾਂਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਸਥਾਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਸ਼ਲੀਲ ਡਾਂਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਨੈਤਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੰਮਕਾਜੀ ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਉਹ ਕੰਮ ਹਨ ਜੋ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਹਨ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਧਾਰਾ 8(2) ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਧਾਰਾ 294 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਅਪਰਾਧ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 294 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(2) ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ, ਇਸ ਲਈ , ਅਸਫਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਪਾਰਸ 91, 92||456-ਜੀ-ਐਚ: 457-ਏ, ਡੀ।

6. ਪੁਨਰ: ਕੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(4) ਮਨਮਾਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ?

ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਭਾਗ ਬੀ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 6, 7 ਅਤੇ 8 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਿੱਕੇ, ਕਰੰਸੀ ਨੋਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਲੇਖ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਦਾ ਮੰਚ 'ਤੇ ਮੁਦਰੀਕਰਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਡਾਂਸਰ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਨੋਟ ਸੌਂਪਣੇ ਜਾਂ ਸੁੱਟੇ ਜਾਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਹੈ। ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵੀ ਟਿਪ ਸਿਰਫ ਬਿੱਲ ਵਿੱਚ ਜੋੜੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀਆਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਿੱਕੇ, ਕਰੰਸੀ ਨੋਟਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਸੁੱਟਣ ਜਾਂ ਵਰ੍ਹਾਉਣ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਣਸੁਖਾਵੀਂ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜੋ ਵੀ ਪੈਸਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਾਂਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਸਿੱਕਿਆਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਸੁੱਟੇ ਜਾਂ ਵਰ੍ਹਾਏ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਿਰਫ ਉਭਾਰੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਬਿੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਅਜਿਹੇ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਾਜਬੀਅਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਥਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੁਆਰਾ. ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਸੁਝਾਵਾਂ ਦਾ ਸਹੀ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਹੈ, ਉਸੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰਾਜ ਟਿਪਿੰਗ ਦੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਕ ਪਾਸੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਕਾਰ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਕਾਰ ਅਤੇ ਵਿਜ਼ਟਰ ਵਿਚਕਾਰ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 93||457-ਡੀ-ਐਚ: 458-ਏ]

7. ਨਿਯਮ 3(3)(i) ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ।

ਇਸ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ 'ਚੰਗੇ ਚਰਿੱਤਰ' ਅਤੇ 'ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ' ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪਿਛਲੇ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਕੋਈ

ਇਤਿਹਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 'ਚੰਗੇ ਚਰਿੱਤਰ' ਜਾਂ 'ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ' ਜਾਂ 'ਅਪਰਾਧਿਕ ਰਿਕਾਰਡ' ਸ਼ਬਦ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਾਂ ਸਟੀਕ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹਨ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇਹ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਇਸੰਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਬੁੱਧੀ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਚੰਗੇ ਚਰਿੱਤਰ ਜਾਂ ਚੰਗੇ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਰਿਕਾਰਡ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਰਿਕਾਰਡ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਮੌਜੂਦਾ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸਹੀ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਢੁਕਵੇਂ ਉਪਬੰਧ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਮੌਜੂਦਾ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਬੀ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 16 ਨੂੰ ਵੀ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 95/458-ਡੀ-ਐਫ|

8. ਆਮ ਸਥਿਤੀਆਂ (ਜੀਓਸੀ) ਦੇ ਭਾਗ ਏ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 2 ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਬਾਰ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਸਟੇਜ ਦਾ ਆਕਾਰ 10 ਫੁੱਟ x 12 ਫੁੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਕਿ ਬਾਰ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਸਟੇਜ ਹੋਟਲ, ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਅਤੇ ਬਾਰ ਰੂਮ ਖੇਤਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਗੈਰ-ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਵੰਡ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਨੇ ਬਾਰ ਰੂਮ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਹੋਟਲ ਅਤੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਤੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਰਮਿਟ ਰੂਮ ਅਤੇ ਡਾਂਸ ਰੂਮ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਫਿਕਸਡ ਭਾਗ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਬਾਰ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਸਟੇਜ ਦਾ ਆਕਾਰ 10 ਫੁੱਟ x 12 ਫੁੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਟਵਾਰੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਰਕਸ਼ੀਲਤਾ ਜਾਂ ਵਾਜਬੀਅਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕਾਫ਼ੀ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਉਪਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਕੋਈ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। [ਪਾਰਸ 96, 97||458-ਜੀ-ਐਚ: 459-ਏ-ਸੀ

9. ਭਾਗ ਏ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 11 ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਡਾਂਸ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਉਹ ਥਾਂ ਵਿਦਿਅਕ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 1 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੂਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਜ਼ਮੀਨੀ ਹਕੀਕਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦੀ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੰਬਈ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿਚ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ 1 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਜਗ੍ਹਾ ਲੱਭਣੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਸੰਭਵ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਮੁੰਬਈ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਥਾਂ 'ਤੇ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਵੀ ਮਨਮਾਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਦਿਅਕ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਜੋ ਕਿ ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਕਾਰਜਯੋਗ ਹੈ। ਪੈਰਾ 98|459-ਸੀ-ਈ]

10. ਭਾਗ ਬੀ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 2 ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੰਮਕਾਜੀ ਔਰਤਾਂ, ਡਾਂਸਰਾਂ ਅਤੇ ਵੇਟਰਾਂ/ਵੇਟਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਤਨਖਾਹ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬੈਂਕ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਾਰੇ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਦੀ ਕਾਪੀ ਲਾਇਸੰਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਵੀ ਜਮ੍ਹਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਲਿਖਤੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮਿਹਨਤਾਨੇ ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਔਰਤਾਂ, ਡਾਂਸਰਾਂ ਅਤੇ ਵੇਟਰਾਂ/ਵੇਟਰਾਂ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਘੱਟ ਕਰਨਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂਚ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਭਾਵ ਮਾਸਿਕ ਆਧਾਰ

'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਹੋਰ ਢੰਗ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਢੰਗਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਉਹ ਠੇਕੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨੌਕਰੀ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ ਜਿੱਥੇ ਹਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 19 (1) (ਜੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਮਹਿਲਾ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਜਨਤਕ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਿਖਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਇਹ ਹਿੱਸਾ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਲਿਖਤੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਬੈਂਕ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਲਾਇਸੰਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਇਹਨਾਂ ਲਿਖਤੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਉਚਿਤ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ. [ਪੈਰਾ 99||459-ਐਫ-ਐਚ; 460-ਏ-ਡੀ]

11. ਭਾਗ ਬੀ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੰ. 9 ਅਜਿਹੇ ਡਾਂਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਾਮ 6 ਵਜੇ ਤੋਂ ਰਾਤ 11:30 ਵਜੇ ਤੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਅਦਾਰੇ 1:30 ਵਜੇ (ਅਗਲੇ ਦਿਨ) ਜਾਂ 12:30 ਵਜੇ (ਅਗਲੇ ਦਿਨ) ਤੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਕੋਲ ਰਾਤ ਦੇ 11:30 ਵਜੇ ਤੱਕ ਡਾਂਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਡਾਂਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਸ਼ਾਮ 6 ਵਜੇ ਤੋਂ ਰਾਤ 11:30 ਵਜੇ ਤੱਕ ਦਾ ਸਮਾਂ ਕਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ 5% ਘੰਟੇ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 100||460-ਈ-ਐਫ]

12. ਭਾਗ ਬੀ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 12 ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਰਾਬ ਨਹੀਂ। ਬਾਰ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਪਰੋਸਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਡਾਂਸ ਦਾ ਮੰਚਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਹੈ। ਰਾਜ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੈਤਿਕਤਾਵਾਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਅਕਤੀ ਡਾਂਸਰਾਂ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨਗੇ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀਆਂ ਦੁਰਘਟਨਾਵਾਂ ਜਾਂ ਛਟਪਟੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਉਹਨਾਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਡਾਂਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਬਲਕਿ ਬਾਰ ਰੂਮਾਂ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੁੱਖ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਨੁਕਤਾਚੀਨੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਹੋਰ ਉਪਾਅ ਅਪਣਾਉਣੇ ਪੈਣਗੇ। ਅਲਕੋਹਲ ਵਾਲੇ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਲਈ, ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 12 ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। [ਪੈਰਾ 101][460-ਐਫ-ਐਚ: 461- ਏ

13. ਭਾਗ ਬੀ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 20 ਸੀਸੀਟੀਵੀ ਕੈਮਰੇ ਲਗਾਉਣਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਉਚਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਗੋਪਨੀਯਤਾ 'ਤੇ ਹਮਲੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14, 19(1)(ਏ) ਅਤੇ 21 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਪੈਰਾ 102|461-ਬੀ|

ਕੇ.ਐਸ. ਪੁੱਟਾਸਵਾਮੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਐਂਡ ਅਦਰਜ਼ (2017) 10 ਐਸਸੀਸੀ 1: [2017] 10 ਐਸਸੀਆਰ 569- ਦਾ ਅਨੁਸਰਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਐਮ.ਪੀ. ਏ.ਆਈ.ਟੀ. ਪਰਮਿਟ ਦੇ ਮਾਲਕ ਅਸ. ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਐਮ.ਪੀ. (2004) 1 ਐਸਸੀਸੀ 320: [2003] 6 ਐਸਯੂਪੀਪੀਐਲ. ਐਸਸੀਆਰ 331; ਇੰਜਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਮਗਾਰ ਯੂਨੀਅਨ ਬਨਾਮ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋ ਸਟੀਲ ਕਾਸਟਿੰਗ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰ (2004) 6 ਐਸਸੀਸੀ 36: [2004] 1 ਸਪਲ. ਐਸਸੀਆਰ 301; ਨਿਕੇਸ਼ ਤਾਰਾਚੰਦ ਸ਼ਾਹ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (2018) 11 ਐਸਸੀਸੀ 1: [2017] 12 ਐਸਸੀਆਰ 358; ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਜੋਇਸ ਜ਼ੀ ਉਰਫ ਟੈਮੀਕੋ (1973) ।ਐਲਆਰ 1299 (ਬੀਓਐਮ);

ਸਾਧਨਾ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (1981) 19 ਡੀਐਲਟੀ 210; ਨਰਿੰਦਰ ਐਚ. ਖੁਰਾਣਾ ਬਨਾਮ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (2004) 2 ਸਹ ਐਲਜੇ 72; ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਡਾਲਮੀਆ ਬਨਾਮ ਜਸਟਿਸ ਐਸ.ਆਰ. ਤੇਂਡੋਲਕਰ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ.ਐਸ. [1959] ਐਸਸੀਆਰ 279; ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. ਬਨਾਮ ਬਸੰਤੀਬਾਈ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਖੇਤਾਨ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ.ਐਸ. (1986) 2 ਐਸਸੀਸੀ 516: [1986] 1 ਐਸਸੀਆਰ 707; ਮੈਸਰਜ਼ ਲਕਸ਼ਮੀ ਖੰਡਸਾਰੀ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ.ਐਸ. ਬਨਾਮ ਯੂ.ਪੀ. & ਓਆਰਐਸ. (1981) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ 600: 1981 3 ਐਸਸੀਆਰ 92; ਰਣਜੀਤ ਡੀ. ਉਦੇਸ਼ੀ ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਆਫ਼ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ [1965] 1 ਐਸਸੀਆਰ 65; ਪਵਨ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. (1996) 4 ਐਸਸੀਸੀ 17: [1996] 2 ਐਸਯੂਪੀਐਲ. ਐਸਸੀਆਰ 392; ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ. ਦੂਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ ਜਨਰਲ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ.ਐਸ. ਬਨਾਮ ਆਨੰਦ ਪਟਵਰਧਨ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. (2006) 8 ਐਸਸੀਸੀ 433: [2006] 5 ਐਸਯੂਪੀਐਲ. ਐਸਸੀਆਰ 403; ਅਜੈ ਗੋਸਵਾਮੀ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ.ਐਸ. (2007) 1 ਐਸਸੀਸੀ 143: [2006] 10 ਐਸਯੂਪੀਐਲ. ਐਸਸੀਆਰ 770; ਬੰਬਈ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਆਰ.ਐਮ.ਡੀ. ਚਮਾਰਬਾਗਵਾਲਾ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. [1957] ਐਸਸੀਆਰ 874; ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਇਸਦੇ ਸਕੱਤਰ, ਗ੍ਰਹਿ, ਮਨਾਹੀ ਅਤੇ ਆਬਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ.ਐਸ. ਬਨਾਮ ਕੇ. ਬਾਲੂ ਅਤੇ ਅੰਰ: (2017) 2 ਐਸਸੀਸੀ 281: [2016] 11 ਐਸਸੀਆਰ 244- ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਹਾਸ਼ੀਏ ਤੋਂ ਨਾਰੀਵਾਦੀ ਯੋਗਦਾਨ: ਮੁੰਬਈ ਐਕਸਐਲਵੀ ਈਕੋਨ ਦੇ ਬਾਰ ਡਾਂਸਰਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ। ਅਤੇ ਪੋਲ. ਹਫਤਾਵਾਰੀ (48) 2010; ਆਰਸੀਡਬਲਯੂਐਸ (ਐਸਐਨਡੀਟੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਮੁੰਬਈ), ਮੁੰਬਈ ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਔਰਤਾਂ: ਵਿਵਾਦ ਪਿੱਛੇ ਸੱਚਾਈ (ਜੁਲਾਈ 2005); ਆਰਸੀਡਬਲਯੂਐਸ (ਐਸਐਨਡੀਟੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ, ਮੁੰਬਈ), ਡਾਂਸ ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਔਰਤਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ (ਦਸੰਬਰ 2006); ਦਲਵਾਈ, ਸਮੀਨਾ, ਪਰਫਾਰਮਿੰਗ ਕਾਸਟ: ਮੁੰਬਈ ਕੀਲੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ (2012) ਵਿੱਚ ਬਾਰ ਡਾਂਸਿੰਗ ਉੱਤੇ ਪਾਬੰਦੀ; ਅੰਨਾ ਮੋਰਕਾਮ, ਕੋਰਟੀਸਨ, ਬਾਰ ਗਰਲਜ਼ ਅਤੇ ਡਾਂਸਿੰਗ ਬੁਆਏਜ਼: ਇਲਿਸਿਟ ਵਰਲਡਜ਼ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਅਨ ਡਾਂਸ (ਹੈਚੇਟ ਇੰਡੀਆ, 2014); ਏ. ਏਟਜ਼ੀਐਨਨੀ ਅਤੇ ਈ. ਏਟਜ਼ੀਐਨਨੀ (ਈਡੀਐਸ.), ਸਮਾਜਿਕ ਤਬਦੀਲੀ (1964); ਡਬਲਯੂ. ਮੂਰ, ਸੋਸ਼ਲ ਚੇਂਜ (1963) ਡਬਲਯੂ. ਮੂਰ ਅਤੇ ਆਰ. ਕੁੱਕ (ਐਡੀ.) ਸਮਾਜਿਕ ਤਬਦੀਲੀ ਬਾਰੇ ਰੀਡਿੰਗਜ਼ (1967) - ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

[2013] 7 ਐਸਸੀਆਰ 654	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	6 ਲਈ
[2003] 6 ਸਪਲ. ਐਸਸੀਆਰ 331	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	27 ਲਈ
[2004] 1 ਸਪਲ. ਐਸਸੀਆਰ 301	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	27 ਲਈ
[2017] 12 ਐਸਸੀਆਰ 358	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	29 ਲਈ
[2017] 10 ਐਸਸੀਆਰ 569	ਦਾ ਅਨੁਸਰਣ ਕੀਤਾ	38 ਲਈ
(1973) ।ਐਲਆਰ 1299 (ਬੀਓਐਮ)	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	44 ਲਈ

(1981) 19 ਡੀਐਲਟੀ 210	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	44 ਲਈ
(2004) 2 ਮਾਹ ਐਲ.ਜੇ. 72	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	44 ਲਈ
[1959] ਐਸਸੀਆਰ 279	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	45 ਲਈ
[1986] 1 ਐਸਸੀਆਰ 707	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	45 ਲਈ
[1981] 3 ਐਸਸੀਆਰ 92	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	45 ਲਈ
[1965] 1 ਐਸਸੀਆਰ 65	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	60 ਲਈ
[1996] 2 ਸਪਲ. ਐਸਸੀਆਰ 392	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	61 ਲਈ
[2006] 5 ਸਪਲ. ਐਸਸੀਆਰ 403	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	62 ਲਈ
[2006] 10 ਸਪਲ. ਐਸਸੀਆਰ 770	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	63 ਲਈ
[1957] ਐਸਸੀਆਰ 874	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	70 ਲਈ
[2016] 11 ਐਸਸੀਆਰ 244	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	70 ਲਈ
[2003] 5 ਸਪਲ. ਐਸਸੀਆਰ 930	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	75 ਲਈ
[1975] 3 ਐਸਸੀਆਰ 946	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	76 ਲਈ
(1996) 37 ਡੀਆਰਜੇ 352 (ਡੀਬੀ)	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	87 ਲਈ
[1980] 1 ਐਸਸੀਆਰ 1081	ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ	88 ਲਈ

ਸਿਵਲ ਮੂਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2016 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰ. 576।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ।

ਨਾਲ

2017 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸੀ) ਨੰਬਰ 24 ਅਤੇ 119।

ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪਿੰਕੀ ਆਨੰਦ, ਏ.ਐੱਸ.ਜੀ., ਮੁਕੁਲ ਰੋਹਤਗੀ, ਜਯੰਤ ਭੂਸ਼ਣ, ਸ਼ੇਖਰ ਨਫੜੇ, ਸੀਨੀਅਰ. ਐਡਵੋਕੇਟ, ਪ੍ਰਸੇਨਜੀਤ ਕੇਸਵਾਨੀ, ਸਤਿਆਜੀਤ ਸਾਹਾ, ਰਾਘਵੇਂਦਰ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ, ਸ੍ਰਿਸ਼ਟੀ ਕੁਮਾਰ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ. ਵੀ.ਡੀ. ਖੰਨਾ, ਮਨੋਜ ਕੇ. ਮਿਸ਼ਰਾ, ਉਮੇਸ਼ ਦੂਬੇ, ਜੋਤੀ ਮਿਸ਼ਰਾ, ਸੰਦੀਪ ਕੁਮਾਰ ਦਿਵੇਦੀ, ਨਿਖਿਲ ਨਈਅਰ, ਕੁ. ਵੀਨਾ ਗੌੜਾ, ਐਨ.ਸਾਈ ਵਿਨੋਦ, ਧਨੰਜੈ ਬੈਜਲ, ਦਿਵਯਾਂਸ਼ੂ ਰਾਏ, ਸੰਦੀਪ ਦੇਸ਼ਮੁਖ, ਵਸੀਮ ਸਿੱਦੀਕੀ, ਨਰ ਹਰੀ ਸਿੰਘ, ਪ੍ਰਤੀਕ ਰੂਸੀਆ, ਅਭਿਕਲਪ ਪ੍ਰਤਾਪ ਸਿੰਘ, ਮਿਸ. ਦੀਪਾ ਕੁਲਕਰਨੀ, ਸ. ਸੁਵਰਨਾ ਗਾਨੂ, ਸ. ਸੌਦਾਮਿਨੀ ਸ਼ਰਮਾ, ਨਿਸ਼ਾਂਤ ਰਮਾਕਾਂਤਰਾਐਨ ਕਟਨੇਸ਼ਵਰਕਰ, ਰਵਿੰਦਰ ਕੇਸ਼ਵਰਾਵ ਅਦਸੂਰੇ, ਹਾਜ਼ਰ ਧਿਰਾਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਵੱਲੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ

ਏ.ਕੇ.ਸਿਕਰੀ, ਜੇ. 1. ਤਿੰਨ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਇਸ ਬੈਚ ਦੀ ਇਕੱਠੇ ਸੁਣਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹਨਾਂ ਸਾਰੀਆਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਮੁੱਦੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾਵਾਂ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ।

2. ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ ਤੁਰੰਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਹੋਟਲਾਂ, ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਅਤੇ ਬਾਰ ਰੂਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ਲੀਲ ਡਾਂਸ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ (ਉੱਥੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ) ਐਕਟ, 2016 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ) ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੀਆਂ ਹਨ। "ਐਕਟ" ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉੱਥੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਜੋ ਕਿ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਵਿੱਚ ਹੋਟਲਾਂ, ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਅਤੇ ਬਾਰ ਰੂਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ਲੀਲ ਡਾਂਸ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ (ਉੱਥੇ ਕੰਮ ਕਰਨਾ) ਨਿਯਮ, 2016 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਨਿਯਮਾਂ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ') ਜੋ ਕਿ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਪੁਰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14, 15, 19 (1) (ਏ), 19 (1) (ਜੀ) ਅਤੇ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

3. 2016 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 576 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੰਬਰ 1 ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹੋਟਲ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ ਬਾਰ ਮਾਲਕਾਂ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਕੰਡਕਟਰਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਹੈ, ਜੋ ਮੁੰਬਈ ਵਿੱਚ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਅਤੇ ਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਟਰੇਡ ਯੂਨੀਅਨ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦਾ ਸਕੱਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਭਾਰਤ ਦਾ ਨਾਗਰਿਕ ਹੈ, ਜੋ ਇੱਕ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਅਤੇ ਬਾਰ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ।

2017 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 24 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਆਰ.ਆਰ. ਪਾਟਿਲ ਫਾਊਂਡੇਸ਼ਨ ਬੰਬੇ ਪਬਲਿਕ ਟਰੱਸਟ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਰਜਿਸਟਰਡ ਯੂਨੀਅਨ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੂੰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

2017 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 119 ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਭਾਰਤੀ ਬਰਗਰਲਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਹੈ, ਜੋ ਟਰੇਡ ਯੂਨੀਅਨ ਐਕਟ, 1926 ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਮਾਨਯੋਗ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪ੍ਰਧਾਨ. ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਮਹਿਲਾ ਡਾਂਸਰਾਂ, ਗਾਇਕਾਂ ਅਤੇ ਵੇਟਰੈਸਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਸਮਰੱਥਾ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

4. ਤਿੰਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਹੈ। ਤਿੰਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਭਾਗ/ਅਥਾਰਟੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ।

5. ਇਸ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਪਿੱਛੇ ਇੱਕ ਸੰਖੇਪ ਇਤਿਹਾਸਕ ਵਰਣਨ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹੈ:

ਈਟਿੰਗ ਹਾਊਸ ਅਤੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਮੁੰਬਈ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਫੂਡ ਐਂਡ ਡਰੱਗਜ਼ ਐਡਮਿਨਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਤੋਂ ਇਜਾਜ਼ਤ ਲੈਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਥਾਪਨਾ ਨੂੰ ਗ੍ਰੇਡ-ਐਲ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਤੇ ਸਥਾਪਨਾ ਬੰਬੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਨਿਯਮ, 1953 ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ 44 ਅਤੇ 45 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਾਂਬੇ ਪ੍ਰੋਹਿਬਿਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1949 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਸਥਾਪਨਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਐੱਫ.ਐੱਲ. . ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਬਣੀ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ (।ਐਮਐਫਐਲ) ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ।।। ਲਾਇਸੈਂਸ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ਼ ਬੀਅਰ ਦੀ ਸੇਵਾ

ਕਰਨ ਦੇ ਚਾਹਵਾਨ ਵਿਅਕਤੀ ਬੰਬੇ ਪ੍ਰੋਹਿਬਿਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1949 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਰਮਿਟ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬੀਅਰ ਬਾਰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਫਾਰਮ 'ਈ' ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੰਸ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਬੰਬੇ ਪ੍ਰੋਹਿਬਿਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1949 ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਐਫਐਲ III ਜਾਂ ਫਾਰਮ 'ਈ' ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਘਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਬੰਬੇ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ, 1951 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਜਿਸਨੂੰ ਪਬਲਿਕ ਐਂਟਰਟੇਨਮੈਂਟ ਲਾਇਸੈਂਸ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। , ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ, ਜੋ ਕਿ ਗ੍ਰੇਟਰ ਮੁੰਬਈ, 1953 ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੁਆਰਾ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਦੀ ਬਹੁਲਤਾ ਹੋਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਦੇ ਮਾਲਕ ਜੋ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਵਿੱਚ ਸੰਗੀਤ ਅਤੇ ਨਾਚ ਜਾਂ ਸੰਗੀਤ ਜਾਂ ਡਾਂਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਸਥਾਨਾਂ (ਸਿਨੇਮਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ) ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰੀਮਿਸ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। , ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ, 1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਅਧੀਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੇਲਿਆਂ ਅਤੇ ਤਮਾਸ਼ਾ ਦੇ ਨਿਯਮ, 1960 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਮਨੋਰੰਜਨ ਨਿਯਮ" ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ) ਸਮੇਤ। ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ, 1951, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਯਾਨੀ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੇ ਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਰਨ ਲਈ, ਸਗੋਂ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਜਾਂ ਰਾਹਗੀਰਾਂ ਨੂੰ ਅਸੁਵਿਧਾ ਆਦਿ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਵੀ ਨਿਯਮ ਬਣਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ, ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ। ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪਬਲਿਕ ਐਂਟਰਟੇਨਮੈਂਟ, 1953 ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਸਥਾਨਾਂ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਨਿਯਮਾਂ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਹਨ। ਉਕਤ ਮਨੋਰੰਜਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਇ 8 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਨਿਯਮ 108 ਅਤੇ 108 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਾਰੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਪ੍ਰੀਮਾਈਸ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ 108(ਏ) ਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਮਨੋਰੰਜਕ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਇ 9 ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਲਈ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਮਨੋਰੰਜਨ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੈਧ ਲਾਇਸੰਸ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹ ਪਿਛਲੇ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸਾਂ ਦਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਵੀਨੀਕਰਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

6. ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਰਾਜ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਹੋਟਲ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੇਸਵਾਗਮਨੀ ਦੇ ਰੈਕੇਟ ਚਲਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਡਾਂਸ ਪ੍ਰੋਗਰਾਮ ਕਰਵਾਏ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਨਾਚ ਰੂਪਾਂ ਨੂੰ ਅਸ਼ਲੀਲ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਸੁਝਾਵਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਉਪਰੋਕਤ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਦਿਸ਼ਾ-ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਤੇ ਡਾਂਸ ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਔਰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਸਮਾਜਿਕ-ਆਰਥਿਕ ਸਥਿਤੀਆਂ 'ਤੇ ਸੁਤੰਤਰ ਅਧਿਐਨਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ, 1951, (ਪੂਰਵ ਬੰਬਈ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ, 1951) ਵਿੱਚ ਬੰਬੇ ਪੁਲਿਸ ਸੋਧ ਐਕਟ, 2005 ਦੇ ਤਹਿਤ ਧਾਰਾ 33ਏ ਅਤੇ 33ਬੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖਾਣ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਘਰ, ਪਰਮਿਟ ਰੂਮ ਜਾਂ ਬੀਅਰ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਡਾਂਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 33ਬੀ ਧਾਰਾ 33ਏ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਪਵਾਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਡਾਂਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਇੱਕ ਥੀਏਟਰ ਵਿੱਚ ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਕਲੱਬ ਜਿੱਥੇ ਦਾਖਲਾ ਸਿਰਫ਼ ਮੈਂਬਰਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਸੀ। ਉਕਤ ਸੋਧ ਨੂੰ ਬੰਬਈ ਦੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਰਾਰ ਦੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ

ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਐਨਆਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਸੀ। ਬਨਾਮ ਇੰਡੀਅਨ ਹੋਟਲ ਐਂਡ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ.ਐਸ. (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੰਡੀਅਨ ਹੋਟਲ ਐਂਡ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (1)' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)

7. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਨੇ ਸਾਲ 2014 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਵਿਵਸਥਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਿਸਨੂੰ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਪੁਲਿਸ (ਦੂਜਾ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2014 ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 33ਏ ਨੂੰ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ, 1951 ਵਿੱਚ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 33ਬੀ ਨੂੰ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਭਾਰਤੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ ਭਾਰਤੀ ਹੋਟਲ ਅਤੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੀ ਤਰਫੋਂ, 2014 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 793 ਵਾਲੀ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਪੁਲਿਸ (ਦੂਜੀ ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2014 ਦੇ ਤਹਿਤ ਧਾਰਾ 33ਏ ਦੇ ਜੋ ਕਾਨੂੰਨ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14, 19 (1) (ਏ), 19 (1) (ਜੀ) ਅਤੇ 21 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਰਾਜ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਨੇ ਇੱਕ ਜਵਾਬੀ ਹਲਫ਼ਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 15 ਅਕਤੂਬਰ 2015 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33ਏ(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਾਈਡਰ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਕਿ ਡਾਂਸ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੂਰ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਦਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ. । ਨੇ ਅਪ੍ਰਗਟਡ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਘਟਨਾਕ੍ਰਮ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, 2014 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰ. 793 ਨੂੰ ਬੇਅਸਰ ਸਮਝ ਕੇ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ।

ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮ:

8. ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੋਟਲਾਂ, ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ, ਬਾਰ ਰੂਮਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ਲੀਲ ਡਾਂਸ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਅਤੇ ਕੰਮ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਨਜ਼ਰੀਏ. ਇਹ ਐਕਟ ਪੂਰੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਤੱਕ ਫੈਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2 ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"2(3) "ਬਾਰ ਰੂਮ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਉਹ ਜਗ੍ਹਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਮਾਲਕ ਜਨਤਾ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਗਾਹਕਾਂ ਦੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਸਥਾਪਨਾ ਦੇ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਡਾਂਸ ਦਾ ਮੰਚਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ;

(4) "ਡਾਂਸਰ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਸਟੇਜ 'ਤੇ ਜਾਂ ਅਹਾਤੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿਚ ਨਾਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਕਲਾਕਾਰ;

(8) "ਅਸ਼ਲੀਲ ਨਾਚ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਅਜਿਹਾ ਨਾਚ ਜੋ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 294 ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਸ਼ਲੀਲ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਨਾਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਵੇਗਾ, -

(i) ਜੋ ਕਿ ਸਿਰਫ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦੀ ਸੁਚੱਜੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ

(ii) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਿਨਸੀ ਕਿਰਿਆ, ਕਾਮੁਕ ਹਰਕਤਾਂ, ਜਿਨਸੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸ਼ਾਰੇ ਜਾਂ ਡਾਂਸਰ ਤੱਕ ਜਿਨਸੀ ਪਹੁੰਚ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ, ਡਾਂਸਰ ਆਪਣੇ ਜਣਨ ਅੰਗਾਂ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ, ਜੇ ਕੋਈ ਔਰਤ , ਟਾਪਲੈੱਸ ਹੈ,

(10) "ਸਥਾਨ" ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਥਾਪਨਾ, ਘਰ, ਇਮਾਰਤ, ਤੰਬੂ ਅਤੇ ਆਵਾਜਾਈ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਸਾਧਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਸਮੁੰਦਰ, ਜ਼ਮੀਨ ਜਾਂ ਹਵਾਈ ਦੁਆਰਾ;"

9. ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਤੇ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਹੋਟਲ, ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ, ਬਾਰ ਰੂਮ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿੱਥੇ ਨਾਚਾਂ ਦਾ ਮੰਚਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। . ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਥਾਰਟੀ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਲਈ ਸਮਰੱਥ। ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰੀ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"5. ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ, -

(ਏ) ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ,

(ਬੀ) ਹੋਟਲ, ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਜਾਂ ਬਾਰ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਦੀਆਂ ਢੁਕਵੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ

(ਸੀ) ਅਜਿਹੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀਆਂ ਸਾਵਧਾਨੀਆਂ ਵਰਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।"

10. ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਛਾ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮੈਟ ਅਨੁਸਾਰ ਅਰਜ਼ੀ ਭੇਜਣੀ ਪਵੇਗੀ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 6 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਇਸੰਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਉਸ ਸਥਾਨ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਡਿਸਕੋ ਜਾਂ ਆਰਕੈਸਟਰਾ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਦੀ ਸਹੀ ਭਾਸ਼ਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ

"(4) ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਡਿਸਕੋਥੈਕ ਜਾਂ ਆਰਕੈਸਟਰਾ ਲਈ ਕੋਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਿਸ ਜਗ੍ਹਾ ਲਈ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਸਥਾਨ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸ ਲਈ ਡਿਸਕੋਥੇਕ ਜਾਂ ਆਰਕੈਸਟਰਾ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

11. ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਬਿਨਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 3 ।ਐਲਈ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਨਤੀਜੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹੈ:

"8(1) ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਥਾਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਪੰਜ ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਕੈਦ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। 25 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨਾਲ ਅਤੇ

ਅਪਰਾਧ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਹਰ ਦਿਨ ਲਈ 25 ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਦਾ ਹੋਰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਅਪਰਾਧ ਜਾਰੀ ਹੈ;

(2) ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਮਾਲਕ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਨੈਤਿਕ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕਿਸੇ ਕੰਮਕਾਜੀ ਔਰਤ ਦਾ ਅਸ਼ਲੀਲ ਨਾਚ ਜਾਂ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ, ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਲਈ ਜੋ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੱਕ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਜੋ ਕਿ ਦਸ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨਾਲ; ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਸੂਰਤ ਵਿੱਚ, ਹੋਰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਜੋ ਹਰ ਦਿਨ ਲਈ ਦਸ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਅਪਰਾਧ ਜਾਰੀ ਹੈ।

(3) ਉਪ-ਧਾਰਾਵਾਂ (1) ਅਤੇ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਸਮਝਦਾਰੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇਯੋਗ ਹੋਣਗੇ।

(4) ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਸਿੱਕੇ, ਕਰੰਸੀ ਨੋਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਦਾ ਮੰਚ 'ਤੇ ਮੁਦਰੀਕਰਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਿੱਕੇ, ਕਰੰਸੀ ਨੋਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਜਿਸਦਾ ਮੁਦਰੀਕਰਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਸੇ ਡਾਂਸਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਸੁੱਟੇਗਾ ਜਾਂ ਵਰ੍ਹਾਏਗਾ। ਜਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਜਾਂ ਅਸ਼ਲੀਲ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਛੂਹਣਾ। ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਕਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਛੇ ਮਹੀਨੇ ਤੱਕ ਦੀ ਕੈਦ ਜਾਂ ਪੰਜਾਹ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਦਾ ਜੁਰਮਾਨਾ, ਜਾਂ ਦੋਵੇਂ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ।

(5) ਉਪ-ਧਾਰਾ (4) ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਗੈਰ-ਗਿਆਨਯੋਗ ਅਤੇ ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ।

(6) ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਸਜ਼ਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਦੋਸ਼ੀ ਪਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ, ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਦੀ ਕੈਦ ਜਾਂ 20 ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਦੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਪੰਜ ਹਜ਼ਾਰ, ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨਾਲ।"

12. ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਲਾਇਸੰਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ, ਸੋਧ ਆਦਿ ਲਈ ਵੀ ਉਪਬੰਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਿਵਾਰਨ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿ ਹੋਟਲ, ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ, ਬਾਰ ਰੂਮ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕਰਨ ਦਾ ਕੰਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

13. ਅਸੀਂ ਇੱਥੇ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(8)(1), ਸੈਕਸ਼ਨ 6(4), ਸੈਕਸ਼ਨ 8(1)(2) ਅਤੇ (4) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

14. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ

ਦੇ ਹਰੇਕ ਸਦਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰੱਖੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਧਾਰਾ 15 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੁਸ਼ਕਲ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਿੰਦੀ ਹੈ।

15. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਨਿਯਮ 3 ਲਾਇਸੈਂਸ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਸ਼ਰਤਾਂ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਬੋਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

"3. ਲਾਇਸੈਂਸ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ। ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇਕਰ ਉਹ, -

(i) 21 ਸਾਲ ਦੀ ਉਮਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ;

(ii) ਭਾਰਤ ਦਾ ਨਾਗਰਿਕ ਜਾਂ ਭਾਰਤੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਐਕਟ, 1932 ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਡ ਭਾਈਵਾਲੀ ਫਰਮ ਦਾ ਭਾਈਵਾਲ ਹੈ ਜਾਂ ਕੰਪਨੀ ਐਕਟ, 1956 ਜਾਂ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ, 2013 ਅਧੀਨ ਰਜਿਸਟਰਡ ਕੰਪਨੀ ਹੈ;

(iii) ਇੱਕ ਚੰਗੇ ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨਾਂ ਦੇ ਮਾਲਕ ਹੋਣ ਅਤੇ ਅਤੀਤ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਰਿਕਾਰਡ ਦਾ ਕੋਈ ਇਤਿਹਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ, ਲਾਇਸੰਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਨੂੰ ਬਿਨੈ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦਸ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਤੱਕ ਵਿਚਾਰੇਗੀ; ਅਤੇ

(iv) ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਭਾਗ-ਏ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

16. ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਨੱਥੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਭਾਗ ਏ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਭਾਗ ਬੀ ਉਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜੋ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੂਰੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਕਿਉਂਕਿ, ਭਾਗ ਏ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੰ. 2 ਅਤੇ 11 ਅਤੇ ਭਾਗ ਬੀ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੰ. 2, 6, 9, 12, 16, 17 ਅਤੇ 20 ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹਨ, ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਰਹੇ ਹਾਂ:

"ਸਾਧਾਰਨ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਨੁਸੂਚੀ

ਭਾਗ-ਏ

ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੰਪਾਇਲ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ

2. ਇੱਕ ਪੜਾਅ 10ਐਫਟੀ x 12ਐਫਟੀ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹੋਟਲ, ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਅਤੇ ਬਾਰ ਰੂਮ ਖੇਤਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਗੈਰ-ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਭਾਗ ਦੇ ਨਾਲ ਬਾਰ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਆਕਾਰ ਵਿੱਚ। ਜੇਕਰ ਬਿਨੈਕਾਰ ਪਰਮਿਟ ਰੂਮ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪਰਮਿਟ ਰੂਮ ਅਤੇ ਡਾਂਸ ਰੂਮ ਵਿਚਕਾਰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਭਾਗ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

Xx xx xx

11. ਸਥਾਨ ਵਿਦਿਅਕ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਇੱਕ ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੂਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਭਾਗ-ਬੀ

ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ

2. ਕੰਮਕਾਜੀ ਔਰਤਾਂ, ਡਾਂਸਰ ਅਤੇ ਵੇਟਰ ਵੇਟਰੈਸਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬੈਂਕ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਲਿਖਤੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ (ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਸਮੇਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਹੋਰ ਸਾਰੇ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਨਾਲ) ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ। ਲਾਇਸੰਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

Xx xx xx

6. ਗਾਹਕ ਨੂੰ ਸਿੱਕੇ, ਕਰੰਸੀ ਨੋਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਦਾ ਮੰਚ 'ਤੇ ਡਾਂਸਰ ਦੀ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਮੁਦਰੀਕਰਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸੁੱਟਣ ਜਾਂ ਸ਼ਾਵਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। ਗਾਹਕ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਬਿੱਲ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਕਮ ਜੋੜ ਕੇ ਸਾਰੇ ਡਾਂਸਰਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟਿਪ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਅਜਿਹੀ ਟਿਪ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਡਾਂਸਰਾਂ ਨੂੰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਤਨਖਾਹ ਵਿੱਚੋਂ ਨਹੀਂ ਕੱਟੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Xx xx xx

9. ਬਾਰ ਰੂਮ ਜਿੱਥੇ ਡਾਂਸ ਦਾ ਮੰਚਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸਿਰਫ ਸ਼ਾਮ 6.00 ਵਜੇ ਤੱਕ ਜਨਤਾ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗਾ। 11.30 ਪੀ.ਐਮ.

Xx xx xx

12. ਬਾਰ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਨਾਚਾਂ ਦਾ ਮੰਚਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਲਕੋਹਲ ਵਾਲਾ ਪਦਾਰਥ ਨਹੀਂ ਪਰੋਸਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

Xx xx xx

16. ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਏਗਾ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪਿਛੋਕੜ ਨਹੀਂ ਹੈ।

17. ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਲਾਇਸੰਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੋਧ ਜਾਂ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ

Xx xx xx

20. ਲਾਇਸੰਸਧਾਰੀ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਏਗਾ ਕਿ ਬਾਰ ਰੂਮ ਦੇ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ, ਮਨੋਰੰਜਨ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਸਥਾਨ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸੀਸੀਟੀਵੀ ਕੈਮਰਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਨੂੰ 30 ਦਿਨਾਂ ਲਈ ਨਿਰੀਖਣ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਸਮਰੱਥ ਪੁਲਿਸ ਅਥਾਰਟੀ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।"

17. ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਹੋਟਲ ਅਤੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (1) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ 2013 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ

ਗਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਧਾਰਾ 33ਏ ਅਤੇ 33ਬੀ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹਨ ਜੋ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ, 2005 ਵਿੱਚ ਬੰਬੇ ਪੁਲਿਸ ਸੋਧ ਐਕਟ, 2005 ਦੁਆਰਾ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। , 1951. ਹੋਰ ਵੀ, ਤਰਕ ਸ਼ਾਮਿਲ ਹੈ. ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ, ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

18. ਭਾਰਤੀ ਹੋਟਲ ਅਤੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (1)

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਖਾਣਾ ਖਾਣ ਵਾਲਾ ਘਰ ਅਤੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਬੰਬੇ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੁਝ ਲਾਇਸੰਸ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਜੋ ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਾਇਸੰਸ ਵਜੋਂ ਜਾਣੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੋਈ ਵੀ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਮਾਲਕ ਜੋ ਸੰਗੀਤ ਜਾਂ ਡਾਂਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਸੰਗੀਤ ਜਾਂ ਡਾਂਸ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਨੂੰ ਮਨੋਰੰਜਨ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਸਰ ਅਤੇ ਪਰਫਾਰਮੈਂਸ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਲਾਈਸੈਂਸ ਦੇਣ ਦੀ ਇਹ ਸ਼ਕਤੀ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ, 1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਹੈ। ਧਾਰਾ 33 ਏ ਅਤੇ 33 ਬੀ ਸੋਧ ਐਕਟ, 2005 ਦੁਆਰਾ ਜੋੜੇ ਗਏ ਸਨ। ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਦੇ ਨਾਲ ਇਹ ਉਪਬੰਧ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

"ਆਬਜੈਕਟ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ

21. 14-6-2005 ਨੂੰ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ 2005 ਦੇ ਬਿੱਲ ਨੰਬਰ 40 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਧਾਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"(7) ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਬੰਬੇ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ, 1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 33 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੰਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਡਾਂਸ ਰੱਖਣ ਲਈ ਲਾਇਸੰਸ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਚਾਰਜਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਲਈ ਅਜਿਹੇ ਡਾਂਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਆਯੋਜਨ ਕਰਨਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਾਂਸ ਕਰਨ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਅਸ਼ਲੀਲ, ਅਸ਼ਲੀਲ ਜਾਂ ਅਸ਼ਲੀਲ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਾਚ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਡਾਂਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਆਯੋਜਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਬਾਰੇ ਕਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਮਿਲੀਆਂ ਹਨ, ਸਰਕਾਰ ਮੰਨਦੀ ਹੈ ਕਿ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਘਰਾਂ, ਪਰਮਿਟ ਰੂਮਾਂ ਜਾਂ ਬੀਅਰ ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ਲੀਲ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਾਚਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਨੂੰ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਜਾਂ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਜਨਤਕ ਨੈਤਿਕਤਾ ਜਾਂ ਨੈਤਿਕਤਾ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣਾ। ਸਰਕਾਰ ਖਾਣ ਪੀਣ ਦੇ ਘਰਾਂ ਜਾਂ ਪਰਮਿਟ ਰੂਮਾਂ ਜਾਂ ਬੀਅਰ ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਡਾਂਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਆਯੋਜਨ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੀ ਹੈ।

(2) ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਬਜਟ ਇਜਲਾਸ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਤਲਬ ਧਿਆਨ ਮਤਾ ਰਾਹੀਂ, ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਡਾਂਸ ਬਾਰਾਂ ਦੇ ਵਧਣ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਾਜ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਮਾੜੇ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਸਮੇਤ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੀ ਬਰਬਾਦੀ ਵੱਲ ਸੱਦਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੱਤਾਧਾਰੀ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧੀ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਡਾਂਸ ਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧੀ ਅਤੇ ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਅਨੈਤਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਸਥਾਨਾਂ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਡਾਂਸ ਬਾਰ ਬੰਦ

ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਥੱਲੇ, ਹੇਠਾਂ, ਨੀਂਵਾ. ਇਹ ਡਾਂਸ ਬਾਰ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਪੈਸੇ ਕਮਾਉਣ ਦੀਆਂ ਚਾਹਵਾਨ ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਲੜਕੀਆਂ ਅਨੈਤਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਰਹੀਆਂ ਹਨ। ਲੋਕ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਸਮੇਤ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦਿਆਂ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਨਾਚ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣਾ ਮੁਨਾਸਿਬ ਸਮਝਿਆ ਹੈ ਜਾਂ ਬੰਬੇ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ, 1951 ਵਿੱਚ ਢੁਕਵੀਂ ਸੋਧ ਕਰਕੇ ਪੂਰੇ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਪਰਮਿਟ ਰੂਮ ਜਾਂ ਬੀਅਰ ਬਾਰ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਉਪਬੰਧ ਇਹ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਡਰਾਮਾ ਥੀਏਟਰ ਜਾਂ ਸਿਨੇਮਾ ਥੀਏਟਰ ਜਾਂ ਆਡੀਟੋਰੀਅਮ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਾਂਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦਾ ਆਯੋਜਨ, ਰਜਿਸਟਰਡ ਸਪੋਰਟਸ ਕਲੱਬ ਜਾਂ ਜਿਮਖਾਨਾ; ਜਾਂ ਤਿੰਨ-ਤਾਰਾ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਵਾਲੇ ਹੋਟਲ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਰੇ ਜਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੈਰ-ਸਪਾਟਾ ਜਾਂ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸੈਰ-ਸਪਾਟਾ ਨੀਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ, 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਡਾਂਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਾਇਸੰਸ।

3. ਬਿੱਲ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਹੈ।

33-ਏ. ਖਾਣ-ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਘਰ, ਪਰਮਿਟ ਰੂਮ ਜਾਂ ਬੀਅਰ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਡਾਂਸ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਪਰਿਣਾਮੀ ਉਪਬੰਧ। ਬੰਬੇ ਪੁਲਿਸ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 2005 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਖੇਤਰ ਲਈ ਧਾਰਾ 33 ਦਾ 1)

(ਏ) ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਘਰ, ਪਰਮਿਟ ਰੂਮ ਜਾਂ ਬੀਅਰ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਜਾਂ ਕਿਸਮ ਦੇ ਡਾਂਸ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ;

(ਬੀ) ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਾਇਸੰਸ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋਵੇ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਜਾਂ ਕਿਸਮ ਦਾ, ਡਾਂਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਲਈ, ਇੱਕ ਖਾਣ ਵਾਲਾ ਘਰ, ਪਰਮਿਟ ਰੂਮ ਜਾਂ ਬੀਅਰ ਬਾਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(2) ਧਾਰਾ 131 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਿਸੇ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਘਰ, ਪਰਮਿਟ ਰੂਮ ਜਾਂ ਬੀਅਰ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਜਾਂ ਕਿਸਮ ਦਾ ਡਾਂਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਯਕੀਨ ਹੋਣ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਨਾਲ ਜੋ ਦੋ ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਵਧ ਸਕਦਾ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਤੇ ਢੁੱਕਵੇਂ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਕੈਦ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਪੰਜਾਹ ਹਜ਼ਾਰ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

(3) ਜੇਕਰ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਜਿਸਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਾਇਸੰਸ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਆਪਣੇ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਜਾਂ ਕਿਸਮ ਦਾ ਡਾਂਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਘਰ, ਪਰਮਿਟ ਰੂਮ ਜਾਂ ਬੀਅਰ ਬਾਰ, ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ, ਧਾਰਾ 33 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਖਾਣ-ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਘਰ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਅਤੇ ਪਰਮਿਟ ਰੂਮ ਲਈ ਜਾਰੀ ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ (ਪੀਪੀਈਐਲ) ਰੱਖਣ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦੇਵੇਗੀ। ਜਾਂ ਬੀਅਰ ਬਾਰ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ

ਦੇ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਵੇ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਲਵੇ। ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ।

(4)-(5)

(6) ਇਸ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਸਮਝਦਾਰੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਜ਼ਮਾਨਤੀ ਹੋਵੇਗਾ।

33-ਬੀ. ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 33-ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਗੈਰ-ਲਾਗੂਤਾ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਹੋਰ ਉਪਬੰਧਾਂ, ਜਾਂ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਧਾਰਾ 33-ਏ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਨ੍ਹਿਤ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਆਯੋਜਨ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇੱਕ ਡਰਾਮਾ ਥੀਏਟਰ, ਸਿਨੇਮਾ ਥੀਏਟਰ ਅਤੇ ਆਡੀਟੋਰੀਅਮ; ਜਾਂ ਸਪੋਰਟਸ ਕਲੱਬ ਜਾਂ ਜਿਮਖਾਨਾ, ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਸਿਰਫ਼ ਇਸਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਸੀਮਤ ਹੈ, ਜਾਂ ਤਿੰਨ-ਤਾਰਾ ਵਾਲੇ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਉੱਪਰ ਵਾਲੇ ਹੋਟਲ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਰੇ ਜਾਂ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ (ਏ) ਕੇਂਦਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੈਰ-ਸਪਾਟਾ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ। ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੈਰ-ਸਪਾਟਾ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ, ਜਾਂ (ਅ) ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂ ਆਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ

ਵਿਆਖਿਆ। ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਸਪੋਰਟਸ ਕਲੱਬ ਜਾਂ ਜਿਮਖਾਨਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਬੰਬੇ ਪਬਲਿਕ ਟਰੱਸਟ ਐਕਟ, 1950, ਜਾਂ ਸੋਸਾਇਟੀਜ਼ ਰਜਿਸਟ੍ਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1860 ਜਾਂ ਕੰਪਨੀਜ਼ ਐਕਟ, 1956, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਰਜਿਸਟਰਡ ਸੰਸਥਾ ਹੈ। ਸਮਾਂ ਲਾਗੂ ਹੈ।"

19. ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਹੈ ਜੋ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਾਂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 14, 19(1)(ਏ) ਅਤੇ 19(1)(ਜੀ)। ਗੌਰਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 15(1) ਅਤੇ 21 ਦੀ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦੱਸਦਿਆਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਆਪਹੁਦਰੇਪਣ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਮਾਨ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਮਾਪਦੰਡ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 33ਏ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਘੱਟ ਅਸ਼ਲੀਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਵਰਗੀਕਰਨ ਦਾ ਸੋਧ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਰਟੀਕਲ 19(1)(ਏ) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਡਾਂਸ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦਾ ਇੱਕ ਰੂਪ ਹੈ ਅਤੇ ਅਯੋਗ ਕਾਨੂੰਨ ਗੈਰਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19(2) ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਉਪਬੰਧ ਪੇਸ਼ੇ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਰੈਜ਼ ਕਮਰਸ਼ਿਅਮ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਇਸੰਸ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਬਾਰ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪੇਸ਼ੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਰ ਡਾਂਸਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪੇਸ਼ੇ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖੇ।

20. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਜੋ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਵਿਤਕਰੇ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ:

"118. ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪ੍ਰਯਾਸ ਅਤੇ ਸ਼ੁਭਦਾ ਚੌਕਰ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇੰਟਰਵਿਊ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਇੰਨੀ ਘੱਟ ਸੀ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਅਧਿਐਨਾਂ ਨੂੰ

ਅਰਥਹੀਣ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਐਸਐਨਡੀਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਗਲੀ ਰਿਪੋਰਟ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨੇ ਦੂਜੀਆਂ ਦੋ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਹੁੰਚੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਦਾ ਕਾਫ਼ੀ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਇੱਥੇ ਸਥਿਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਰਗੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਰੈਡੀਸ (68 ਐਲ ਈਡੀ 690: 264 ਯੂਐਸ 292 (1924)] ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਨਿਊਯਾਰਕ ਵਿਧਾਨ. ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਅਤੇ ਦੂਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਸ਼ਹਿਰਾਂ ਦੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਤ 10 ਵਜੇ ਤੋਂ ਸਵੇਰੇ 6 ਵਜੇ ਤੱਕ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ: (1) ਨਿਯੋਕਤਾ ਅਤੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਕੇ, ਅਤੇ (2) ਬਰਾਬਰ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਧਾਰਾ, ਇੱਕ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਵਰਗੀਕਰਣ ਦੁਆਰਾ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਹਿਲੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਕਿ ਰਾਜ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਾਤ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਅਜੀਬ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦਾ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਕੰਮ, ਰਾਜ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਬੇਨਕਾਬ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਵੱਡੇ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਰਾਤ ਦੇ ਜੀਵਨ ਲਈ ਖ਼ਤਰਿਆਂ ਅਤੇ ਖ਼ਤਰਿਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਸ਼ਹਿਰ. ਇਸ ਲਈ, ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਸਿਹਤ ਅਤੇ ਭਲਾਈ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਰੱਥ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਿੱਟਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਕ ਬਹੁਤ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰਕ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਸੀ: (ਰੈਡਿਸ ਕੇਸ [68 ਐਲ. ਐਡ 690: 264 ਯੂਐਸ 292 (1924)) ਐਲ. ਐਡ ਪੀ. 694)

"ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਕੋਲ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੀ ਜਿਸ ਤੋਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਰਾਤ ਦਾ ਕੰਮ ਕਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਸਿਹਤ ਲਈ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਹੈ।"

ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਵਰਜਿਤ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨੱਚਣ ਨਾਲ ਬਦਨਾਮੀ, ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਜਾਂ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ। ਜਨਤਕ ਨੈਤਿਕਤਾ ਜਾਂ ਨੈਤਿਕਤਾ।

119. ਅਖੌਤੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਵਾਲੇ ਭਿੰਨਤਾ ਦਾ ਅਗਲਾ ਤਰਕ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ ਕਿ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਅਦਾਰੇ ਵਿਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹਨ। ਉਹ ਘੋਰ ਵੰਚਿਤ ਪਿਛੋਕੜ ਤੋਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਬਾਰ ਡਾਂਸਿੰਗ ਵਿੱਚ ਫਸ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਸਪੁਰਦਗੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਵਿਰੋਧੀ ਕਾਨੂੰਨ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਡਾਂਸ ਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਦੇ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਸਥਾਨਾਂ ਅਤੇ ਲੜਕੀਆਂ ਦੇ ਪਿਕ-ਅੱਪ ਪੁਆਇੰਟਾਂ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਰ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਸਬੂਤ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਡਾਂਸ ਬਾਰ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਤਸਕਰੀ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮੀ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਦਰਅਸਲ, ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਤਸਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪਾਬੰਦੀ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੀ ਉਠਾਈ ਗਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੇ ਅੰਸ਼ਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਧਾਰਾ 33-ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਡਾਂਸ ਬਾਰਾਂ ਦਾ ਤਸਕਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਪਾਬੰਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ।

120. ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਅਗਲਾ ਤਰਕ ਉਸ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਹੈ ਜੋ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਾਹੌਲ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਲੇ ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਖੇਤਰ. ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਡਾਲਮੀਆ ਕੇਸ (ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1958 ਐਸ.ਸੀ. 538] ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ

ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀਆਂ ਡਿਗਰੀਆਂ ਨੂੰ ਮਾਨਤਾ ਦੇਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਆਪਣੀਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਲੋੜ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਨਾਲ ਵੀ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਪੈਟਸੋਨ ਕੇਸ (58 ਐਲ. ਈਡੀ 539: 232 ਯੂਐਸ 138 (1914)] ਵਿੱਚ ਅਮਰੀਕੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਾਜ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਉਹ ਬੁਰਾਈ ਸਮਝਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੰਭਾਵੀ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਪੂਰੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਪਰ ਅਜਿਹੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਆਬਾਦੀ ਦੁਆਰਾ ਸਾਂਝੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਮ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਅਨੁਭਵੀ ਅੰਕੜਿਆਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਰਾਜ ਕੋਲ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਲਈ ਅਨੁਭਵੀ ਅੰਕੜੇ ਸਨ ਕਿ ਵਰਜਿਤ ਸਥਾਪਨਾ ਵਿੱਚ ਨੱਚਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਨਤਕ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੀ ਭੈੜੀਤਾ ਅਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਆਮ ਸਹਿਮਤੀ ਸੀ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਤਿੰਨ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਨੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਹਨ। 1914)) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਕੋਈ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਹੰਮਦ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਤੋਂ ਵੀ ਸੁਚੇਤ ਹਾਂ। ਹਨੀਫ ਕੁਰੈਸ਼ੀ [ਏਆਈਆਰ 1958 ਐਸਸੀ 731), ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਆਪਣੇ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਨੁਭਵ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਮੱਸਿਆਵਾਂ ਵੱਲ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸਦੇ ਵਿਤਕਰੇ ਢੁਕਵੇਂ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹਨ। . ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਜ਼ਰਬੇ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵੇਰਵਾ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਸਥਾਪਨਾ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਜਾਂ ਸਥਾਨ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਨਿਰਪੱਖ ਵਿਤਕਰੇ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦਾ ਹੈ।

121. ਸਾਡਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਆਸਪਾਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ, ਜਾਂ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਛੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਅਤੇ ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਰਗੀਕਰਨ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਨੂੰ ਮਾਪਣ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਵਰਗੀਕਰਨ ਕਰਨ ਲਈ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਤਮ ਜੱਜ ਹੈ ਪਰ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੇ ਵਰਗੀਕਰਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਰਾਜ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਬਣਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰਤੱਖ ਸਿੱਟਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰੇ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਇੱਕ ਅਸਵੀਕਾਰਨਯੋਗ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਅਖੌਤੀ ਕੁਲੀਨ ਅਰਥਾਤ ਅਮੀਰ ਅਤੇ ਮਸ਼ਹੂਰ ਆਪਣੇ ਹਮਰੁਤਬਾ ਨਾਲੋਂ ਉੱਚੇ ਸ਼ਾਲੀਨਤਾ, ਨੈਤਿਕਤਾ ਜਾਂ ਚਰਿੱਤਰ ਦੀ ਤਾਕਤ ਦੇ ਉੱਚੇ ਮਾਪਦੰਡ ਹੋਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਘੱਟ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਡਾਂਸ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਘਟੀਆ ਕੁਆਲਿਟੀ ਦੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ। ਵਿਚ ਸੰਕਲਪ ਲਈ ਅਜਿਹੀ ਧਾਰਨਾ ਘਿਣਾਉਣੀ ਹੈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਭਾਰਤ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ "ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਅਤੇ ਮੌਕੇ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ" ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਤਿੰਨ ਸਿਤਾਰਿਆਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸਹੂਲਤਾਂ ਵਾਲੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਮਾਨ ਡਾਂਸ ਆਈਟਮ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਮਾਣ-ਸਨਮਾਨ ਲਈ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜਨਤਕ ਨੈਤਿਕਤਾ ਜਾਂ ਨੈਤਿਕਤਾ ਨੂੰ ਨਿਘਾਰ, ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਜਾਂ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੋਵੇਗੀ, ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਛੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਦਾਰੇ। ਇਹ ਪੁਰਾਣੇ ਯੁੱਗ ਦੀਆਂ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਜ਼ਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

122. ਅਸੰਗਤ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਰਾਜ ਨੂੰ ਇਹ ਅਸ਼ਲੀਲ, ਅਨੈਤਿਕ ਜਾਂ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਮਾਣ ਲਈ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ ਰਿਸੈਪਸ਼ਨਿਸਟ, ਵੇਟਰੇਸ ਜਾਂ ਬਾਰਟੈਂਡਰ ਵਰਗੇ ਸਮਾਨ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਅਹੁਦਿਆਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਗਾਹਕਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਅਤੇ ਬੀਅਰ ਪਰੋਸਣ ਵਾਲੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਗਾਹਕਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਮ-ਵਾਸਨਾ ਨਹੀਂ ਜਗਾਉਂਦੀਆਂ ਪਰ ਨੱਚਣ ਵਾਲੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਵਾਸਨਾ ਜਗਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਜੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਨਾਚ ਸੁਭਾਅ ਵਿੱਚ ਸੰਵੇਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਮਰਦਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਨਸੀ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ

ਵਰਜਿਤ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਅਤੇ ਛੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਮਰਦਾਂ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਨਸੀ ਉਤਸਾਹ ਅਤੇ ਲਾਲਸਾ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀਆਂ ਡਿਗਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉੱਚ ਜਾਂ ਹੇਠਲੇ ਵਰਗਾਂ ਦਾ ਏਕਾਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਨਸੀ ਉਤਸ਼ਾਹ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦੇ ਸਮਾਜਿਕ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਵੱਖੋ ਵੱਖਰੇ ਚਰਿੱਤਰ ਜਾਂ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ। ਇਤਿਹਾਸ ਸਮਾਜ ਦੇ ਸਭ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਵਰਗਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸਮਾਜ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਪੱਧਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲਾਲਸਾ ਦੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਨਾਲ ਭਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਗੌਰਵ ਜੈਨ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ (1997) 8 ਐਸਸੀਸੀ 114: 1998 ਐਸਸੀਸੀ (ਸੀਆਰ।) 25) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸਹੀ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ: (ਇੰਡੀਅਨ ਹੋਟਲ ਐਂਡ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਸ ਐਸ.ਐਸ.ਐਨ. ਕੇਸ (2006) 3 ਬੋਮ ਸੀਆਰ 705], ਬੋਮ ਸੀਆਰ ਪੀ. 744, ਪੰਨਾ 48)

"48. 27.... ਪੰਜ ਤਾਰਾ ਹੋਟਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵੇਸਵਾਗਮਨੀ ਇੱਕ ਲਾਇਸੰਸ ਹੈ ਜੋ ਉੱਚ ਵਰਗ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।" (ਗੌਰਵ ਜੈਨ ਕੇਸ [(1997) 8 ਐਸਸੀਸੀ 114:1998 ਐਸਸੀਸੀ (ਸੀਆਰ।) 25), ਐਸਸੀਸੀ ਪੀ. 132, ਪੈਰਾ 27)"

21. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਰਾਏ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਣ ਵਾਲੇ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ 19(1)(ਜੀ) ਨੂੰ ਅਲਟਰਾਵਾਇਰਸ ਹੋਣ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਚਰਚਾ ਨਾਲ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ:

"126. ਸਮੁੱਚੀ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਕਰਨ 'ਤੇ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਨੱਚਣਾ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੈਸ ਐਕਸਟਰਾ ਕਮਰਸ਼ਿਅਮ ਵਜੋਂ ਡੱਬ ਕਰਕੇ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਨੇ ਨਰੇਂਦਰ ਕੁਮਾਰ [ਏਆਈਆਰ 1960 ਐਸਸੀ 430: (1960) 2 ਐਸਸੀਆਰ 375] ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜਿੰਨੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪਾਬੰਦੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਐਨਨੀ ਹੀ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੜਤਾਲ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਨੋਟਿਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਧਾਰਾ 33-ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਨੱਚਣ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਅਟੱਲ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। (ਵੇਖੋ ਮੇਨਕਾ ਗਾਂਧੀ ਕੇਸ [(1978) 1 ਐਸਸੀਸੀ 248]) ਅਸੀਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਿੱਟਿਆਂ ਨਾਲ ਵੱਖਰਾ ਹੋਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇਖਦੇ। ਅਸੀਂ ਸ੍ਰੀ ਰੋਹਤਗੀ ਅਤੇ ਡਾ: ਧਵਨ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਲੋੜੀਂਦੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ, ਜੇਕਰ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਅਤੇ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਸਮਾਜ ਲਈ ਸਾਰੇ ਖ਼ਤਰਿਆਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ।ਐਮਪੀਯੂਜੀਐਨਈਡੀ ਕਾਨੂੰਨ.

127. ਖਾਣ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਘਰਾਂ, ਪਰਮਿਟ ਰੂਮਾਂ ਅਤੇ ਬੀਅਰ ਬਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:

(i) ਬੰਬਈ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਐਕਟ;

(ii) ਬੰਬੇ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ, 1951;

(iii) ਬੰਬੇ ਪ੍ਰੋਹਿਬਿਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1949;

(iv) ਪਬਲਿਕ ਐਂਟਰਟੇਨਮੈਂਟ, 1953 ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਸਥਾਨਾਂ ਲਈ ਨਿਯਮ;

(v) ਸਿਨੇਮਾਘਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੇ ਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ,

(vi) ਅਤੇ ਹੋਰ ਹੁਕਮ ਜੋ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

128. ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ/ਡਾਂਸ ਬਾਰ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਲਾਇਸੈਂਸ/ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ:

(i) ਬੰਬਈ ਦੇ ਅਧੀਨ ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਘਰ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਅਤੇ ਰਜਿਸਟਰੇਸ਼ਨ

ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ, 1951;

(ii) ਬੰਬੇ ਦੀਆਂ ਦੁਕਾਨਾਂ ਅਤੇ ਸਥਾਪਨਾ ਐਕਟ, 1948 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ;

(iii) ਬੰਬਈ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1888 ਦੀ ਧਾਰਾ 394, 412-ਏ, 313 ਦੇ ਅਧੀਨ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਦਾ ਘਰ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ;

(iv) ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਭੋਜਨ ਮਿਲਾਵਟ ਰੋਕੂ ਨਿਯਮ, 1962 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਹਤ ਲਾਇਸੰਸ;

(v) ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁੰਬਈ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1888 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਹਤ ਲਾਇਸੈਂਸ,

(vi) ਮਨੋਰੰਜਨ ਨਿਯਮ, 1960 ਦੇ ਨਿਯਮ 118 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਾਇਸੰਸ;

(i) ਮਨੋਰੰਜਨ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 109 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਰਿਸਰ ਲਾਇਸੰਸ;

(viii) ਬੰਬੇ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ, 1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 33(1) ਧਾਰਾਵਾਂ (ਡਬਲਯੂ) ਅਤੇ (y) ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਮਨੋਰੰਜਨ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ ਰੱਖਣ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ;

(ix) ਐਫਐਲ. III ਬੰਬੇ ਪ੍ਰੋਹਿਬਿਸ਼ਨ ਐਕਟ, 1949 ਅਤੇ ਬੰਬੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਸ਼ਰਾਬ ਨਿਯਮ, 1953 ਦੇ ਨਿਯਮ 45 ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਂ ।ਐਮਐਫਐਲ ਅਤੇ ਬੀਅਰ ਵੇਚਣ ਜਾਂ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪਰਮਿਟ ਅਤੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਫਾਰਮ ਈ ਲਾਇਸੰਸ,

(x) ਮਨੋਰੰਜਨ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ।

129. ਕੋਈ ਵੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਬਿਨੈਕਾਰ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ:

(i) ਪਰਿਸਰ ਲਾਇਸੰਸ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਅਰਜ਼ੀ ਸਾਈਟ ਪਲਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਹੋਵੇਗੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਧਾਰਮਿਕ, ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਹਸਪਤਾਲ ਤੋਂ ਸਾਈਟ ਦੀ ਦੂਰੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ।

(ii) ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਮਨੋਰੰਜਨ ਸਥਾਨ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਸਥਾਨ ਜਾਂ ਹਸਪਤਾਲ ਜਾਂ ਵਿਦਿਅਕ ਸੰਸਥਾ ਵਿਚਕਾਰ ਦੂਰੀ 75 ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(iii) ਮਨੋਰੰਜਨ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸਥਾਨ ਭੀੜ-ਭੜੱਕੇ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਸੰਘਣੀ ਆਬਾਦੀ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(iv) ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਸਾਈਟ 10 ਮੀਟਰ ਤੋਂ ਵੱਧ ਚੌੜਾਈ ਵਾਲੀ ਸੜਕ 'ਤੇ ਸਥਿਤ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

(v) ਤਜਵੀਜ਼ਸ਼ੁਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਸਥਾਨ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ/ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਵਿਰੋਧੀ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਲਈ ਗ੍ਰਿਫਤਾਰ ਜਾਂ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(vi) ਵੀਡੀਐਨ ਪਾਰਲਰ ਵਿੱਚ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਦੋ ਮਸ਼ੀਨਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਦੂਰੀ ਯੋਜਨਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏਗੀ।

(vii) 75 ਮੀਟਰ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਮਾਨ ਸਥਾਨ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(viii) ਲਾਇਸੰਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਆਮ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ।

130. ਉਪਰੋਕਤ ਸੂਚੀ, ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੂਰਕ ਹਨ। ਬੰਬੇ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ, 1951 ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਅਤੇ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33(1)(ਡਬਲਯੂ) ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਫਰੇਮ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ:

"ਜਨਤਕ ਮਨੋਰੰਜਨ ਜਾਂ ਮਨੋਰੰਜਨ ਦੇ ਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣਾ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਜਾਂ ਰਾਹਗੀਰਾਂ ਨੂੰ ਅਸੁਵਿਧਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜਾਂ ਜਨਤਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ, ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਦਮ ਚੁੱਕਣ ਲਈ।"

131. ਮਨੋਰੰਜਨ ਨਿਯਮਾਂ, 1960 ਦੇ ਨਿਯਮ 122 ਅਤੇ 123 ਵੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਆਯੋਜਨ ਲਈ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੇ ਹਨ:

"122. ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਧਾਰਕ ਦੁਆਰਾ ਵਰਜਿਤ ਐਕਟ। ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ, ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਅੰਤਰਾਲ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ, ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਦੌਰਾਨ , ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਮੰਚਨ ਕਰਨਾ, ਸਟੇਜ ਜਾਂ ਆਡੀਟੋਰੀਅਮ ਦੇ ਕਿਸੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣਾ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਬੱਧ ਕਰਨਾ-

(ਏ) ਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਕੋਈ ਅਪਮਾਨਜਨਕਤਾ ਜਾਂ ਅਣਉਚਿਤਤਾ;

(ਬੀ) ਪਹਿਰਾਵੇ, ਨਾਚ, ਅੰਦੋਲਨ ਜਾਂ ਇਸ਼ਾਰੇ ਦੀ ਕੋਈ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ;

ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਵੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ:

ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ, ਉਤਪਾਦਨ, ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਜਾਂ ਸਟੇਜਿੰਗ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਸਟੇਜ 'ਤੇ ਜਾਂ ਆਡੀਟੋਰੀਅਮ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ:

(i) ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਜਾਂ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਭਾਵੇਂ ਪੋਸਟਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਜਾਂ ਅਖ਼ਬਾਰਾਂ ਵਿਚ, ਨੰਗੀਆਂ ਜਾਂ ਘਟੀਆ ਪਹਿਰਾਵੇ ਵਾਲੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਦੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ;

(ii) ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ;

(iii) ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਕੈਬਰੇ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀਆਂ ਦਾ ਕੋਈ ਵੀ ਮਿਸ਼ਰਣ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੰਪਰਕ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਰੀਰਕ ਸੰਪਰਕ;

(iv) ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਰਜਿਤ ਕੋਈ ਵੀ ਕੰਮ।"

132. ਬੰਬੇ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ, 1951 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮ ਜਨਤਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਮਾਜਕ ਭਲਾਈ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਦੀ ਰਾਖੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਸਿੱਟਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ। [ਦੇਖੋ ਗੁਜਰਾਤ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਮਿਰਜ਼ਾਪੁਰ ਮੋਤੀ ਕੁਰੇਸ਼ੀ ਕਸਾਬ ਜਮਾਤ [(2005) 8 ਐਸਸੀਸੀ 534: ਏਆਈਆਰ 2006 ਐਸਸੀ 212] ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ: (ਐਸਸੀਸੀ ਪੰਨਾ 573, ਪੈਰਾ 75) ਪਾਬੰਦੀ ਜਾਂ ਪਾਬੰਦੀ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਦੀ ਤਰਕਸ਼ੀਲਤਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਮਿਆਰ ਮਨਾਹੀ ਲਈ ਉਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਸਿਵਾਏ ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਕਿ ਕੁੱਲ ਮਨਾਹੀ ਨੂੰ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਵੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਘੱਟ ਵਿਕਲਪ ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਹੋਵੇਗਾ।] ਬੰਬੇ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33(1)(ਡਬਲਯੂ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ, ਹੋਰ ਤਾਂ ਜੋ ਨਿਯਮ 238 ਅਤੇ 242 ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਲਾਇਸੰਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਲਾਇਸੰਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ 241 ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਜੋ ਕਿ ਸਬ-ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੇ ਰੈਂਕ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਪਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਤੁਰੰਤ ਰੋਕਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਬੰਬੇ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 162 ਇੱਕ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ/ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ/ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਜਾਂ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸ਼ਲੀਲ ਨਾਚਾਂ ਰਾਹੀਂ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਝੀ ਹੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹੈ।

133. ਵਿਰੋਧੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਸੋਧ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਸ ਦਿਨ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪੁਲਿਸ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਾਰੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ, ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਸ਼ਾਲੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਾਬੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 33-ਬੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੈ; ਉਪ੍ਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਤੋਂ ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਰੂੜ੍ਹੀਵਾਦੀ ਮਿੱਥਾਂ ਨੂੰ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸਮਾਜ ਦੇ ਉੱਪਰਲੇ ਤਬਕੇ ਦੇ ਲੋਕ ਵਿਵਸਥਿਤ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਸੁਤੰਤਰ ਅਨੁਭਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਉੱਚ-ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਨੈਤਿਕਤਾ ਜਾਂ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਕੋਈ ਘੱਟ ਹੋਵੇਗੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਦਲੀਲ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 33-ਏ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਅੰਦਰ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਸਗੋਂ ਆਲੇ-ਦੁਆਲੇ ਦੇ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮਾਹੌਲ ਖ਼ਰਾਬ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਡਾਂਸ ਦੌਰਾਨ ਡਾਂਸਰਾਂ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਭੜਕਾਊ ਕੱਪੜੇ ਪਾਏ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਬ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਨਾਚ ਹੋਰ ਵੀ ਭੜਕਾਊ ਅਤੇ ਸੰਵੇਦਨਾਤਮਕ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ

ਅਣਚਾਹੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵੱਲ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਹੈ. ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਬੰਬਈ ਸਟੇਟ ਬਨਾਮ ਆਰ.ਐਮ.ਡੀ. ਚਮਾਰਬਾਗਵਾਲਾ [ਏਆਈਆਰ 1957 ਐਸਸੀ 699), ਖੋਡੇ ਡਿਸਟਿਲਰੀਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ. ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ [(1995) 1 ਐਸਸੀਸੀ 574], ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਦੇਵਨਸ ਮਾਡਰਨ ਬਰੂਅਰੀਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ. ((2004) 11 ਐਸਸੀਸੀ 26], ਨਿਊਯਾਰਕ ਸਟੇਟ ਲਿਕਰ ਅਥਾਰਟੀ ਬਨਾਮ ਬੇਲੈਂਕਾ [69 ਐਲ. ਈਡੀ 2ਡੀ 357 452 ਯੂਐਸ 714 (1981)) ਅਤੇ ਆਰ. ਬਨਾਮ ਕ਼ਯੂਐਨਐਨ ((1962) 2 ਕ਼ਬੀ 245: (1961) 3 ਡਬਲਯੂਐਲਆਰ 611: (1961) 3 ਸਾਰੇ ਈਆਰ 88 (ਸੀਸੀਏ)] ਤੋਂ ਉਪਰੋਕਤ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰੋ, ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਨੁਕਸਾਨ ਦੀ ਡਿਗਰੀ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਰਾਜ ਨੇ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਹੈ।

134. ਅਸੀਂ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਪਾਬੰਦ ਹਾਂ, ਪਰ ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਖੋਡੇ ਡਿਸਟਿਲਰੀਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ. [(1995) 1 ਐਸਸੀਸੀ 574] ਵਿੱਚ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਜਾਂ ਗੁਲਾਮਾਂ ਦੀ ਤਸਕਰੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਅਸ਼ਲੀਲ ਜਾਂ ਅਸ਼ਲੀਲ ਫਿਲਮਾਂ ਅਤੇ ਸਾਹਿਤ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਵੱਖਰਾ ਹੈ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤਸਕਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ/ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਦੇਵਨਸ ਮਾਡਰਨ ਬਰੂਅਰੀਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ (2004) 11 ਐਸਸੀਸੀ 26] ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਵਪਾਰ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਨਿਊਯਾਰਕ ਸਟੇਟ ਲਿਕਰ ਅਥਾਰਟੀ [69 ਐਲ. ਈਡੀ 2ਡੀ 357: 452 ਯੂਐਸ 714 (1981)) 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਇਸੰਸਸ਼ੁਦਾ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਟੈਪਲੇਸ ਡਾਂਸ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਵੱਲ ਸੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਆਰ. ਵੀ. ਕੁਇਨ [(1962)2 ਕ਼ਬੀ245:(1961)3 ਡਬਲਯੂਐਲਆਰ 611: (1961) 3 ਏਐਲਐਲ ਈਆਰ 88 (ਸੀਸੀਏ)] ਨੇ ਇੱਕ ਅਸ਼ਲੀਲ ਘਰ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ਲੀਲ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਕੇਸ ਵੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੇਨਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਮੌਜੂਦਾ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

135. ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਸੁਬਰਾਮਣੀਅਮ ਦੀ ਇਸ ਗੱਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਵਾਧੂ ਨਿਯਮ ਦਾ ਇੱਕ ਰੂਪ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਅਤੇ ਪਰਮਿਟਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਲਗਾਤਾਰ ਵੱਧ ਰਹੀਆਂ ਡਾਂਸ ਬਾਰਾਂ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਨਾਕਾਫੀ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਨਾਲ ਵੀ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕਿ ਛੋਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਦਾਰੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਿਆਰਾਂ ਤੋਂ ਉੱਚੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ 'ਤੇ ਰੱਖੇ ਗਏ ਹਨ, ਖਾਣ ਵਾਲੇ ਘਰ, ਪਰਮਿਟ ਰੂਮ ਅਤੇ ਡਾਂਸ ਬਾਰ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਤੋਂ ਬਾਹਰ/ਹੇਠਾਂ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਕ ਹੋਰ ਤਰਕ ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਮੁੰਬਈ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਿਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪਰਮਿਟ ਰੂਮਾਂ ਅਤੇ ਡਾਂਸ ਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਦੇ ਅਰਧ-ਸ਼ਹਿਰੀ ਅਤੇ ਪੇਂਡੂ ਹਿੱਸਿਆਂ ਵਿਚ ਅਜਿਹੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੰਸਿੰਗ/ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੀ ਕੁਸ਼ਲਤਾ 'ਤੇ ਇੱਕ ਉਦਾਸ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਹੈ।

136. ਧਾਰਾ 33-ਏ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੱਚਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਦਾ ਅੰਤਮ ਨਤੀਜਾ ਇਹੀ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਪਵੇਗਾ। ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 2005 ਤੋਂ, ਬਹੁਤੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਾਰੇ ਡਾਂਸ ਬਾਰ ਅਦਾਰੇ ਸ਼ਾਬਦਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੰਦ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਇਸ ਕਾਰਨ 75,000 ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਹਿਲਾ ਮਜ਼ਦੂਰ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰ ਹੋ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਗੱਲ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਂਦੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ 'ਚੋਂ ਕਈਆਂ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦਾ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਦੇਹ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 19(1)(ਜੀ) ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਸਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।"

ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ:

22. ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਜਯੰਤ ਭੂਸ਼ਣ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਰਾਜ ਬਾਰਾਂ/ਪਰਮਿਟ ਘਰਾਂ ਜਾਂ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਡਾਂਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ 'ਤੇ ਤੁਲਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਸੁਭਾਅ ਦੀਆਂ ਦੋ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਮਸਟਰ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇ। ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਐਕਟ, 2005 ਦੁਆਰਾ ਬੰਬੇ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ, 1951 ਵਿੱਚ ਪਾਈਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 33ਏ ਅਤੇ 33ਬੀ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਅਤੇ 19(1)(ਜੀ) ਦੇ ਉਲਟ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਰਾਜ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਸਮੇਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਸ ਅਯੋਗਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਮਾਣਹਾਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ 05 ਮਈ, 2014 ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਕਤ ਮਾਣਹਾਨੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਰਾਜ ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 33ਏ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ। 25 ਜੂਨ, 2014 ਨੂੰ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਵਤਾਰ। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਧਾਰਾ 33ਏ ਦੇ ਸਮਾਨ ਸੀ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, 2014 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 793 ਵਿੱਚ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 15 ਅਕਤੂਬਰ, 2015 ਨੂੰ ਬੰਬੇ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਦੀ ਨਵੀਂ ਜੋੜੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 33ਏ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 26 ਨਵੰਬਰ, 2015 ਨੂੰ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਲਈ 26 ਨਵੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ। ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੂੰ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ 2014 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 9793 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ 26 ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਮਿਤੀ 02 ਮਾਰਚ, 2016 ਦੇ ਬਾਅਦ, 18 ਅਪ੍ਰੈਲ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। , 2016, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਇਲਜ਼ਾਮਬੱਧ ਕਾਨੂੰਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮ ਵੀ ਬਣਾਏ।

23. ਸ਼੍ਰੀ ਭੂਸ਼ਣ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਦੋਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਅਤੇ ਸਮਾਨਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਹੋਰ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਲਈ ਕੁਝ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਅੱਜ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ/ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰ। ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਇਰਾਦਾ ਡਾਂਸ ਬਾਰਾਂ 'ਤੇ ਪੂਰਨ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਰਾਜ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੂਜੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ। ਉਸ ਨੇ ਵੀ ਯਤਨ ਕੀਤੇ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਇਹ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹਰੇਕ ਅਰਜ਼ੀ ਜੋ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਲਈ ਵੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਨਵੇਂ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ 24. ਸ਼੍ਰੀ ਭੂਸ਼ਣ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਹਵਾਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਜਾਂ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

"53. ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 19(1)(ਜੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਉਲੰਘਣਾ ਹੋਈ ਹੈ, ਇਹ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਧਾਰਾ 19(1)(ਜੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੇਸ਼ੇ ਦਾ

ਅਭਿਆਸ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ, ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਿੱਤਾ ਧਾਰਾ 19 (6) ਵਿੱਚ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 33-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੱਚਣ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾ ਕੇ, ਬਾਰ ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਧਾਰਾ 33-ਏ ਅਤੇ 33-ਬੀ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ "ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ" ਸ਼ਬਦ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਸੰਕਲਪ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਰਾਜ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਗੁਜਰਾਤ ਬਨਾਮ ਮਿਰਜ਼ਾਪੁਰ ਮੋਤੀ ਕੁਰੇਸ਼ੀ ਕਸਾਬ ਜਮਾਤ [(2005) 8 ਐਸਸੀਸੀ 534 ਏਆਈਆਰ 2006 ਐਸਸੀ 212] ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਵੀ ਸ਼ਹਿਰ ਦੇ ਅਹਿਮਦਾਬਾਦ ਬਨਾਮ ਜਾਨ ਮੁਹੰਮਦ ਉਸਮਾਨਭਾਈ [(1986) 3 ਐਸਸੀਸੀ 20] ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ "ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ" ਦਾ ਵਿਆਪਕ ਅਰਥ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ: (ਐਸਸੀਸੀ ਪੀ. 31, ਪੈਰਾ 19)

"19. ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ' ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ, ਜਨਤਕ ਸਿਹਤ, ਜਨਤਕ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਨੈਤਿਕਤਾ, ਸਮਾਜ ਦੀ ਆਰਥਿਕ ਭਲਾਈ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਭਾਗ IV ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਸਮਝਣ ਵਾਲੀ ਵਿਆਪਕ ਆਯਾਤ ਦੀ ਹੈ।"

Xx xx xx

55. ਐਸਐਨਡੀਟੀ ਰਿਪੋਰਟ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ 17.40% ਬਾਰ ਗਰਲਜ਼ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਤੋਂ ਹਨ। ਬਾਰ ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਟਿਪਸ ਸਾਂਝੇ ਕਰਕੇ ਲੜਕੀਆਂ ਦਾ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਬਿਹਤਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦਾ ਲਾਭ ਵੀ ਲਿਆ ਹੈ। ਪੀ. 'ਤੇ ਪੀਆਰਏYਏਐਸਆਰਈਪੀਓਆਰਟੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣਾਂ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। 47 ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"ਡਾਂਸਰ ਜਾਂ ਵੇਟਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਤਨਖਾਹ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ, ਪਰ ਉਹ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਗਾਹਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਟਿਪਸ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਸਨ, ਜੋ ਕਿ ਦਿਨ-ਪ੍ਰਤੀ-ਦਿਨ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਤੱਕ ਬਦਲਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਪੈਸਾ ਅਕਸਰ ਬਾਰ ਮਾਲਕ ਦੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 30 ਤੋਂ 60% ਤੱਕ ਦਾ ਇੱਕ ਸਥਿਰ ਅਨੁਪਾਤ"

Xx xx xx

59. ਅੱਗੇ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਗਲਤ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਾਰ ਡਾਂਸਰ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਨੌਜਵਾਨ ਕੁੜੀਆਂ/ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਵਾਧੂ ਵਪਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੁਟਿਆਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਇੱਕ ਘਿਨਾਉਣੀ ਕਾਰਵਾਈ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕੁੜੀਆਂ ਨੂੰ ਬਾਰ ਡਾਂਸ ਵਿੱਚ ਤਸਕਰੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ੇ ਦੀ ਸੁਚੇਤ ਚੋਣ ਦੇ ਤੱਤ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਘਾਟ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਜਿਸ ਦਾ ਸਮਾਜ 'ਤੇ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇ, ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19(1)(ਜੀ) ਤਹਿਤ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਪੇਸ਼ੇ ਜਾਂ ਵਪਾਰ ਵਜੋਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਜਿਹੇ ਨਾਚ ਜੋ ਅਸ਼ਲੀਲ ਅਤੇ ਅਨੈਤਿਕ ਹਨ, ਨੂੰ ਇੱਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਵਾਧੂ ਵਪਾਰਕ ਹੈ। ਹਾਈਕੋਰਟ ਨੇ ਗਲਤ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਹੈ। ਰਿਲਾਇੰਸ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਾਂਬੇ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਆਰ.ਐਮ.ਡੀ. ਵਿੱਚ ਕੀਤੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਚਮਾਰਬਾਗਵਾਲਾ [ਏਆਈਆਰ 1957 ਐਸਸੀ 699) ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੂਏ ਦੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਨੂੰ ਵਪਾਰ, ਵਣਜ ਜਾਂ ਸੰਭੋਗ ਦੇ ਦਰਜੇ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 19(ਦੁਆਰਾ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 1) (ਜੀ)

Xx xx xx

72. ਇਸੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਡਿਸਟਿਲਰੀ ਲਿਮਟਿਡ [(1997) 2 ਐਸਸੀਸੀ 453] ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ: (ਐਸਸੀਸੀ ਪੀ. 466, para 17)

"17... ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪਹੁੰਚ, ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਸੰਭਵ ਹੱਦ ਤੱਕ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਉਦੋਂ ਹੀ ਜਦੋਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਛੇਕ ਚੁਣਨ ਜਾਂ ਖਰੜੇ ਦੀ ਖੋਜ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਸੰਪਰਕ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਖਰੜੇ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨੁਕਸ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵੈਧਤਾ/ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦਾ ਇੱਕ ਹਿੱਸਾ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਇੱਕ ਐਕਟ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹਲਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਬੇਕਾਰ।"

Xx xx xx

85. ਸ੍ਰੀ ਰੋਹਤਗੀ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਉਲਟ ਨਤੀਜਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਰੋਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਨਵੇਂ ਮੌਕੇ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਉਪਲਬਧ ਨੌਕਰੀ ਦੇ ਮੌਕੇ ਖੋਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਾਬੰਦੀ ਦਾ ਸਮਾਜਿਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵੀ ਮਾੜਾ ਹੈ। ਬਾਰ ਡਾਂਸਰਾਂ ਦੀ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਕਮਾਉਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਾਜ਼ੁਕ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਪਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਰੋਹਤਗੀ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਡਾਂਸਰ ਸਿਰਫ਼ ਹਿੰਦੀ ਫ਼ਿਲਮਾਂ ਦੀਆਂ ਅਭਿਨੇਤਰੀਆਂ ਦੇ ਡਾਂਸ ਸਟੈਪਸ ਅਤੇ ਹਰਕਤਾਂ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਪਰੰਪਰਾਗਤ ਕੱਪੜੇ ਪਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਘੱਗਰਾ ਚੋਲੀਆਂ, ਸਾੜ੍ਹੀਆਂ ਅਤੇ ਸਲਵਾਰ ਕਮੀਜ਼। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਫਿਲਮਾਂ ਵਿੱਚ ਅਭਿਨੇਤਰੀਆਂ ਪ੍ਰਗਟ ਕੱਪੜੇ ਪਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ: ਸ਼ਾਰਟਸ, ਤੈਰਾਕੀ ਦੇ ਪਹਿਰਾਵੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਕੱਪੜੇ। ਪ੍ਰਯਾਸ ਰਿਪੋਰਟ ਅਤੇ ਸ਼ੁਭਦਾ ਚੌਕਰ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖੇ ਗਏ ਭਰੋਸੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਂਦਿਆਂ, ਸ੍ਰੀ ਰੋਹਤਗੀ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਕੀਮਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਯਾਸ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੋ ਸਿਰਫ ਕੁਝ ਕੁੜੀਆਂ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੰਟਰਵਿਊਆਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਐਸਐਨਡੀਟੀ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਥੇ ਕੋਈ ਸੰਗਠਿਤ ਰੈਕੇਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਡਾਂਸ ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਕੁੜੀਆਂ ਦੇ ਇੰਟਰਵਿਊ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਪਰਿਵਾਰ, ਭਾਈਚਾਰੇ, ਗੁਆਂਢੀਆਂ ਅਤੇ ਗਲੀ ਦੇ ਗਿਆਨ ਰਾਹੀਂ ਡਾਂਸ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਆਈਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਰੋਹਤਗੀ ਅਨੁਸਾਰ ਵਿਚੋਲਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਡਾਂਸ ਬਾਰਾਂ 'ਤੇ ਤਸਕਰੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਧਾਰ ਦੇ ਹਨ। ਡਾਂਸ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਕੁੜੀਆਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਨਪੜ੍ਹ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਕੋਈ ਰਸਮੀ ਸਿੱਖਿਆ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਡਾਂਸ ਦੀ ਕੋਈ ਸਿਖਲਾਈ ਜਾਂ ਹੁਨਰ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਨੌਕਰੀ ਵਿੱਚ ਲਗਭਗ ਬੇਰੋਜ਼ਗਾਰ ਬਣਾ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸਲਈ, ਉਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਸਐਨਡੀਟੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਯਾਸ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰਾਜ ਕੋਲ ਕੋਈ ਭਰੋਸੇਮੰਦ ਡੇਟਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਅਖੌਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।"

25. ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਵਜੋਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਸ੍ਰੀ ਭੂਸ਼ਣ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਸੈਕਸ਼ਨ 2(8)(1) ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਉਥੇ 'ਅਸ਼ਲੀਲ ਡਾਂਸ' ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ। . ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਸ਼ਲੀਲ ਨਾਚ ਦੀ ਇਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ "ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਨਾਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦੀ ਸੁਚੱਜੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ", ਜੋ ਕਿ ਬਿਲਕੁਲ ਢਿੱਲਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਸੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਹੀ ਅਰਥ ਦੇ ਅਯੋਗ ਸੀ।

26. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਸਬੰਧਤ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਰਾਏ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਲਈ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕੋ ਡਾਂਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਦੇਖ ਕੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸ਼੍ਰੀ ਭੂਸ਼ਣ, ਜਦੋਂ ਅਸ਼ਲੀਲ ਡਾਂਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਇੱਕ ਅਸਪਸ਼ਟ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਅਪਰਾਧ ਵਿਗਿਆਨ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ।

27. ਇਕ ਹੋਰ ਵਿਵਸਥਾ, ਵੈਧਤਾ ਜਿਸਦੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਉਠਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6(4) ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਜਿਹੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਡਿਸਕੋ ਜਾਂ ਆਰਕੈਸਟਰਾ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਇਹ ਡਿਸਕੋ ਜਾਂ ਆਰਕੈਸਟਰਾ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ 'ਤੇ ਵੀ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸਿੱਧੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਮਕਸਦ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿਚ ਜਾਂ ਤਾਂ ਡਾਂਸ ਬਾਰ ਜਾਂ ਡਿਸਕੋਥੈਕ ਅਤੇ ਆਰਕੈਸਟਰਾ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਜਗ੍ਹਾ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਡਾਂਸ ਬਾਰ ਅਤੇ ਡਿਸਕੋ ਜਾਂ ਆਰਕੈਸਟਰਾ ਦੋਵਾਂ ਲਈ, ਇੱਕੋ ਹੀ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਮਝਦਾਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਕੋਈ ਤਰਕਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਐਮ.ਪੀ. ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਏ.ਆਈ.ਟੀ. ਪਰਮਿਟ ਦੇ ਮਾਲਕ ਅਸ. ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਐਮ.ਪੀ. ਰਾਜ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਕਾਮਗਾਰ ਯੂਨੀਅਨ ਬਨਾਮ ਇਲੈਕਟ੍ਰੋ ਸਟੀਲ ਕਾਸਟਿੰਗਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ:

"21. ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਅਤੇ ਰਾਜ ਐਕਟ ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇੱਕੋ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੰਸਦੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 254 ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਦੋਵੇਂ ਹੋਣਗੇ। ਆਪਣੇ-ਆਪਣੇ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸੱਤਵੀਂ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੀ ਸੂਚੀ । ਅਤੇ ਸੂਚੀ ॥ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਵਿਧਾਨਕ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਪਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖੇਤਰ ਇੱਕ ਹੀ ਹੈ, ਇੱਕ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਐਕਟ ਦੇ ਦੂਜੇ ਉੱਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਇਹ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਥੇ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਟਕਰਾਅ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੀ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਟਕਰਾਅ ਉਦੋਂ ਵੀ ਮੌਜੂਦ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਦੋਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

Xx xx xx

24. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇਕਰ ਦੋ ਐਕਟ ਦੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨਤੀਜੇ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇੱਕ ਟਕਰਾਅ ਪੈਦਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

28. ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6(4) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(2) ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਇੱਕ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕੈਦ ਸੀ ਜੋ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਜੋ ਕਿ ਰੁਪਏ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। . 10 ਲੱਖ ਜਾਂ ਦੋਵੇਂ। ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਅਯੋਗ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕੰਮ, ਅਰਥਾਤ, ਅਸ਼ਲੀਲ ਡਾਂਸ, ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ (ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ.) ਦੀ ਧਾਰਾ 294 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਅਪਰਾਧ ਕੈਦ ਦੀ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਤਿੰਨ ਮਹੀਨੇ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਆਰਟੀਕਲ 14 ਦੀ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ, ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਨੂੰਨ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ.) ਅਤੇ ਰਾਜ ਐਕਟ (ਇਪੱਗਡ ਐਕਟ)

ਵਿਚਕਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਟਕਰਾਅ ਸੀ। ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਪ੍ਰਬਲ ਹੋਣਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 (2) ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ।

29. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(4) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਸਿੱਕੇ, ਕਰੰਸੀ ਨੋਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਦਾ ਮੰਚ 'ਤੇ ਮੁਦਰੀਕਰਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣਾ ਜਾਂ ਸੁੱਟਣਾ ਹੈ। , ਆਦਿ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਫਿਰ ਮਨਮਾਨੀ ਦੀ ਬੁਰਾਈ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਜਿਹੀ ਮਨਾਹੀ ਸਿਰਫ ਡਾਂਸਰਾਂ ਲਈ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਗਾਇਕਾਂ ਜਾਂ ਵੇਟਰੈਸਾਂ ਲਈ। ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਡਾਂਸਰ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇਣਾ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਟਿਪਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉਸ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਇੱਕ ਗਾਇਕ ਜਾਂ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਲਈ ਇੱਕ ਵੇਟਰਸ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਅਪਰਾਧ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਇਹ, ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਨਿਕੇਸ਼ ਤਾਰਾਚੰਦ ਸ਼ਾਹ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ।

"23. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ "ਪ੍ਰਤੱਖ ਮਨਮਾਨੀ" ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸ਼ਾਇਰਾ ਬਾਨੋ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ ਸ਼ਾਇਰਾ ਬਾਨੋ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ, (2017) 9 ਐਸਸੀਸੀ 1: (2017) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣਾ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ। 4 ਐਸਸੀਸੀ (ਸੀਆਈਵੀ) 277), ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਸਮੀਖਿਆ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਾਰਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਹੈ, ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ: (ਐਸਸੀਸੀ ਪੰਨਾ 91-92 ਅਤੇ 99, ਪੈਰਾ 87 ਅਤੇ 101)

"87. ਵਾਜਬਤਾ ਦਾ ਧਾਗਾ ਸਾਰੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਏ ਵਿੱਚ ਚਲਦਾ ਹੈ। ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਹੈ, ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ, ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਤਿੰਨ ਜੱਜਾਂ ਦੀ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸ ਹੈ। ਮੈਕਡੌਵਲ [ਸਟੇਟ ਆਫ਼ ਏ.ਪੀ.] ਵੀ. ਮੈਕਡੌਵਲ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ., (1996) 3 ਐਸਸੀਸੀ 709) ਵਿੱਚ ਜਦੋਂ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਚੁਣੌਤੀ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਫਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ "ਅਨੁਪਾਤਕ, ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ" ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਚੁਣੌਤੀ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ "ਗੈਰ-ਵਾਜਬ, ਬੇਲੋੜੇ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ" ਹੋਣ 'ਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਸਿਧਾਂਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਾਅਦ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਆਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਅਨੁਪਾਤਕ, ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੋਣਾ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੇਗਾ , ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਾ ਕਰੋ, ਜੇ ਉਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਭਾਗ III ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਨੂੰ ਗਾਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

Xx xx xx

101. ਇਹ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਇੰਡੀਅਨ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਨਿਊਜ਼ਪੇਪਰਜ਼ (ਬੰਬੇ) (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਇੰਡੀਅਨ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਨਿਊਜ਼ਪੇਪਰਜ਼ (ਬੰਬੇ) (ਪੀ) ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ, (1985) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ 1 ਐਸਸੀਸੀ 641: 1985 ਐਸਸੀਸੀ (ਟੈਕਸ) 121] ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਨਿਪਟਾਇਆ ਗਿਆ ਕਾਨੂੰਨ ਸੀ ਕਿ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪੂਰਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਚੁਣੌਤੀ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਕਿਸੇ ਵੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਤਹਿਤ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਗੱਲ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਦੋਵਾਂ ਕਿਸਮਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਰਕਸੰਗਤ ਅੰਤਰ

ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ। ਇਸ ਲਈ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਬੇਤੁਕੇ, ਤਰਕਹੀਣ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਢੁਕਵੇਂ ਨਿਰਧਾਰਨ ਸਿਧਾਂਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕੁਝ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਾਲ ਹੀ, ਜਦੋਂ ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਤੇ ਅਨੁਪਾਤਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੋਵੇਗਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਮਾਨੀ. ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਦੁਆਰਾ ਉੱਪਰ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਨਮਾਨੇ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਮਨਮਾਨੀ, ਧਾਰਾ 14 ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਨਕਾਰਨ ਲਈ ਵੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ।"

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦੋ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਕੁਰੀਅਨ, ਜੇ. ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 5 ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

24. ਜਿੱਥੇ ਤੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਏ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਆਰਟੀਕਲ 21 ਨੇਮ ਦਾ ਸੰਦੂਕ ਹੈ। ਇਹ ਭਾਰਤ ਦੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟ ਪਵਿੱਤਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਆਏ (ਧਾਰਾ 20 ਦੇ ਨਾਲ) ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਆਰਟੀਕਲ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਐਮਰਜੈਂਸੀ ਵਿੱਚ ਵੀ ਮੁਅੱਤਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ [ਦੇਖੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦਾ ਆਰਟੀਕਲ 359(1)]। ਵਰਤਮਾਨ ਵਿੱਚ, ਅਨੁਛੇਦ 21 ਮੇਨਕਾ ਗਾਂਧੀ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ ਮੇਨਕਾ ਗਾਂਧੀ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ, (1978) 1 ਐਸਸੀਸੀ 248) ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਸਾਰਥਿਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਭੰਡਾਰ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰਾਜੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਰਾਜੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜ, (2011) 13 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 706: (2012) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. (ਸੀ.ਆਰ.ਆਈ. 836) ਪੰਨਾ 724-26 ਵਿਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ: (ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. ਪੈਰਾ 56- 63)

"56. ਸਾਡੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਅਨੁਛੇਦ 21 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

21. ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਸਿਵਾਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ।

57. ਪਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਚਨ ਸਿੰਘ [ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, (1980) 2 ਐਸਸੀਸੀ 684: 1980 ਐਸਸੀਸੀ (ਸੀਆਰ।) 580) ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੇਨਕਾ ਗਾਂਧੀ [ਮੇਨਕਾ ਗਾਂਧੀ ਬਨਾਮ ਧਾਰਾ 21 ਦੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ. ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ, (1978) 1 ਐਸਸੀਸੀ 248], ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ: (ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਕੇਸ [ਬਚਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, (1980) 2 ਐਸਸੀਸੀ 684 1980 ਐਸਸੀਸੀ (ਸੀਆਰ।) 580], ਐਸਸੀਸੀ ਪੀ. 730, ਪੈਰਾ 136)

136... "ਵੈਧ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਨਿਰਪੱਖ, ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਜੀਵਨ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਸੰਵਾਦ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਲੇਖ ਹੇਠਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ:

"ਵੈਧ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਤ ਨਿਰਪੱਖ, ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਵਾਜਬ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਜੀਵਨ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ."

58. ਮੇਨਕਾ ਗਾਂਧੀ [ਮੇਨਕਾ ਗਾਂਧੀ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, (1978) 1 ਐਸਸੀਸੀ 248] ਦੇ ਇਸ ਯੁਗ-ਨਿਰਮਾਣ ਫੈਸਲੇ ਨੇ ਸਾਡੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਨਿਆਂ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਕਾਫ਼ੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜੀਵਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਸਵਾਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਜਾਂ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ। ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਅਈਅਰ, ਜੇ. ਮੇਨਕਾ ਗਾਂਧੀ [ਮੇਨਕਾ

ਗਾਂਧੀ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, (1978) 1 ਐਸਸੀਸੀ 248] ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਹਿਮਤੀ ਵਾਲੀ ਰਾਏ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਆਪਣੀ ਬੇਮਿਸਾਲ ਸ਼ੈਲੀ ਵਿੱਚ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਪੜਾਅ ਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਤੱਕ ਤਬਦੀਲੀ ਨੂੰ ਵਿਖਿਆਨ ਕੀਤਾ। . ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧਤ ਬਿਆਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: (ਐਸਸੀਸੀ ਪੀ. 337, ਪੈਰਾ 81)

81. "ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਥਾਪਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ", ਆਪਣੀ ਘਾਤਕ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੇ ਨਾਲ, ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਾਜ਼ੁਕ ਖੇਡ ਵਿੱਚ ਘਟਾ ਦੇਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਅਸੀਂ ਉਹਨਾਂ ਭਾਰੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਣ ਨਿਯਮ, ਆਪਣੀ ਆਤਮਾ ਵਿੱਚ ਸਭਿਅਕ, ਇਸਦੇ ਦਿਲ ਵਿੱਚ ਨਿਰਪੱਖ ਅਤੇ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸੰਬੰਧੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀਆਂ ਉਹਨਾਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਠੀਕ ਕਰਨਾ ਜੋ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਪੂਛ ਅਸਲ ਸਿਰ ਨੂੰ ਹਿਲਾ ਦੇਵੇਗੀ। ਕੀ "ਕਰੋ ਜਾਂ ਮਰੋ" ਦੇਸ਼ਭਗਤੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਮੁਕਤੀ ਦੇ ਸੰਘਰਸ਼ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਦੇ ਮਨੁੱਖੀ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਪਵਿੱਤਰ ਤੱਤ ਨੂੰ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਰਸਮੀ ਅਤੇ ਫਰੀਸੀ ਨੁਸਖਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਇੱਕ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਪ੍ਰਤੱਖ ਇੱਕ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਭਰਮ ਹੈ। ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਨਿਆਂ ਨੂੰ ਆਰਟੀਕਲ 21 'ਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇੱਕ ਕਾਲੇ ਅੱਖਰ ਦੀ ਰਸਮ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਹੈ।"

59. ਮੇਨਕਾ ਗਾਂਧੀ [ਮੇਨਕਾ ਗਾਂਧੀ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, (1978) 1 ਐਸਸੀਸੀ 248] ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸੁਨੀਲ ਬੱਤਰਾ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (ਯੂ.ਟੀ. ਆਫ ਦਿੱਲੀ) (ਸੁਨੀਲ ਬੱਤਰਾ ਬਨਾਮ ਰਾਜ) ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ। (ਯੂ.ਟੀ. ਦਿੱਲੀ), (1978) 4 ਐਸਸੀਸੀ 494 1979 ਐਸਸੀਸੀ (ਸੀਆਰ।) 155) ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਅੱਠਵੀਂ ਸੋਧ ਵਰਗੀ ਧਾਰਾ ਅਤੇ ਅਮਰੀਕੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ "ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ" ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਪਾਠ, ਪਰ ਰੁਸਤਮ ਕਾਵਾਸਜੀ ਕੂਪਰ [ਰੁਸਤਮ ਕਾਵਾਸਜੀ ਕੂਪਰ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, (1970) 1 ਐਸਸੀਸੀ 248] ਅਤੇ ਮੇਨਕਾ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗਾਂਧੀ ਮੇਨਕਾ ਗਾਂਧੀ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ, (1978) 1 ਐਸਸੀਸੀ 248] ਨਤੀਜੇ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਹਨ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਬੈਂਚ ਨੇ ਸੁਨੀਲ ਬੱਤਰਾ [ਸੁਨੀਲ ਬੱਤਰਾ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (ਯੂ. ਟੀ. ਦਿੱਲੀ), (1978) 4 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 494: 1979 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. (ਸੀ.ਆਰ.ਆਈ. 155) ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਲਾਇਰ ਰਾਹੀਂ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ, ਜੇ. ਰੱਖੀ: (ਸੁਨੀਲ ਬੱਤਰਾ ਕੇਸ [ਸੁਨੀਲ ਬਤਰਾ ਬਨਾਮ ਰਾਜ (ਯੂਟੀ ਆਫ ਦਿੱਲੀ), (1978) 4 ਐਸਸੀਸੀ 494 1979 ਐਸਸੀਸੀ (ਸੀਆਰਐਨ) 155], ਐਸਸੀਸੀ ਪੀ 518, ਪੈਰਾ 52)

52. ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਕਿ ਸਾਡੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ "ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ" ਧਾਰਾ ਜਾਂ ਅੱਠਵੀਂ ਸੋਧ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਪਰ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇਸ ਸ਼ਾਖਾ ਵਿੱਚ, ਕੂਪਰ [ਰੁਸਤਮ ਕਾਵਾਸਜੀ ਕੂਪਰ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, (1970) 1 ਐਸਸੀਸੀ 248) ਅਤੇ ਮੇਨਕਾ ਗਾਂਧੀ ਮੇਨਕਾ ਗਾਂਧੀ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, (1978) 1 ਐਸਸੀਸੀ 248) ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਨਤੀਜਾ ਹੈ ਉਹੀ.

60. ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਅੱਠਵੀਂ ਸੋਧ (1791) ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਬਿਲ ਆਫ਼ ਰਾਈਟਸ (1689) ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ। ਅੱਠਵੀਂ ਸੋਧ ਦਾ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ, "ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ, ਨਾ ਹੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਗਾਏ ਜਾਣਗੇ, ਨਾ ਹੀ ਬੇਰਹਿਮ ਅਤੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ"। ਇੱਕ ਸਦੀ ਪਹਿਲਾਂ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਬਿਲ ਆਫ਼ ਰਾਈਟਸ ਇਹ ਮੰਨਦਾ ਹੈ, "ਇਹ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ, ਨਾ ਹੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਜੁਰਮਾਨੇ ਲਗਾਏ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਨਾ ਹੀ ਬੇਰਹਿਮ ਅਤੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਸਜ਼ਾਵਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ"

61. ਸਾਡੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਉਪਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਮੇਨਕਾ ਗਾਂਧੀ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ [ਮੇਨਕਾ ਗਾਂਧੀ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ, (1978) 1 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 248] ਨਿਆਂ-ਸ਼ਾਸਤਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਿਤੀ ਲਗਭਗ ਇਕੋ ਜਿਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖਾਂ ਲਈ ਬੁਨਿਆਦੀ ਸਤਿਕਾਰ ਹੈ। ਅੱਠਵੀਂ ਸੋਧ ਦੇ ਅੰਤਰਗਤ ਮਾਣ ਨੂੰ ਸਾਡੇ ਨਿਆਂ-ਸ਼ਾਸਤਰ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ

62. ਮੇਨਕਾ ਗਾਂਧੀ [ਮੇਨਕਾ ਗਾਂਧੀ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, (1978) 1 ਐਸਸੀਸੀ 248] ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣ ਤੱਕ, ਧਾਰਾ 21 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਾਸਨ ਦੇ ਡਾਇਸੀਅਨ ਸੰਕਲਪ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਅਸਮਰਥਿਤ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਉਸਦੀ ਨਿੱਜੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਜੇ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਸੀ ਜੋ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਸੀ ਤਾਂ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸੀ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿਚ, ਜੇ ਅਸੀਂ ਐਸ.ਆਰ. ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਉਦਾਹਰਣ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ. ਦਾਸ ਨੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਚ ਏ.ਕੇ. ਗੋਪਾਲਨ [ਏ.ਕੇ. ਗੋਪਾਲਨ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ ਸਟੇਟ, ਏਆਈਆਰ 1950 ਐਸਸੀ 27: (1950) 51 ਸੀਆਰ। ਐਲਜੇ 1383] ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨ ਨੇ ਰੋਚੈਸਟਰ ਦੇ ਬਿਸ਼ਪ "ਤੇਲ ਵਿੱਚ ਉਬਾਲੇ" ਇਹ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਪਰ ਮੇਨਕਾ ਗਾਂਧੀ [ਮੇਨਕਾ ਗਾਂਧੀ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ, (1978) 1 ਐਸਸੀਸੀ 248] ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਟਰਸ਼ੈੱਡ ਦੀ ਨਿਸ਼ਾਨਦੇਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ, ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਕਿ ਧਾਰਾ 21 ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਉਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਵੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਤੋਂ ਵਾਂਝਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਵੰਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ. ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਵਾਜਬਤਾ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸਾਰੇ ਤਾਣੇ-ਬਾਣੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੁਨਹਿਰੀ ਧਾਗੇ ਵਾਂਗ ਚਲਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਕੁਝ ਪ੍ਰਤੀਕ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਜੀਵਨ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਸੁਤੰਤਰਤਾ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਆਂਪੂਰਨ, ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨਾ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਾਜਬ, ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਅਤੇ ਨਿਰਪੱਖ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰੇਗੀ।

63. ਇਸਲਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ "ਕਾਨੂੰਨ" ਸਿਰਫ਼ "ਲੇਕਸ" ਤੋਂ ਵੱਧ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਵਿਧੀਗਤ ਅਤੇ ਸਾਰਥਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ।"

25. ਇਹਨਾਂ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਧਾਰਾ 45 ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ।"

ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਹੋਰ ਬੇਨਤੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19(1)(ਜੀ) ਦੀ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਡਾਂਸਰਾਂ, ਗਾਇਕਾਂ, ਵੇਟਰੈਸਾਂ ਆਦਿ ਲਈ, ਟਿਪਸ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਵੱਡਾ ਹਿੱਸਾ ਹਨ, ਜਿਸ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਹਟਾ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

30. ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 3 ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਉਸਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਭਾਗ ਏ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 2 ਭਾਰਤੀ ਹੋਟਲ ਅਤੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (1) ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਉਸਨੇ । ਕੇਐਮ ਦੀ ਦੂਰੀ ਵੀ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਵਾਈ। ਵਿਦਿਅਕ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਅਜਿਹੇ ਡਾਂਸ ਬਾਰ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਭਾਗ ਏ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੰ. 11 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਹੈ, ਤਰਕਹੀਣ ਅਤੇ ਅਵਿਵਹਾਰਕ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ

ਅਨੁਸਾਰ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਮੁੰਬਈ ਵਰਗੇ ਭੀੜ-ਭੜੱਕੇ ਵਾਲੇ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਵਿਦਿਅਕ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ 1 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਮੌਜੂਦ ਹਨ, ਵਿੱਚ ਇਹ ਇੱਕ ਅਸੰਭਵ ਸਥਿਤੀ ਸੀ। ਹਰ ਇਮਾਰਤ ਤੋਂ।

ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸ਼ਰਾਬ ਨਿਯਮਾਂ ਅਧੀਨ ਬਾਰਾਂ ਲਈ 75 ਮੀਟਰ ਦੀ ਦੂਰੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਥੇ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

31. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਭਾਗ ਬੀ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਆੜ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਬਾਰ ਡਾਂਸਰਾਂ ਦਾ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਬਣ ਜਾਵੇ। ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 19(1)(ਜੀ) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸੀ, ਮਾਲਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਜਿਹੀਆਂ ਮਹਿਲਾ ਡਾਂਸਰਾਂ ਅਤੇ ਵੇਟਰੈਸਾਂ ਲਈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਦੀ ਠੇਕੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਖੋਹ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਜੇ ਉਹ ਚਾਹੁਣ ਤਾਂ।

32. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਟਿਪਸ ਦੇਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 6 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ (ਜੋ ਭਾਗ ਏ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੰ. 11 ਦੇ ਨਾਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਰਕਮ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਬਿੱਲ

33. ਡਾਂਸ ਬਾਰਾਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸ਼ਾਮ 6:00 ਵਜੇ ਤੋਂ। 11:30 ਵਜੇ ਤੱਕ ਭਾਗ ਬੀ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੰ. 9 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਡਿਸਕੋ ਜਾਂ ਆਰਕੈਸਟਰਾ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀਆਂ ਬਾਰਾਂ। ਸਵੇਰੇ 01:30 ਵਜੇ ਤੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

34. ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ, ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 12 ਜੋ ਡਾਂਸ ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਤਰਕਹੀਣ ਹੈ।

35. ਨਿਯਮ 3(iii) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 16 ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਦੁਬਾਰਾ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ 'ਚੰਗੇ ਚਰਿੱਤਰ' ਅਤੇ 'ਅਤੀਤ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਰਿਕਾਰਡ' ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਸਹੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ੀ ਸਿੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ, ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨੌਕਰੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜੇਕਰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਵੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਪੱਟੀ ਕੇਵਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੀ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਗੰਭੀਰ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

36. ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਭਾਗ ਬੀ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 17 ਜੋ ਲਾਇਸੰਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੋਧ ਜਾਂ ਤਬਦੀਲੀ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਮਨਮਾਨੇ ਵਜੋਂ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਧਿਆਨ 2014 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 793 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ 02 ਮਾਰਚ, 2016 ਦੇ ਹੁਕਮ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

"ਆਖਰੀ ਮੌਕੇ 'ਤੇ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ 7 (ਸੱਤ) ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੋਟ ਕੀਤੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ਼੍ਰੀ ਜਯੰਤ ਭੂਸ਼ਣ ਦੁਆਰਾ ਅਪਵਾਦ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਪਵਾਦ ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 1, 2, 5, 10, ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। 12 ਅਤੇ 15.

ਸ਼ਰਤ ਨੰ. 1 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"1) ਇਹ ਲਾਇਸੰਸ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਅਤੇ ਪਰਮਿਟ ਰੂਮ ਖੇਤਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਗੈਰ-ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਵੰਡ ਦੇ ਨਾਲ ਐਫ.ਐਲ.-III ਲਈ ਆਬਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ 10 ਫੁੱਟ x 12 ਫੁੱਟ ਆਕਾਰ ਦੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪੜਾਅ ਲਈ ਵੈਧ ਹੈ।"

ਇਹ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪਿੰਕੀ ਆਨੰਦ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਐਡੀਸ਼ਨਲ ਸਾਲਿਸਟਰ ਜਨਰਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਐਫਐਲ-III ਲਾਇਸੈਂਸ ਵਾਲੇ ਪਰਮਿਟ ਰੂਮਾਂ ਲਈ ਆਬਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਗੈਰ-ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਭਾਗ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਹਮੇਸ਼ਾ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਅਤੇ ਪਰਮਿਟ ਰੂਮ ਖੇਤਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ। ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਪਿੱਛੇ ਆਬਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਪਰਮਿਟ ਰੂਮ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਰੱਖਣਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸ਼ਰਾਬ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਉਕਤ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

"ਇਹ ਲਾਇਸੰਸ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਅਤੇ ਪਰਮਿਟ ਰੂਮ ਖੇਤਰ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਗੈਰ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਵੰਡ ਦੇ ਨਾਲ ਐਫਐਲ-III ਲਈ ਆਬਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਯੋਜਨਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਖੇਤਰ/ਪਰਮਿਟ ਰੂਮ ਵਿੱਚ 10 ਫੁੱਟ x 12 ਫੁੱਟ ਆਕਾਰ ਦੇ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪੜਾਅ ਲਈ ਵੈਧ ਹੈ।"

ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਨਹੀਂ ਦੇਵਾਂਗੇ।

ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"2) ਸਟੇਜ ਨੂੰ 3 ਫੁੱਟ ਉਚਾਈ ਦੇ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਹਟਾਉਣਯੋਗ ਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਸਾਰੇ ਪਾਸਿਆਂ ਤੋਂ ਢੱਕਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ, ਉਕਤ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

"(2) ਡਾਂਸ ਸਟੇਜ ਦੇ ਨਾਲ ਲੱਗਦੀ 3 ਫੁੱਟ ਉੱਚਾਈ ਦੀ ਰੇਲਿੰਗ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਗਾਹਕਾਂ ਲਈ ਰੇਲਿੰਗ ਅਤੇ ਸੀਟਾਂ ਵਿਚਕਾਰ 5 ਫੁੱਟ ਦੀ ਦੂਰੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਡਾਂਸ ਬਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਲਾਇਸੰਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਹਨ, ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਵੇਂ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਡਾਂਸ ਬਾਰਾਂ ਲਈ ਸਟੇਜ ਦੇ ਨਾਲ ਲਗਦੀ 3 ਫੁੱਟ ਉੱਚਾਈ ਦੀ ਰੇਲਿੰਗ ਅਤੇ ਗਾਹਕਾਂ ਲਈ ਰੇਲਿੰਗ ਅਤੇ ਬੈਠਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿਚਕਾਰ 5 ਫੁੱਟ ਦੀ ਦੂਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਇਹ ਪਾਬੰਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਸ਼੍ਰੀ ਭੂਸ਼ਣ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਐਨਆਰ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੁਝਾਵਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੀ. ਬਨਾਮ ਭਾਰਤੀ ਹੋਟਲ ਅਤੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ.ਐਸ. [(2013) 8 ਐਸਸੀਸੀ 519, 3 ਫੁੱਟ ਦੀ ਉਚਾਈ ਵਾਲੀ ਰੇਲਿੰਗ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਦੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕੈਨਵੈਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰੈਸੈਂਟੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪਰ ਗੈਰ-ਹਟਾਉਣਯੋਗ ਭਾਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਭੂਸ਼ਣ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ 3 ਫੁੱਟ ਉੱਚਾਈ ਦੀ ਰੇਲਿੰਗ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਨਾ-ਹਟਾਉਣ ਯੋਗ ਵੰਡ। ਰੇਲਿੰਗ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਰੁਕਾਵਟ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ।

ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 5 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹੈ:

"5) ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਸਟੇਜ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਰਹਿਣ ਲਈ ਸਿਰਫ 04 ਡਾਂਸਰਾਂ/ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਰੱਖਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।"

ਸ੍ਰੀ ਭੂਸ਼ਣ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੋਰ ਕਲਾਕਾਰ ਉਸ ਥਾਂ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਧੀਕ ਸਾਲਿਸਟਰ ਜਨਰਲ ਨੂੰ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇੱਕ ਸਮੇਂ ਸਟੇਜ 'ਤੇ ਚਾਰ ਡਾਂਸਰ ਪੇਸ਼ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਪਰ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਰ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਹੋਰ ਕਲਾਕਾਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਸ਼ਰਤ ਨੰ. 10 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"10) ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਏਗਾ ਕਿ ਸਾਰੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਪੂਰਵਜਾਂ ਦੀ ਪੁਲਿਸ ਦੁਆਰਾ ਤਸਦੀਕ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।"

ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਕਤ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸ਼੍ਰੀ ਭੂਸ਼ਣ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪਿਛੋਕੜ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਉਸੇ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ। ਕੋਈ ਵੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਜੋ ਨਿਯੁਕਤ ਹੈ, ਉਸਦੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਪਿਛੋਕੜ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ

ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 11 ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"11) ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਮੁੰਬਈ ਲਈ ਡੀਸੀਪੀ (ਐਚਕ਼-1) ਜਾਂ ਹੋਰ ਖੇਤਰਾਂ ਲਈ ਸਬੰਧਿਤ ਡੀਸੀਪੀ/ਐਸਪੀ ਦੀ ਲਿਖਤੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਇਮਾਰਤ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਾਧਾ ਜਾਂ ਤਬਦੀਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ।"

ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਰਿਸਰ ਨੂੰ ਬਦਲਿਆ/ਸੋਧਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾਵੇਗਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੱਥੇ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਸ ਸਕੋਰ 'ਤੇ ਕੋਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੋਵੇਗੀ, ਤਾਂ ਧਿਰਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ 'ਤੇ ਹਨ।

ਸ਼ਰਤ ਨੰ. 12 ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

"12) ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਏਗਾ ਕਿ ਪਰਫਾਰਮਰਾਂ/ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਛੁਪਾਉਣ ਲਈ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਛੁਪਿਆ ਹੋਇਆ ਗੁਫਾ ਜਾਂ ਕਮਰਾ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।"

ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਭੂਸ਼ਣ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਸ਼ਰਤ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਪਰ ਇਕ ਕਮਰਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਗ੍ਰੀਨ ਰੂਮ ਵਜੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ਤ ਕਰਦੇ ਹਾਂ. ਇਸ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ, ਗ੍ਰੀਨ ਰੂਮ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਗ੍ਰੀਨ ਰੂਮ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਸਨੂੰ ਕਲਾਸੀਕਲ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸ਼ਰਤ ਨੰ. 15 ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਅਸਲ ਕੈਵਿਲ 'ਤੇ ਹਨ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ:

15) ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਏਗਾ ਕਿ ਪੂਰੇ ਅਹਾਤੇ ਨੂੰ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਪੁਲਿਸ ਕੰਟਰੋਲ ਰੂਮ ਨੂੰ ਲਗਾਤਾਰ ਲਾਈਵ ਫੀਡ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀਸੀਟੀਵੀ ਕੈਮਰੇ ਲਗਾਏ ਜਾਣ ਜੋ ਕਿ ਸਮੁੱਚੀ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਾਨੀਟਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਗਰਾਨੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। /ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਪਿਛਲੇ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਕਾਰਗੁਜ਼ਾਰੀ ਦੀ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਦੇਖਣ ਲਈ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਉਪਲਬਧ ਕਰਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਡਾ. ਰਾਜੀਵ ਧਵਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ ਸੀ, ਅਤੇ 5ਵੇਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਸੰਦੀਪ ਦੇਸ਼ਮੁਖ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਸੀਂ ਉਕਤ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੋਧਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ। ਕਿ ਸੀਸੀਟੀਵੀ ਕੈਮਰੇ ਵਿਵਾਦਿਤ ਅਹਾਤੇ ਦੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ 'ਤੇ ਫਿਕਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ ਪਰ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਜਾਂ ਪਰਮਿਟ ਵਾਲੇ ਖੇਤਰ ਜਾਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਫਿਕਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣਗੇ। ਖੇਤਰ.

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਸੋਧੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸਮੇਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਕੈਵਿਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਤਿੰਨ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਉਸ ਤੋਂ ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਾਇਸੰਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨਗੇ। ਸਾਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ, ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨਗੇ ਅਤੇ ਭਟਕਣ ਦਾ ਉੱਦਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਗੇ।

ਦੋ ਹਫ਼ਤਿਆਂ ਬਾਅਦ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ।"

37. 02 ਮਾਰਚ, 2016 ਦੇ ਉਸੇ ਹੁਕਮ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਉਸੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸ਼ਰਤ ਨੰ.20 ਨੂੰ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

38. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਸੀ.ਸੀ.ਟੀ.ਵੀ. ਕੈਮਰੇ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦਾ ਠੰਡਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਵੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਗੋਪਨੀਯਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੁਣ ਏ.ਐੱਸ. ਵਿਚ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਵਜੋਂ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪੁੱਟਾਸਵਾਮੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ ਅਤੇ ਹੋਰ'

39. ਮਿਸਟਰ ਨਿਖਿਲ ਨਈਅਰ, 2017 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 119 ਵਿੱਚ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਯੂਨੀਅਨ, ਅਰਥਾਤ, ਭਾਰਤੀ ਬਾਰ ਗਰਲਜ਼ ਯੂਨੀਅਨ ਵਿੱਚ ਮਹਿਲਾ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤਿਭਾਸ਼ਾਲੀ ਪੇਸ਼ੇਵਰਾਂ (ਸਮੂਹਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੁਲਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ) ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। 'ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਕਲਾਕਾਰਾਂ' ਵਜੋਂ) ਵੱਖ-ਵੱਖ ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਬਾਰਾਂ, ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ, ਬੀਅਰ ਰੂਮਾਂ ਆਦਿ ਵਿੱਚ ਡਾਂਸਰ, ਗਾਇਕ ਜਾਂ ਵੇਟਰੈਸ (ਸਮੂਹਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਡਾਂਸ ਬਾਰ' ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। ਇਸ ਵਿੱਚ 5000 ਮੈਂਬਰ ਹਨ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਇਕੱਲੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਮਹਿਲਾ ਕਲਾਕਾਰ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰ ਹੋ ਗਏ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ 110 ਮਹਿਲਾ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਤੱਕ ਸੁੰਗੜ ਗਈ ਹੈ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕ ਬੇਰੋਜ਼ਗਾਰੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਯੂਨੀਅਨ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਡਾਂਸ ਬਾਰਾਂ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਡਾਂਸਿੰਗ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ। (11) ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਕਮਾਉਣ ਲਈ; ਅਤੇ (iii) ਨਿੱਜੀ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਸਨਮਾਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਸਾਹਿਤ ਅਤੇ ਅਨੁਭਵੀ ਅਧਿਐਨਾਂ ਨੇ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਸੁਤੰਤਰ ਅਤੇ ਸਵੈ-ਨਿਰਭਰ ਜੀਵਨ ਜਿਊਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਡਾਂਸ ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਇਮਰੀ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਵਜੋਂ ਪਛਾਣਿਆ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਲੋਕਾਂ ਲਈ, ਡਾਂਸ ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਮੌਕੇ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਕਲੰਕਿਤ ਖ਼ਾਨਦਾਨੀ ਜਾਂ ਜਾਤੀ ਦੇ ਪੇਸ਼ੇ ਤੋਂ ਦੂਰ ਰਹਿਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਅਧਿਐਨਾਂ ਦੇ ਕੁਝ ਮੁੱਖ ਨਤੀਜੇ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ:

(i) ਮੁੰਬਈ ਵਿੱਚ ਸਰਵੇਖਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲਗਭਗ 82.6% ਮਹਿਲਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਕਾਰੀਆਂ (500 ਦੇ ਨਮੂਨੇ ਦੇ ਆਕਾਰ ਵਿੱਚੋਂ) ਪ੍ਰਵਾਸੀ ਸਨ, ਅਤੇ "ਗਰੀਬੀ ਅਤੇ ਬੇਸਹਾਰਾ" ਅਤੇ "ਆਪਣੇ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਆਸ਼ਰਿਤਾਂ ਲਈ ਇੱਕ ਬਿਹਤਰ ਜੀਵਨ ਦੀ ਭਾਲ" ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਘਰ ਛੱਡਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਸਨ।

(ii) ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਧਿਐਨ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ 42% ਮਹਿਲਾ ਡਾਂਸਰ (800 ਵਿੱਚੋਂ) ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਰੋਟੀ ਕਮਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਬਹੁਤਿਆਂ ਕੋਲ ਮੁੱਢਲੀ ਸਿੱਖਿਆ ਜਾਂ ਤਕਨੀਕੀ ਹੁਨਰ ਦੀ ਘਾਟ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੁਝ ਪਹਿਲਾਂ ਸੈਕਸ ਵਰਕ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਪਰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕੰਮ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਨਮਾਨਜਨਕ ਜੀਵਨ ਜਿਊਣ ਲਈ ਡਾਂਸ ਬਾਰ ਵੱਲ ਮੁੜੇ।"

(iii) ਇੱਕ ਹੋਰ ਨਸਲੀ ਵਿਗਿਆਨਕ ਅਧਿਐਨ ਨੇ ਦਿਖਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਵੱਡੀ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਕਾਰੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣਕਾਰੀ ਜਾਂ ਸੰਕੁਚਿਤ ਵਾਤਾਵਰਣ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ (ਜਿਵੇਂ, ਰਾਗ ਚੁੱਕਣ ਵਾਲੇ, ਘਰੇਲੂ ਸਹਾਇਕ, ਆਦਿ,)। ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕਲਾਕਾਰ ਹਾਸ਼ੀਏ 'ਤੇ ਰਹਿ ਗਏ ਅਤੇ ਪਰੰਪਰਾਗਤ ਨੱਚਣ ਵਾਲੇ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ (ਜਿਵੇਂ, ਬੇਦੀਆ, ਡੇਰੇਦਾਰ, ਕਾਂਛਰ, ਨਾਟ, ਰਾਜਨਾਤ, ਆਦਿ) ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮਾਜਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵਿਕਲਪਿਕ ਜਿਨਸੀ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਰਿਹਾ ਹੈ"।

40. ਦੂਜੇ ਪੇਸ਼ੇਵਰ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਵਾਂਗ, ਅਤੇ ਸਾਲ 2004 ਤੱਕ, ਮਹਿਲਾ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਚੁਣਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਸੀ ਕਿ ਕਿਹੜੇ ਬਾਰ ਜਾਂ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਦਿਨ, ਸਮਾਂ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ, ਅਤੇ ਬਾਰ ਮਾਲਕਾਂ ਨਾਲ ਮਿਹਨਤਾਨੇ ਬਾਰੇ ਗੱਲਬਾਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸੌਦੇਬਾਜ਼ੀ ਕਰਨ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਸੀ। . ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ, ਔਰਤ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਕਾਰੀਆਂ ਕਦੇ ਵੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀਆਂ 'ਮੁਲਾਜਮ' ਨਹੀਂ ਸਨ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮਹਿਲਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਕਾਰੀਆਂ ਬਾਰ ਮਾਲਕਾਂ ਤੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਾਂ ਢੁਕਵੇਂ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀਆਂ ਕਿਉਂਕਿ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਕਾਰੀਆਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਰਪ੍ਰਸਤਾਂ ਤੋਂ ਸੁਝਾਅ ਜਾਂ ਇਨਾਮ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਰਿਵਾਜ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਹ ਦਹਾਕਿਆਂ ਪੁਰਾਣਾ ਅਭਿਆਸ ਮੁਜਰਾ, ਲਾਵਾਨੀ (ਰਵਾਇਤੀ ਮਰਾਠੀ ਗੀਤ ਅਤੇ ਨਾਚ) ਜਾਂ ਤਮਾਸ਼ਾ (ਰਵਾਇਤੀ ਮਰਾਠੀ ਥੀਏਟਰ) ਦੇ ਰਵਾਇਤੀ ਅਭਿਆਸਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ ਜੋ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬਖਸ਼ੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਕਮਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਪ੍ਰਥਾ ਅਜੇ ਵੀ ਦੇਸ਼ ਭਰ ਵਿੱਚ ਵਿਆਪਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹੈ।

41. ਸੈਕੰਡਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਅਤੇ ਬਸਤੀਵਾਦੀ ਯੁੱਗ ਦੇ ਕਲੰਕ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਸ਼੍ਰੀ ਨਈਅਰ ਨੇ ਧਿਆਨ ਦਿਵਾਇਆ ਕਿ ਡਾਂਸ ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਨਾਟਕੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਅਕਸਰ ਰੂਪ ਅਤੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੋਵਾਂ ਵਿੱਚ ਬਾਲੀਵੁੱਡ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਜਾਂ ਮੁੱਖ ਧਾਰਾ ਦੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਦੀ ਨਕਲ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਡਾਂਸ ਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸ਼ਲੀਲ, ਅਣਚਾਹੇ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਨੈਤਿਕ ਤਾਣੇ-ਬਾਣੇ ਲਈ ਖ਼ਤਰੇ ਵਜੋਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਕਲਾ ਅਤੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਮਾਨਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਭਾਵਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ।

42. ਡਾਂਸ ਬਾਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਮਨਕਾਰੀ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕ ਰਵੱਈਏ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਪੁਰਖੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਜੜ੍ਹ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਔਰਤਾਂ "ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਘਰ ਜਾਂ ਘਰੇਲੂ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਕੰਮ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ਾ 'ਨੀਵੀਂ ਸਮਾਜਿਕ ਸਥਿਤੀ' ਵਾਲਾ ਹੈ। ਐਨਾ ਮੋਰਕੋਮ, ਇੱਕ ਪ੍ਰਸਿੱਧ ਵਿਦਵਾਨ, ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ 'ਬਾਰ ਗਰਲਜ਼' ਬਾਰੇ ਸਮਾਜਕ ਵਿਚਾਰ ਬ੍ਰਿਟਿਸ਼-ਯੁੱਗ ਦੌਰਾਨ ਰਵਾਇਤੀ ਨੱਚਣ ਵਾਲੇ ਸਮੁਦਾਇਆਂ (ਦੇਵਦਾਸੀਆਂ, ਦਰਬਾਰੀਆਂ, ਨੈਚ, ਆਦਿ) ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਮਨਕਾਰੀ ਸਲੂਕ ਨਾਲ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸਮਾਨਤਾ ਰੱਖਦੇ ਹਨ"।

43. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕੁਝ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਜੋ 2016 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਸਿਵਲ) ਨੰਬਰ 576 ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਵੀ ਹਨ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਜਯੰਤ ਭੂਸ਼ਣ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਸਿੱਖੇ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਸ਼੍ਰੀ ਨਈਅਰ ਨੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਬੇਨਤੀਆਂ ਵੀ ਕੀਤੀਆਂ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ:

ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇੰਡੀਅਨ ਹੋਟਲ ਐਂਡ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (ਆਈ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ। ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਤਰਕਸੰਗਤ ਨੂੰ ਤਰਕਸੰਗਤ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਜਾਂ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ।

44. ਉਸਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਨ ਪਰ ਇੱਕ ਨਵੀਂ ਬੋਤਲ ਵਿੱਚ ਪੁਰਾਣੀ ਵਾਈਨ ਉਸੇ ਕਿਸਮ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਹਨ ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਇੰਡੀਅਨ ਹੋਟਲ ਐਂਡ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (1) ਵਿੱਚ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸ੍ਰੀ ਨਈਅਰ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸੀ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਜੋ ਨੈਤਿਕ ਚਿੰਤਾ ਅਤੇ ਕਾਰਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਰਕਹੀਣ ਹਨ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਸਬੂਤ ਦੇ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਣ ਵਜੋਂ:

(1) ਬਾਰ ਗਰਲਜ਼ ਦੀ ਸੋਸ਼ਲ ਪ੍ਰੋਫਾਈਲ। ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਾਰ ਗਰਲਜ਼ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਾਬਾਲਗ ਜਾਂ ਤਸਕਰੀ ਜਾਂ ਵੇਸਵਾਗਮਨੀ ਅਤੇ ਦੇਹ ਵਪਾਰ ਦੇ ਹੋਰ ਰੂਪਾਂ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਈ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ- ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਅੰਕੜੇ ਜਾਂ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਅਧਿਐਨ ਹੋਵੇ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਤਿਹਾਸਕ ਸਾਹਿਤ ਅਤੇ ਖੋਜ ਅਧਿਐਨ ਕੁਝ ਹੀ ਉਪਲਬਧ ਹਨ। ਬਾਰ ਡਾਂਸ 'ਤੇ ਇੱਕ ਤਿਰਛੇ ਉਲਟ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਐਸਐਨਡੀਟੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕਰਵਾਏ ਗਏ ਇੱਕ ਅਧਿਐਨ ਨੇ ਪਾਇਆ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮਹਿਲਾ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੇਹ ਵਪਾਰ ਤੋਂ ਮੁੜ ਵਸੇਬੇ ਲਈ ਨੱਚਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ। ਉਪਰੋਕਤ ਸਾਰੇ ਸਮਾਜਿਕ ਕਾਰਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਬਾਰ ਗਰਲਜ਼ ਨੇ ਸਵੈ-ਇੱਛਾ ਨਾਲ ਡਾਂਸ ਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਾਣ ਨਾਲ ਜਿਉਣ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਕਮਾਉਣ ਲਈ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਪਲਬਧ ਸਾਹਿਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਡਾਂਸ ਬਾਰਾਂ ਨੇ ਮਹਿਲਾ ਕਲਾਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਸਕਾਰਾਤਮਕ ਬਾਹਰੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਏ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਨੇ ਨਵੇਂ ਮੌਕੇ ਖੋਲ੍ਹੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜੇ ਉਹ ਚੁਣਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਸ਼ੋਸ਼ਣਕਾਰੀ ਜਿਨਸੀ ਕੰਮ ਛੱਡਣ ਦਾ ਵਿਕਲਪ ਖੋਲ੍ਹਿਆ ਹੈ।

(1) ਗੈਰ-ਅਸ਼ਲੀਲ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇੰਡੀਅਨ ਹੋਟਲ ਐਂਡ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (1) ਅਤੇ ਕਈ ਹੋਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਡਾਂਸ ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ 'ਅਸ਼ਲੀਲ' ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਬਨਾਮ ਜੋਇਸ ਜ਼ੀ ਉਰਫ ਟੇਮੀਕੋ", ਕੈਬਰੇ ਸ਼ੋਅ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ

"ਇੱਕ ਬਾਲਗ ਵਿਅਕਤੀ, ਜੋ ਇੱਕ ਹੋਟਲ ਵਿੱਚ ਕੈਬਰੇ ਸ਼ੋਅ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਤੋਂ ਤੰਗ ਹੋਣ ਜਾਂ ਉਸ ਦੇ ਸਵਾਦ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਜੋਖਮ ਨੂੰ ਚਲਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਮੰਨ ਕੇ ਵੀ ਕਿ ਅਜਿਹਾ ਹੋਟਲ ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵੀ ਟਿਕਟ ਖਰੀਦ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸਥਾਨ ਹੋਣ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਅਤੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਜੋ ਕਿ ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਐਸ.294 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਬਾਲਗ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਪ੍ਰਗਟ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਹੈ, ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਤੰਗ ਕਰਨ ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ। "

(ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਸਾਧਨਾ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਅਤੇ ਨਰੇਂਦਰ ਐਚ. ਖੁਰਾਣਾ ਬਨਾਮ ਪੁਲਿਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵਿੱਚ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਪਾਲਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਇੱਕ

ਮਿੱਥ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਦੇ ਹਨ ਕਿ ਡਾਂਸ ਬਾਰ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਖਤਰਾ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਵਿਗਾੜ ਪੈਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਂਤੀ ਲਈ.

(iii) ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਡੇਟਾ ਦੀ ਘਾਟ: ਇਹ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਵਿੱਚ 2005 ਤੋਂ ਡਾਂਸ ਬਾਰਾਂ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਬੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਡੇਟਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਅਣਗੌਲਿਆ ਹੈ, ਜੇ ਕੋਈ ਹੈ, ਸਗੋਂ ਪੁਰਾਣਾ ਵੀ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਵੇਲੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਹੋਟਲ ਅਤੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (1) ਵਿੱਚ ਠੋਸ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਘਾਟ ਕਾਰਨ ਵਿਚਾਰਿਆ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਿ ਡਾਂਸ ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਦੇਹ ਵਪਾਰ ਵਰਗੀਆਂ ਅਨੈਤਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ ਜਾਂ ਨਾਬਾਲਗਾਂ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਅਤੇ ਤਰਕਹੀਣ ਹੈ।

(iv) ਕੰਮ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ: ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਕਿ ਮਹਿਲਾ ਡਾਂਸਰਾਂ ਨੂੰ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਅਤੇ ਸ਼ੋਸ਼ਣਕਾਰੀ ਕੰਮ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਝੂਠ ਹੈ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਧਿਐਨਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਬਾਰ ਕੁੜੀਆਂ ਨੇ ਆਪਸ ਵਿੱਚ ਸਹਿਯੋਗੀ ਨੈਟਵਰਕ ਦੇ ਕਾਰਨ ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵਧੇਰੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਡਾਂਸਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮਾਲਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੁਰੱਖਿਆ। ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਬਾਰ ਗਰਲਜ਼ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ 'ਤੇ ਬਾਰ ਮਾਲਕ ਦੇਰ ਰਾਤ ਤੱਕ ਸਫ਼ਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਲਈ ਟੈਕਸੀ ਅਤੇ ਆਟੋ ਰਿਕਸ਼ਾ ਮੁਹੱਈਆ ਕਰਵਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਬਾਰ ਗਰਲਜ਼ ਹਰ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ ਨਿਗਾਹ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਪਰ ਉਹ ਨਾ ਤਾਂ ਠੇਕੇ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਧੀਨ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ। ਕੁਝ ਹੋਰ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਇੱਕ ਡਾਂਸ ਬਾਰ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਫਟ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦਾਅਵੇ ਕਿ ਮਹਿਲਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਕਾਰੀਆਂ ਅਸੁਰੱਖਿਅਤ ਜਾਂ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀਆਂ ਹਨ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਤਿਕਥਨੀ ਹਨ। ਇਹ ਕਹਿ ਕੇ, ਬਾਰ ਗਰਲਜ਼ ਦੀਆਂ ਕੰਮਕਾਜੀ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਦੀ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੰਭੀਰ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਾਜ ਦੇ ਉਪਕਰਨ ਦੇ ਦਖਲ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਯੂਨੀਅਨ ਵਰਗੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਅਤੇ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਕੇ ਇਹ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(v) ਸਮਾਜਿਕ ਕਮਜ਼ੋਰੀਆਂ: ਡਾਂਸ ਬਾਰਾਂ 'ਤੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਾਬੰਦੀ ਦਾ ਬਾਰ ਗਰਲਜ਼ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ 'ਤੇ ਬੁਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਿਆ ਹੈ। ਪਾਬੰਦੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਆਰਸੀਡਬਲਯੂਐਸ ਅਤੇ ਐਫਏਓਡਬਲਯੂ ਅਧਿਐਨ ਨੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਲਗਭਗ ਸਾਰੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਸਲ ਕਮਾਈ ਦੇ 50% ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 1/4 ਔਰਤਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਮਦਨ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਅਸਲ ਕਮਾਈ ਦੇ 90% ਤੱਕ ਘਟਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 57.5% ਔਰਤਾਂ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਆਪਣੀ ਸਾਰੀ ਬਚਤ ਗਹਿਣਿਆਂ, ਨਕਦੀ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 26% ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਦੋ ਹਜ਼ਾਰ ਤੋਂ ਲੱਖਾਂ ਤੱਕ ਦੇ ਵਾਧੂ ਕਰਜ਼ੇ ਲੈਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਧਿਐਨ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਡਾਂਸਰਾਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੀ ਸਿਹਤ ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਸਿੱਖਿਆ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਮਾਜਿਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਘਾਟ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਜਿਨਸੀ ਉਤਪੀੜਨ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਸੰਬੰਧੀ ਜਿਨਸੀ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਪਿਛੋਕੜ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਉਲਟ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵਧ ਰਹੀ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਰੋਜ਼ੀ-ਰੋਟੀ ਨੂੰ ਹੋਰ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਪਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੰਡੀਅਨ ਹੋਟਲ ਐਂਡ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਸ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (1) ਦੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵੀ ਨਰਾਜ਼ਗੀ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ ਕਿਉਂਕਿ ਡਾਂਸ ਬਾਰਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਸਾਬਤ ਹੋਈ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਮਹਿਲਾ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਨੂੰ 'ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਗੁਜ਼ਾਰੇ ਲਈ ਲੋੜ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਵੇਸਵਾਗਮਨੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(vi) ਰੈਸ ਐਕਸਟਰਾ ਵਪਾਰਕ: ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਨਾਚ-ਜਦੋਂ ਅਲਕੋਹਲ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ-ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਅਣਚਾਹੇ ਜਾਂ ਅਣਚਾਹੇ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲਣ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇੰਡੀਅਨ ਹੋਟਲ ਐਂਡ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਸ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (1) ਦੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ 'ਅਸੀਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬੇਨਤੀ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਦਰਖਾਸਤ 'ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਧਾਰਨਾ' 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ ਕਿ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਤਸਕਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਉਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਵਿਰੋਧੀ ਕਾਨੂੰਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਡਾਂਸ ਬਾਰਾਂ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਲਈ ਬਦਲੇ ਦੇ ਉਪਾਅ ਵਜੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸਾਂ ਦੀ ਵਿਧਾਨਕ ਘੋਸ਼ਣਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਝੂਠੇ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਰਕਹੀਣ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਰਹਿਤ ਹਨ।

45. ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਅਤੇ ਵਾਜਬਤਾ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਰਾਜ 'ਤੇ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਰਾਮ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਡਾਲਮੀਆ ਬਨਾਮ ਜਸਟਿਸ ਐਸ.ਆਰ. ਤੇਂਡੋਲਕਰ ਅਤੇ ਐਨਆਰਐਸ।" ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਐਨਆਰ. ਬਨਾਮ ਬਸੰਤੀਬਾਈ ਮੋਹਨਲਾਲ ਖੇਤਾਨ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. ਅਤੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਲਕਸ਼ਮੀ ਖੰਡਸਾਰੀ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. ਬਨਾਮ ਯੂ.ਪੀ. ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ.ਐਸ.

ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਰਾਜ ਨੇ ਇਸ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਛੱਡਿਆ ਹੈ।

46. ਸ੍ਰੀ ਨਈਅਰ ਨੇ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਬਾਰੇ ਵੀ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਬੇਨਤੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਜੋ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਹਨ। ਇਸ ਰੰਗਤ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 (1) (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੋਲਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜਨਤਕ ਨੀਤੀ ਜਾਂ ਆਮ ਲੋਕ ਹਿੱਤ ਜਾਇਜ਼ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ। ਨਾ ਤਾਂ ਬਹੁਗਿਣਤੀਵਾਦੀ ਜਾਂ ਸਮਾਜਕ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸਦੇ ਉਲਟ, ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਖੁਦਮੁਖਤਿਆਰੀ ਅਤੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਵਿਕਲਪਾਂ ਦੀਆਂ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਦਰਾਂ-ਕੀਮਤਾਂ ਜੋ ਨਿੱਜਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਵਜੋਂ ਮੰਨੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦਾ ਦਰਜਾ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਦਾ ਸਨਮਾਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸੀ ਕਿ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਅਜਿਹੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹਨ।

47. ਸ਼੍ਰੀ ਨਈਅਰ ਨੇ ਵੀ, ਸ਼੍ਰੀ ਜਯੰਤ ਭੂਸ਼ਣ ਵਾਂਗ, ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਖਾਸ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਛੂਹਿਆ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(8) 'ਤੇ, ਉਸ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੈ ਜੋ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਠੰਡਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਦਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਡਾਂਸ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਤੇ ਅਨੁਪਾਤਕ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਠੋਰਤਾ, ਵੱਧ-ਚੜ੍ਹਾਅ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਨਮਾਨੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(4), ਜੋ ਕਿ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਗਾਹਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸ੍ਰੀ ਨਈਅਰ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਅਪਰਾਧੀਕਰਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਬੇਨਿਯਮ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਨਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰੀਤੀ ਰਿਵਾਜ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਮਨਮਾਨੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ।

48. ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ 'ਤੇ ਵੀ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸੀ ਕਿ ਸ ਅਪ੍ਰਗਟਡ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਿਵਾਰਨ ਕਮੇਟੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਅਨੁਪਾਤਹੀਣ ਹੈ। ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਬਣਤਰ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀਆਂ ਉਚਿਤ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ

ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਹੈ, ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਾਰ ਡਾਂਸਰਾਂ ਦੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਰਚਨਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 10 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਗਰੁੱਪ 'ਏ' ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਹਨਾਂ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਕੰਮ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਹੈ, ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕੰਮਕਾਜੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਮੁੱਦਾ ਤੈਅ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ।

49. ਸ੍ਰੀ ਨਈਅਰ ਨੇ ਸ਼ਰਤ ਬੀ(2) ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਾਪਤ ਐਕਟ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਸਪਸ਼ਟ, ਅਤਿਅੰਤ ਅਤੇ ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ। ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਔਰਤਾਂ ਡਾਂਸਰਾਂ ਨੂੰ (i) ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਬਾਰ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਕੇ, ਜੇ ਕੰਮ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਜਾਂ ਰਿਟਰਨ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ; (ii) ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਜਾਂ ਸਾਂਝੇ ਸੁਝਾਅ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਡਾਂਸਾਂ ਦਾ ਮੁਦਰੀਕਰਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰੋ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਮਹਿਲਾ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਜਨਤਕ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਿਖਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ।

50. ਸ਼ਰਤਾਂ ਬੀ(7) ਅਤੇ ਬੀ(8) ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਹਿਲਾ ਡਾਂਸਰਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਸੁਝਾਅ, ਇਨਾਮ ਜਾਂ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਾਹੀ ਹੈ, ਗੈਰਵਾਜਬ, ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 14 ਅਤੇ 19 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨ. ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਕਿ ਬਿੱਲ ਵਿੱਚ ਸੁਝਾਅ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਵੇਟਰਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਤਰਕਹੀਣ ਹੈ।

51. ਸ਼ਰਤ ਬੀ(9) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਡਾਂਸ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਸ਼ਾਮ 6:00 ਵਜੇ ਤੋਂ ਰਾਤ 11:30 ਵਜੇ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹੈ, ਨੂੰ ਗੈਰਵਾਜਬ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਮਾਨੇ ਵਜੋਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਰਾਤ 11:30 ਵਜੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਾਚਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣਾ ਤਰਕਹੀਣ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਸਥਾਪਨਾਵਾਂ 01:30 ਵਜੇ (ਅਗਲੇ ਦਿਨ) ਜਾਂ 12:30 ਵਜੇ (ਅਗਲੇ ਦਿਨ) ਤੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੀਆਂ ਰਹਿ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

52. ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸ਼ਰਤ ਬੀ(12) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬਾਰ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਖੇਤਰਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵੀ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਨਾਚਾਂ ਦਾ ਮੰਚਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਗੈਰ-ਅਨੁਪਾਤਕ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਈ ਠੋਸ ਸਮੱਗਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਦਿਖਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਦਖਲ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਪਾਬੰਦੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਸ਼ਰਤਾਂ (ਦੂਰੀ, ਰੇਲਿੰਗ, ਗ੍ਰੀਨ ਰੂਮ, ਉਮਰ ਪਾਬੰਦੀਆਂ, ਆਦਿ) ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਣਸੁਖਾਵੀਂ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣ।

53. ਸੈਕਸ਼ਨ ਬੀ(20) ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਲਈ ਸੀਸੀਟੀਵੀ ਕੈਮਰੇ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਗੋਪਨੀਯਤਾ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹਮਲੇ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 19(1)(ਏ) ਅਤੇ 21 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਕੇ.ਐਸ. ਦੇ ਪੈਰਾ 247(3) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਪੁੱਟਾਸਵਾਮੀ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਜਿਸ ਵਿਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪ੍ਰਸਿੱਧ ਨਿੱਜਤਾ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਿਸ ਦੇ ਦੋ ਪਹਿਲੂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ-ਜਿਵੇਂ ਕਿ। "(ਸੀ) ਨਿਰਣਾਇਕ ਗੋਪਨੀਯਤਾ ਜੋ ਨਾਗਰਿਕਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਘੁਸਪੈਠ ਤੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਚੋਣਾਂ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦੀ ਹੈ; (ਡੀ) ਮਲਕੀਅਤ ਗੋਪਨੀਯਤਾ ਜੋ ਕਿਸੇ ਦੀ ਸਾਖ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ।" ਡਾਂਸ ਬਾਰਾਂ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਸਮਾਜਿਕ ਕਲੰਕ ਦੇ

ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਡਾਂਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ, ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ, ਸਟੋਰੇਜ ਅਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਨਾਲ ਗੋਪਨੀਯਤਾ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹਮਲੇ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮਹਿਲਾ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਧਮਕੀਆਂ ਅਤੇ ਬਲੈਕਮੇਲ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਜੇ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀਆਂ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਦੁਆਰ 'ਤੇ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਤੇ ਅਨੁਪਾਤਕ ਹੈ।

54. ਕੰਡੀਸ਼ਨ ਬੀ(23) ਜਿਸ ਵਿੱਚ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਦੂਰੋਂ ਵੀ" ਵਰਜਿਤ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਡਾਂਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਸ਼੍ਰੀ ਨਈਅਰ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਸਪਸ਼ਟ, ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਅਤੇ ਡਾਂਸਰਾਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਠੰਡਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਲੇਬਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

55. ਮਿਸਟਰ ਨਈਅਰ ਨੇ ਵੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਕੇ ਆਪਣੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

56. ਉਪਰੋਕਤ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਖੰਡਨ ਸ਼੍ਰੀ ਨਫਾਡੇ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਜੋ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪਿੰਕੀ ਆਨੰਦ ਦੁਆਰਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਏ.ਐੱਸ.ਜੀ. ਜੋ ਕਿ ਭਾਰਤ ਦੀ ਯੂਨੀਅਨ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕਰਦੀ ਸੀ, ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

57. ਸ਼੍ਰੀ ਨਾਫਾਡੇ ਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਖੋਲ੍ਹੀ ਕਿ ਮਨਮਾਨੀ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਵਾਜਬਤਾ ਮੁੱਲ ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਉਸ 'ਪ੍ਰਸੰਗ' ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖ ਕੇ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਪ੍ਰਗਟਡ ਐਕਟ, ਉਸਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਕਿ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"ਹੋਟਲਾਂ, ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ, ਬਾਰ ਰੂਮਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ਲੀਲ ਡਾਂਸ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਅਤੇ ਕੰਮ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਅਜਿਹੀਆਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ।"

58. ਉਪਰੋਕਤ ਤੋਂ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਐਕਟ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ:

(ਏ) ਹੋਟਲਾਂ, ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ, ਬਾਰ ਰੂਮਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ਲੀਲ ਡਾਂਸ ਦੀ ਮਨਾਹੀ;

(ਬੀ) ਮਹਿਲਾ ਡਾਂਸਰਾਂ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਹੋਰ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨਾ; ਅਤੇ

(ਸੀ) ਅਜਿਹੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰੋ।

59. ਉਸਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦਾ ਨੈਤਿਕ ਢਾਂਚਾ ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਤੋਂ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ। ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਵਿਵਾਦਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਉਦੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾਲ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਸਨ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹੋਏ, ਸ਼੍ਰੀ ਨਾਫਾਡੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਰਾਹੀਂ ਗਤੀਵਿਧੀ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਜੋ ਹੋਟਲ, ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ, ਬਾਰ ਰੂਮ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਜਗ੍ਹਾ ਜਿੱਥੇ ਨਾਚਾਂ ਦਾ ਮੰਚਨ

ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਟ ਦਾ ਮੂਲ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਧਾਰਾ 14 ਨੂੰ ਕੋਈ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਇਹ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਕਾਨੂੰਨ ਜਾਂ ਨਿਯਮ ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਸਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਐਕਟ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸਨੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਲਈ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸਖਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਰੱਖਣ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ।

60. ਇਸ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਟਿੱਪਣੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਨਫਾਡੇ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ:

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(8) ਜੋ ਅਸ਼ਲੀਲ ਡਾਂਸ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਦਾ ਬਚਾਅ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇ ਕੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਅਸਪਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਵਿੱਚ ਗਲਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਡਾਂਸ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ 'ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦੀ ਸੁਚੱਜੀ ਰੁਚੀ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਿੱਥੇ ਇਸਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ। ਇੱਕ ਡਾਂਸ ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਵਿੱਚ 'ਪ੍ਰੂਰੀਐਂਟ ਦਿਲਚਸਪੀ' ਦਾ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਤ ਅਰਥ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 292 ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਜੋ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਇਹ ਨਿਆਂਇਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਨਯੋਗ ਮਿਆਰਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਪੱਖ ਵਿਚ ਹੋਰ ਬੇਨਤੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ, ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਬਦਲ ਗਏ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੂਲ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰੇਖਾ ਕਿੱਥੇ ਖਿੱਚੀ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ 'ਤੇ ਛੱਡਣਾ ਪਵੇਗਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਸਿਆਣਪ ਵਿੱਚ ਖਾਸ ਕਿਸਮ ਦੇ ਨਾਚਾਂ ਨੂੰ ਅਸ਼ਲੀਲ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਜੋ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੀ ਬੁੱਧੀ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਦਾ ਵਾਜਬ ਮਿਆਰ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ "ਤਰਕਸ਼ੀਲਤਾ" ਦਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਟੈਸਟ ਤਰਲ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਕੇਂਦਰਿਤ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ, ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਸ਼ਲੀਲ ਡਾਂਸ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਦੇ ਮਿਆਰ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਰਣਜੀਤ ਡੀ. ਉਦੇਸ਼ੀ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ" ਦੇ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 'ਅਸ਼ਲੀਲ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"8. ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਜੋ ਨਿਮਰਤਾ ਜਾਂ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਲਈ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਹੈ, ਭਾਸ਼ਣ ਜਾਂ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਧਿਕਾਰ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵਾਲਾ ਲੇਖ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਜੋ ਕਿ ਸਾਡੇ ਲੋਕਤੰਤਰ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਜਾਂ ਸਮਾਜਿਕ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਜਾਂ ਮਨੁੱਖੀ ਗਿਆਨ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਲਈ ਆਜ਼ਾਦ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਲਈ, ਇਹ ਆਜ਼ਾਦੀ ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜੋ ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਹੈ ਜਨਤਕ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 292 ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੀ ਪਾਬੰਦੀ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਨੂੰਨ, ਬੇਸ਼ੱਕ, ਜਨਤਕ ਸ਼ਿਸ਼ਟਤਾ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਜੋ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਲੋਕ ਕੀ ਅਸ਼ਲੀਲ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਬਾਰੇ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਰਵੱਈਏ ਵਿੱਚ ਭਿੰਨਤਾ ਹੈ, ਲਾਰੈਂਸ ਨੇ ਜੇਮਜ਼ ਜੋਇਸ ਦੀ ਯੂਲੀਸੀਜ਼ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਸ਼ਲੀਲ ਕਿਤਾਬ ਸਮਝਿਆ ਜੋ ਦਮਨ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ ਪਰ

ਇਸਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਜੇਨ ਆਇਰ ਨੂੰ ਅਸ਼ਲੀਲ ਮੰਨਿਆ। ਪਰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲੋਕ ਉਸ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣਗੇ

9. ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਇਸ ਲਈ ਸੋਚਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਲ-ਮੂਤਰ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੈਕਸ ਦਮਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦਾ ਸੀ। (ਵੇਖੋ ਸੈਕਸ, ਲਿਟਰੇਚਰੇਟ ਸੈਂਸਰਸ਼ਿਪ ਪੀ. 26, 201)। ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਲੋਕਾਂ ਦੀਆਂ ਭਾਵਨਾਵਾਂ 'ਤੇ ਉਨੀ ਹੀ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਵਿਅਕਤੀ' ਤੇ। ਇਹ ਹਮੇਸ਼ਾ ਡਿਗਰੀ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਕੀਲ ਇਹ ਕਹਿਣ ਦੇ ਆਦੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਲਾਈਨ ਕਿੱਥੇ ਖਿੱਚਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਦਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਾਂ, ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਜਾਂ ਲਾਭਾਂ ਦੀਆਂ ਜਾਣਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਪ੍ਰਚਾਰ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਮਾੜਾ ਮੁੱਲ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਡਾਕਟਰੀ ਪਾਠ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਤਾਬੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ, ਵਿਚਾਰਾਂ ਅਤੇ ਫੋਟੋਆਂ ਦਾ ਪ੍ਰਚਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਵੱਖਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਦੋਂ ਸਮਾਜ ਦੇ ਹਿੱਤ ਬੋਲਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਪੈਮਾਨੇ ਨੂੰ ਝੁਕਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਡਾਕਟਰੀ ਵਿਗਿਆਨ ਦੀਆਂ ਗੂੜ੍ਹੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟਾਂਤਾਂ ਅਤੇ ਤਸਵੀਰਾਂ ਵਾਲੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਭਾਵੇਂ ਇਕ ਅਰਥ ਵਿਚ ਅਸ਼ਲੀਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਪਰ ਡਾਕਟਰੀ ਲਿਖਤ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਤਾਬੀ ਰੂਪ ਵਿਚ ਇਕੱਤਰ ਕੀਤੀਆਂ ਤਸਵੀਰਾਂ ਅਤੇ ਤਸਵੀਰਾਂ ਨੂੰ ਅਸ਼ਲੀਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇੰਡੀਅਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 292 ਇਸ ਅਰਥ ਵਿਚ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾ 19 ਦੀ ਦੂਜੀ ਧਾਰਾ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਸਨੂੰ ਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਗਲਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਕਦੋਂ ਅਸ਼ਲੀਲ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?

Xx xx xx

28. ਇਹ ਉਹ ਥਾਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜੋ ਆਪਣੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚੁਸਤ ਦਿਮਾਗ ਕਾਮੁਕ ਲਿਖਤਾਂ ਤੋਂ ਅਨੰਦ ਅਤੇ ਗੁਪਤ ਜਿਨਸੀ ਅਨੰਦ ਲੈਂਦੇ ਹਨ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਇਹ ਇੱਕ ਕਲਾਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਸੈਕਸ ਨਾਲ ਸਲੂਕ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸੈਕਸ ਦੀ ਬਦਸੂਰਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੁਝ ਕਵਿਤਾ ਹੈ. ਪਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਜੱਜ ਹੈਂਡ ਨੇ ਕਿਹਾ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਕਈ ਵੇਰੀਏਬਲਾਂ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ। ਜੇ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਜਿਨਸੀ ਮੁਠਭੇੜਾਂ ਦੇ ਵਰਣਨ ਦੀ ਇੱਕ ਲੜੀ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਵਧੇਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ, ਤਾਂ ਸਾਡੇ ਲਈ ਕੁਝ ਸਮਾਜਿਕ ਚੰਗੇ ਨਤੀਜੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਕਿਤਾਬ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਜਗ੍ਹਾ ਹੋਵੇਗੀ। ਪਰ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਖਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਜੇ.ਬੀ. ਪ੍ਰੀਸਟਲੇ ਨੇ ਕਿਹਾ, "ਬਹੁਤ ਹੀ ਮੂਰਖਤਾ ਨਾਲ ਉਸਨੇ ਇਹਨਾਂ ਆਰਜੀਟਿਕ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਦਾਰਸ਼ਨਿਕਤਾ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ: ਉਹ ਇੱਕ ਸੰਸਾਰ ਦਾ ਕਵੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇਸਦਾ ਪੈਗੰਬਰ ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਵਿੱਚ ਬਦਕਿਸਮਤੀ ਹੈ [ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਨਾਵਲ, ਪੀ ਮਿਡਲਟਨ ਮਰੇ:

"ਉਪਦੇਸ਼ਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ, ਇਹ ਇੱਕ ਥੱਕਣ ਵਾਲੀ ਅਤੇ ਦਮਨਕਾਰੀ ਕਿਤਾਬ ਹੈ, ਇੱਕ ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਨਿਰਾਸ਼ ਆਦਮੀ ਦਾ ਕੰਮ। ਇਹ ਕਮਾਲ ਦੀ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਛਾਪਣਯੋਗ ਸ਼ਬਦਾਂ ਲਈ ਬਦਨਾਮ ਹੈ।"

"ਪੂਰੀ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਿਨਸੀ ਪੂਰਤੀ ਦੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵਰਣਨ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਉਹ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਕਈ ਵਾਰ ਬਹੁਤ ਸੁੰਦਰ ਹਨ, ਪਰ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜੀਬ ਤੌਰ 'ਤੇ ਥੱਕੇ ਹੋਏ ਹਨ ਮਾਹੌਲ ਦਮ ਘੁੱਟ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਜਿਨਸੀ ਮਾਹੌਲ ਤੋਂ ਪਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ," [ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਪੁੱਤਰ (ਜੋਨਾਥਨ ਕੇਪ)]।

ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਮਰੇ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਥੋੜ੍ਹੇ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਅਤੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਮਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਦੀ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਉਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਤਾਬ ਦੀ ਕੀਮਤ ਫਿਰ ਘਟ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕੋਈ ਸਥਾਈ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨਹੀਂ ਛੱਡਦੀ। ਜਿਸ ਕਵਿਤਾ ਅਤੇ ਸੰਗੀਤ ਨੂੰ ਲਾਰੈਂਸ ਨੇ ਸੈਕਸ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਉਹ ਇਸਨੂੰ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦੇਰ ਤੱਕ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖ ਸਕਦੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਤਾਬ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੈਕਸ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਬੇਹੋਸ਼ ਦੇ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਨੂੰ ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਜੋਂ ਸੁਝਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਰ ਆਮ ਪਾਠਕ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਲੱਭਣਾ ਆਸਾਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮਸ਼ੀਨੀ ਯੁੱਗ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਜੀਵਨ 'ਤੇ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜੋ ਇਸਦਾ ਸੈਕੰਡਰੀ ਥੀਮ ਹੈ, ਪਾਠਕ ਦੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਜਿਸਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਕਿਹਾ, ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।"

61. ਸ਼੍ਰੀ ਨਫਾੜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਬਦੀਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਟੈਸਟ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਖਾਸ ਡਾਂਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਨੈਤਿਕ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਹੋਣ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇੱਕ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਟੈਸਟ/ਮਾਪਦੰਡ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਖਾਸ ਡਾਂਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਅਸ਼ਲੀਲ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਸ਼੍ਰੀ ਨਫਾੜੇ ਨੇ ਪਵਨ ਕੁਮਾਰ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਐਨਆਰ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਜਿੱਥੇ ਅਭਿਵਿਅਕਤੀ ਨੈਤਿਕਤਾ 'ਨੂੰ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਨਾਲ ਜੋੜ ਕੇ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਤੈਅ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਮਾਜਿਕ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਉਸੇ ਬਾਰੇ ਸੋਚਣ ਤੋਂ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਹਵਾਲੇ ਵਿੱਚ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

"12. "ਨੈਤਿਕ ਗਿਰਾਵਟ" ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਧਾਰ, ਘਟੀਆ, ਘਟੀਆ ਜਾਂ ਘਟੀਆਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਹੈ। ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੇ 2-2-1973 ਨੂੰ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ (ਪੱਤਰ-ਕਿਤਾਬ ਵਿੱਚ ਅਨੁਸੂਚੀ ਈ), ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਸਿਫ਼ਾਰਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਿ ਨੈਤਿਕ ਗਿਰਾਵਟ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਗਏ ਸਾਬਕਾ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਨੌਕਰੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨੈਤਿਕ ਗਿਰਾਵਟ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੈਤਿਕ ਗਿਰਾਵਟ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 294 ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਹਰਿਆਣਾ ਸਰਕਾਰ ਨੇ 17/26-3-1975 ਨੇ 2-2-1973 ਦੇ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨੈਤਿਕ ਮੰਦਹਾਲੀ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਨੂੰ ਸੁਚਾਰੂ ਬਣਾ ਕੇ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ:

... ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਨੈਤਿਕ ਗਿਰਾਵਟ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ,

(1) ਕੀ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲਾ ਕੰਮ ਅਜਿਹਾ ਸੀ ਜੋ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਮਾਜ ਦੀ ਨੈਤਿਕ ਜ਼ਮੀਰ ਨੂੰ ਝੰਜੋੜ ਸਕਦਾ ਸੀ।

(2) ਕੀ ਇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਉਦੇਸ਼ ਇੱਕ ਅਧਾਰ ਸੀ।

(3) ਕੀ ਕੰਮ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਾਰਨ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਘਟੀਆ ਚਰਿੱਤਰ ਵਾਲਾ ਜਾਂ ਸਮਾਜ ਦੁਆਰਾ ਨੀਚ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਲੈਂਦੇ ਹੋਏ ਆਪਣੇ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਤੁਹਾਡੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ

ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਨੈਤਿਕ ਗਿਰਾਵਟ ਵਾਲੇ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੀ ਸੂਚੀ ਨੱਥੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਸੂਚੀ ਨੂੰ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜੋ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ ਪਰ ਜੋ ਕੁਝ ਸਥਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨੈਤਿਕ ਗਿਰਾਵਟ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ।"

ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 294 ਅਜੇ ਵੀ ਸੂਚੀ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਧਾਰਾ 294 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੇ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨੈਤਿਕ ਗਿਰਾਵਟ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਤੱਥ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ, ਉਪਰੋਕਤ ਨੀਤੀਗਤ ਫੈਸਲੇ ਦੀਆਂ ਜ਼ਰੂਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ। "

62. ਮਿਸਟਰ ਨਾਫਡੇ ਨੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਜਨਰਲ, ਦੂਰਦਰਸ਼ਨ ਅਤੇ ਐਨਆਰਐਸ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟੋਰੇਟ ਜਨਰਲ, ਵੀ. ਆਨੰਦ ਪਟਵਰਧਨ ਅਤੇ ਐਨਆਰ.

"22. ਸਭ ਤੋਂ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਮੁੱਦਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਅਸ਼ਲੀਲ ਸਮੱਗਰੀ ਤੋਂ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸੰਭਾਵੀ ਨੁਕਸਾਨ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਸੰਤੁਲਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਸਨਮਾਨ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਅਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਸੁਤੰਤਰ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਸੰਵਿਧਾਨ। ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਧਾਰਾ 19(2) ਵਿਚ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਜਨਤਕ ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਅਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿਚ ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

23. ਇਸ ਲਈ ਅਹਿਮ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ, "ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਕੀ ਹੈ?" ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਪੀਨਲ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 292 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ 1969 ਦੇ ਐਕਟ 36 ਦੁਆਰਾ ਆਇਆ ਸੀ।

24. ਪੀਨਲ ਕੋਡ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਧਾਰਾ 292 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 293 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜਨਤਕ ਭਲੇ ਲਈ ਜਾਂ ਵਿਗਿਆਨ, ਸਾਹਿਤ, ਕਲਾ ਜਾਂ ਸਿੱਖਣ ਦੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸ਼ਾਖਾ ਦੇ ਸੱਚੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਤ ਹੋਣ ਦਾ ਖ਼ਤਰਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸ਼ਲੀਲ ਸਾਹਿਤ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਉਹਨਾਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਤੋਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਛੋਟ ਦੇਣ ਲਈ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਖਾਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨਹੀਂ ਹੈ

25. ਮੌਜੂਦਾ ਵਿਵਸਥਾ ਇੰਨੀ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਣ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੱਡਣ ਨਾਲ ਦੰਡ ਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 292 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਜੋਂ ਯੋਗਤਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ। ਇਹ ਅਸਵੀਕਾਰਨਯੋਗ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੱਡਾ "ਸਲੇਟੀ ਖੇਤਰ", ਜਿਨਸੀ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਮ, ਡਰਾਫਟਰਾਂ ਜਾਂ ਵਿਧਾਇਕਾਂ ਦੀ ਸਮਰੱਥਾ ਜਾਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੀ ਕਮੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਹੈ।

26. ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ 'ਤੇ ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦਾ ਪਹਿਰੇਦਾਰ ਬਣਾਇਆ। ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਵਿਵੇਕ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਅਨੰਦ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਵਿਵੇਕ ਢੁਕਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਆਪਕ ਅਖਤਿਆਰੀ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਮਨਮਾਨੇ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹਨ।

27. ਸਮਰੇਸ਼ ਬੋਸ ਬਨਾਮ ਅਮਲ ਮਿੱਤਰਾ [(1985) 4 ਐਸਸੀਸੀ 289: 1985 ਐਸਸੀਸੀ (ਸੀਆਰਆਈ) 523) ਵਿੱਚ ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: (ਐਸਸੀਸੀ ਪੰਨਾ 314, ਪੈਰਾ 29)

"ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਦਾ ਸੰਕਲਪ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਸਮਾਜਿਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੁਆਰਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਹੱਦ ਤੱਕ ਢਾਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕਿਤਾਬ ਪੜ੍ਹਨ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਤੋਂ ਪਰੇ ਹੈ ਕਿ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਵੱਖ-ਵੱਖ ਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਸਮਕਾਲੀ ਸਮਾਜ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ, ਜੱਜ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਲੇਖਕ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲੇਖਕ ਦੇ ਨਜ਼ਰੀਏ ਤੋਂ ਜੱਜ ਨੂੰ ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕੀ ਹੈ। ਕਿ ਲੇਖਕ ਵਿਅਕਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਕੀ ਲੇਖਕ ਦਾ ਕੋਈ ਸਾਹਿਤਕ ਹੈ ਅਤੇ ਕਲਾਤਮਕ ਮੁੱਲ. ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜੱਜ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਹਰ ਉਮਰ ਵਰਗ ਦੇ ਪਾਠਕ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਦੇ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਤਾਬ ਡਿੱਗਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਸਮਝਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਤਾਬ ਦਾ ਪਾਠਕਾਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹੋ ਜਿਹਾ ਸੰਭਾਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਜੱਜ ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਨਿਆਂਇਕ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਉਦਾਸੀਨਤਾ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਕਿਤਾਬ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 292 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਕਿਤਾਬ ਦੇ ਬਾਹਰਮੁਖੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਅਸ਼ਲੀਲ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸ਼ਲੀਲ ਹੋਣ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। "

28. ਇਹ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੁਝ ਉਦਾਰਵਾਦੀ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ, ਚਿੰਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੱਜ ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਸੋਚਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਸ਼ਲੀਲ ਹੈ। ਇਹ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਾਰਤ ਦੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ 'ਤੇ ਜਮ੍ਹਾ ਹੈ, ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੀਡੀਆ 'ਤੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਅਸ਼ਲੀਲ ਜਾਂ ਹੋਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਕਾਕਬਰਨ, ਸੀ.ਜੇ. ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਦੇ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਅਪਣਾਇਆ ਹੈ, ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਦਾ ਟੈਸਟ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਅਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਦਿਮਾਗ ਅਜਿਹੇ ਅਨੈਤਿਕ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦਾ ਮੀਡੀਆ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਹੱਥਾਂ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਸਕਦਾ ਹੈ।

Xx xx xx

37. ਰਮੇਸ਼ ਬਨਾਮ ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ਼ ਇੰਡੀਆ (1988) 1 ਐਸਸੀਸੀ 668 1988 ਐਸਸੀਸੀ (ਸੀਆਰਆਈ) 266] ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ: (ਐਸਸੀਸੀ ਪੀ. 676, ਪੈਰਾ 13)

"... ਕਿ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਨੂੰ ਵਾਜਬ, ਮਜ਼ਬੂਤ-ਦਿਮਾਗ ਵਾਲੇ, ਦ੍ਰਿੜ੍ਹ ਅਤੇ ਦਲੇਰ ਆਦਮੀਆਂ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਕਮਜ਼ੋਰ ਅਤੇ ਨਿਰਲੇਪ ਦਿਮਾਗਾਂ ਦੇ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਜੋ ਹਰ ਵਿਰੋਧੀ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਖ਼ਤਰੇ ਨੂੰ ਖੁਸ਼ਬੂ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇੱਕ ਫਿਲਮ ਦੀ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਜਾਂ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਪੜ੍ਹਨ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਪਹੁੰਚ ਹੈ, ਇਹ ਆਮ ਵਾਜਬ ਆਦਮੀ ਦਾ ਮਿਆਰ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕਲੈਫਮ ਸਰਵਜਨਕ ਦੇ ਸਿਖਰ 'ਤੇ ਮਨੁੱਖ।"

63. ਇਕ ਹੋਰ ਨਿਰਣਾ, ਨਿਵਾਸ ਜਿਸ ਤੋਂ ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਲੀਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਹੈ ਅਜੇ ਗੋਸਵਾਮੀ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ.ਐਸ. ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੁਬਾਰਾ 'ਸਮਾਜ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ' ਟੈਸਟ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

"67. ਇਹ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰਚਨਾ ਅਸ਼ਲੀਲ ਹੈ, ਸਮਕਾਲੀ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਲੇਡੀ ਚੈਟਰਲੀ ਦੇ ਪ੍ਰੇਮੀ

ਨੂੰ ਅਸ਼ਲੀਲ ਮੰਨਿਆ, ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਜਿਊਰੀ ਨੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਦੇ ਇਮਤਿਹਾਨ ਵਿੱਚ ਫਸਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਨੂੰ ਯੂਕੇ ਵਿੱਚ ਸਾਹਿਤਕ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਲੜਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮੋੜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਸ਼ਾਇਦ "ਕਮਿਊਨਿਟੀ ਰੂਜ਼ ਐਂਡ ਸਟੈਂਡਰਡਜ਼" ਨੇ ਇੰਗਲਿਸ਼ ਜਿਊਰੀ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਨਜ਼ਰੀਆ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਇੱਕ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਇੰਟਰਨੈੱਟ ਯੁੱਗ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਪੁਰਾਣਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ ਰਵਾਇਤੀ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਨੂੰ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਾਊਸ ਦੇ ਕਲਿੱਕ ਨਾਲ ਦੁਨੀਆ ਭਰ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਉਪਲਬਧ ਕਰਵਾਏ ਹਨ।

Xx xx xx

70. ਐਸ. ਰੰਗਰਾਜਨ ਬਨਾਮ ਪੀ. ਜਗਜੀਵਨ ਰਾਮ ((1989) 2 ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. 574] ਵਿਚ, ਧਾਰਾ 19(2) ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਖਤਰੇ ਦੇ ਅਮਰੀਕੀ ਟੈਸਟ ਤੋਂ ਉਧਾਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਦੇਖਿਆ: (ਐਸ.ਸੀ.ਸੀ. ਪੀ. 595-96 , ਪੈਰਾ 45)

"[ਦਿ) ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਪ੍ਰਤੀ ਵਚਨਬੱਧਤਾ ਮੰਗ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਦਬਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਈਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦਬਾਉਣ ਅਤੇ ਭਾਈਚਾਰਕ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਖ਼ਤਰੇ ਵਿੱਚ ਨਾ ਪਵੇ। ਅਨੁਮਾਨਤ ਖ਼ਤਰਾ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ, ਅਨੁਮਾਨਿਤ ਜਾਂ ਦੂਰ-ਦੁਰਾਡੇ ਵਾਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੇ ਨਾਲ ਸਿੱਧਾ ਸਬੰਧ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤਾਂ ਲਈ ਅੰਦਰੂਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖ਼ਤਰਨਾਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ [ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਮੀਕਰਨ ਅਟੁੱਟ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਕੇਗ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਚੰਗਿਆੜੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।

71. ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਦਾ ਇਮਤਿਹਾਨ ਇੱਕ ਆਮ ਸੂਝ ਅਤੇ ਸਮਝਦਾਰੀ ਵਾਲੇ ਆਮ ਆਦਮੀ ਦਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ "ਆਮ ਜਾਂ ਅਤਿ ਸੰਵੇਦਨਸ਼ੀਲ ਆਦਮੀ" ਤੋਂ ਬਾਹਰ। ਜਿਵੇਂ ਹਿਦਾਇਤੁੱਲਾ, ਸੀ.ਜੇ. ਨੇ ਕੇ.ਏ. ਅੱਬਾਸ ਕੇ.ਏ. ਅੱਬਾਸ ਬਨਾਮ ਭਾਰਤ ਯੂਨੀਅਨ, (1970) 2 ਐਸਸੀਸੀ 780]: (ਐਸਸੀਸੀ ਪੀ. 802, ਪੈਰਾ 49)

"ਜੇ ਪਤਿਤ ਲੋਕ ਇਹਨਾਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੇਖਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਇੱਕ ਔਸਤ ਵਿਅਕਤੀ ਕੀ ਕਰੇਗਾ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਗਲਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਫਰਾਂਸੀਸੀ ਹਰ ਚੀਜ਼ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੀਆਂ ਲੱਤਾਂ ਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹੈ, ਇਸਦੀ ਮਦਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ"

Xx xx xx

75. ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਤੋਂ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਤੱਕ, ਇੱਕ ਸੱਭਿਆਚਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰਲੇ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਵਿਚਕਾਰ, ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਭਾਈਚਾਰਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵੀ ਵੱਖਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਬਹੁਤ ਸਾਰੀਆਂ ਸੰਸਕ੍ਰਿਤੀਆਂ ਨੇ ਅਸ਼ਲੀਲ ਮੰਨੇ ਜਾਣ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਸੈਂਸਰਸ਼ਿਪ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਅਕਸਰ ਇਹਨਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਸ਼ਲੀਲ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਜਾਂ ਨਿਯੰਤਰਣ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

76. ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਸ਼ਬਦ ਅਕਸਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਜਿਨਸੀ ਨੈਤਿਕਤਾ ਨੂੰ ਠੇਸ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਵਾਲੇ ਸਮੀਕਰਨਾਂ (ਸ਼ਬਦਾਂ, ਚਿੱਤਰਾਂ, ਕਿਰਿਆਵਾਂ) ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ ਹਰ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਬੋਲਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਅਧਿਕਾਰ ਸੰਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਭਾਸ਼ਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਘੋਰ ਹਨ ਅਤੇ ਸਮਾਜ ਦੇ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੀ ਬੁਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਲੰਘਣਾ

ਕਰਨਗੇ। ਇਸ ਲਈ, ਕੋਈ ਵੀ ਸਮੀਕਰਨ ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ. ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੇ ਸਾਡੇ ਆਜ਼ਾਦ ਸਮਾਜ ਦੇ ਵਿਕਾਸ ਅਤੇ ਭਲਾਈ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਯੋਗਦਾਨ ਪਾਇਆ ਹੈ।"

64. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6(4) ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀ ਨਫਾਡੇ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਸ਼ਲੀਲ ਡਾਂਸ ਦੀ ਕਿਸੇ ਸੰਭਾਵਨਾ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ ਡਾਂਸ ਬਾਰਾਂ ਲਈ ਸਖਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਇੱਕ ਤਰਕ ਸੀ ਉਸ ਥਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰ ਡਾਂਸ ਕਰੋ ਜਿੱਥੇ ਡਿਸਕੋ ਜਾਂ ਆਰਕੈਸਟਰਾ ਹੈ।

65. ਕ਼ਯੂਏ ਸੈਕਸ਼ਨ 8(2), ਸਿੱਖਿਅਤ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦਾ ਤਰਕ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(1) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 8(1) ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸਥਾਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ ਐਕਟ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਰੰਗਤ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 8 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (2) ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਅਸ਼ਲੀਲ ਡਾਂਸ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਕੰਮਕਾਜੀ ਔਰਤ ਦਾ ਕਿਸੇ ਅਨੈਤਿਕ ਮਕਸਦ ਲਈ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਬਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀ ਨਾਫੜੇ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ, ਧਾਰਾ 8(2) ਇੱਕ ਵੱਖਰੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਅਪਰਾਧ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 292 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ।

66. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(4) ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਡਾਂਸਰਾਂ ਨੂੰ ਟਿਪਸ ਦੇਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਸ਼੍ਰੀ ਨਾਫਾਡੇ ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਬਚਾਅ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਸਮਾਜ ਦੇ ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਲੋਕਾਚਾਰ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਇੱਥੇ, ਜਦੋਂ ਉਦੇਸ਼ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਮਨਾਹੀ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਨਾੜੀ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਹੋਰ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਪੈਸੇ ਦੀ ਬਰਸਾਤ ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਰਾਜ ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਹੈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਇਸ ਕਿਸਮ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਕਲਪਨਾ ਵਜੋਂ ਲੇਬਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸ਼੍ਰੀ ਨਫਾਡੇ ਨੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 354ਏ ਦਾ ਵੀ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਨੇ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਦਾ ਘੇਰਾ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਬਣਾਇਆ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਸ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਦੀ ਨੈਤਿਕ ਜ਼ਾਬਤਾ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 8(4) ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਲੈਂਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਵਿਕਲਪਕ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਵਿਭਾਜਨਤਾ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਕੱਢ ਕੇ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਬਚਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

67. ਅਪਰਾਧਿਕ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 2 (ਬੀ) ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਜਨਤਕ ਜੀਵਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ੁੱਧਤਾ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ 'ਨੈਤਿਕ ਗਿਰਾਵਟ' ਤੋਂ ਆਪਣਾ ਰੰਗ ਲੈਂਦੀ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਰਿਕਾਰਡ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਐਫਆਈਆਰ/ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੋਣ 'ਤੇ ਵੀ। , ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਪੜ੍ਹਨ ਦੇ ਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਸੀ।

68. ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19(1)(ਏ) 'ਤੇ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਡਾਂਸ ਬਾਰਾਂ ਜਾਂ ਡਾਂਸਰਾਂ ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਉਸ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸੰਤੁਲਨ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਦੀ ਲੋੜ ਸੀ। ਇਸ ਪੱਖੋਂ, ਉਸਨੇ ਧਾਰਾ 19 ਦੀ ਧਾਰਾ (2) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਜਨਤਕ ਵਿਵਸਥਾ, ਸ਼ਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਜਾਂ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ

ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੇ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ। ਇਸੇ ਤਰਜ਼ 'ਤੇ, ਸ੍ਰੀ ਨਾਫੜੇ ਨੇ ਵੀ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 (1) (ਜੀ) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਆਰਟੀਕਲ 19 ਦੀ ਧਾਰਾ (6) ਦੀ ਸ਼ਰਨ ਲੈ ਕੇ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜੋ ਰਾਜ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਆਮ ਜਨਤਾ ਦੇ ਹਿੱਤ.

69. ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਮਿਸਟਰ ਨਾਫਡੇ ਦਾ ਬਚਾਅ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਆ ਨੂੰ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਾਗ ਏ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 11 ਨੀਤੀ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੂਰੀ ਤੈਅ ਕਰਨਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨਿਰਮਾਤਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਭਾਗ ਬੀ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਆਰਥਿਕ ਹਕੀਕਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਜ ਧਾਰਾ ਦਾ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਨਿਯਮ ਨਿਰਮਾਤਾ ਨੇ ਸਹੀ ਸ਼ਰਤ ਰੱਖੀ ਕਿ ਕੰਮਕਾਜੀ ਔਰਤਾਂ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਬੈਂਕ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਹੋਰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵੀ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਸਨ ਅਤੇ ਭਾਗ ਬੀ ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ (20) ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਖਾਸ ਬੇਨਤੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਗੋਪਨੀਯਤਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਉਦੋਂ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ. ਆਪਣੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਨਿਚੋੜ ਕਰਦਿਆਂ ਸ੍ਰੀ ਨਾਫੜੇ ਨੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦੇ ਕੇ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਹੋਰ ਪੱਧਰ 'ਤੇ ਲੈ ਆਂਦਾ ਕਿ ਅੰਤਰਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰੁਝਾਨ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਨੇਕ ਮਕਸਦ ਜਿਸ ਨੂੰ ਇਹ ਐਕਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਉਸਨੇ ਇਸਨੂੰ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ:

(i) ਗਤੀਵਿਧੀ ਜਿਸਦਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਰੰਗ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਹਮੇਸ਼ਾ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਜਾਂ ਪਾਬੰਦੀ ਵੀ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।

(ii) ਰੈਜ਼ ਵਾਧੂ ਵਣਜ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਅਧਿਕਤਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਆਰਥਿਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਰਾਜ ਹੈ ਜੋ ਅਜੇ ਵੀ ਇਹਨਾਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਰਾਜ ਨੂੰ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਇਹ ਉਹ ਹੈ ਜੋ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(iii) ਵਾਜਬਤਾ ਦਾ ਟੈਸਟ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਬਦਲਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਅਨੁਪਾਤ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਵਪਾਰ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੋਵੇ ਉੱਥੇ ਇਹ ਟੈਸਟ ਸਖ਼ਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਸਖ਼ਤ ਟੈਸਟ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ।

70. ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪਿੰਕੀ ਆਨੰਦ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਏ.ਐੱਸ.ਜੀ. ਨੇ ਮਿਸਟਰ ਨੈਫੇਡ ਦੀਆਂ ਉਪਰੋਕਤ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਅਪਣਾਇਆ। ਉਸਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਐਕਟ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇੰਡੀਅਨ ਹੋਟਲ ਐਂਡ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (1) ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸਾਲ 2013 ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਏਐਸਜੀ ਦੀ ਇਕ ਹੋਰ ਬੇਨਤੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਵੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਵਾਧੂ ਵਪਾਰਕ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਅਧੀਨਗੀ ਨੂੰ ਦਬਾਉਣ ਲਈ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ:

(1) ਬੰਬਈ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਆਰ.ਐਮ.ਡੀ. ਚਮਾਰਬਾਗਵਾਲਾ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ.

"41. ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਪੁਰਾਣੇ ਸਮਿਆਂ ਤੋਂ ਇਸ ਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਰਹੀ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਾਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇੰਗਲੈਂਡ, ਸਕਾਟਲੈਂਡ, ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਅਮਰੀਕਾ ਅਤੇ ਆਸਟ੍ਰੇਲੀਆ ਵਿੱਚ ਨਫ਼ਰਤ ਨਾਲ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਜੋ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਦੀ ਭਾਵਨਾ ਨੂੰ ਬਹੁਤਾ ਜਾਂ ਮੌਕਾ ਦੇ ਕੇ ਅਸਾਨੀ ਨਾਲ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਣਜਾਣ ਅਤੇ ਬੇਵਕੂਫ ਆਮ ਆਦਮੀ ਦੀ ਮਿਹਨਤ ਦੀ ਕਮਾਈ ਦਾ ਨੁਕਸਾਨ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸਦੇ ਮਿਆਰ ਨੂੰ ਨੀਵਾਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਉਣਾ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਇੱਕ ਪੁਰਾਣੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਧੱਕਣਾ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਨਿਮਰ ਘਰ ਦੀ ਸ਼ਾਂਤੀ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ਹਾਲੀ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾਉਣਾ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਾਡੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਪਾਰ, ਵਣਜ ਜਾਂ ਸੰਭੋਗ ਦੇ ਦਰਜੇ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਾ ਵਸਤੂ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਧਾਰਾ 19(1)(ਜੀ) ਦੁਆਰਾ ਗਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ। ਸਾਨੂੰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਇਹ ਯਕੀਨ ਦਿਵਾਉਣਾ ਔਖਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜੂਆ ਖੇਡਣਾ ਕਦੇ ਵੀ ਇਸ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਪਾਰ, ਵਣਜ ਜਾਂ ਸੰਭੋਗ ਦਾ ਕੋਈ ਹਿੱਸਾ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 301 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਫਤ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਸਾਡਾ ਉਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਡੇ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। "ਵਪਾਰ", "ਵਪਾਰ", "ਸੰਭੋਗ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰੋ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਸੀਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਜੋ ਕੁਝ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਜੂਏ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਯਕੀਨ ਅਤੇ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਆਰਟੀਕਲ 19(1) ਦਾ ਅਸਲ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ। (ਜੀ) ਅਤੇ 301. ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜੂਏ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਜਾਂ ਘੋਸ਼ਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਜੂਏ ਦੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਆਪਣੇ ਸੁਭਾਅ ਤੋਂ ਅਤੇ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਵਾਧੂ-ਵਪਾਰਕ ਹਨ ਹਾਲਾਂਕਿ ਵਪਾਰ ਦੇ ਬਾਹਰੀ ਰੂਪ, ਰਸਮੀ ਅਤੇ ਸਾਧਨਾਂ ਨੂੰ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਸਾਡੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 19(1)(ਜੀ) ਜਾਂ ਆਰਟੀਕਲ 301 ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹਨ।"

(1) ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਇਸਦੇ ਸਕੱਤਰ, ਗ੍ਰਹਿ, ਮਨਾਹੀ ਅਤੇ ਆਬਕਾਰੀ ਵਿਭਾਗ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ.ਐਸ. ਵੀ. ਕੇ. ਬਾਲੂ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ.

"16. ਅਸੀਂ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੁਚੇਤ ਹਾਂ ਕਿ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਰਾਜਮਾਰਗਾਂ 'ਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਠੇਕਿਆਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨ ਦੀ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨੀਤੀ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀ ਕੇ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੋਟਰ ਵਾਹਨ ਦਾ ਡਰਾਈਵਰ ਯਾਤਰਾ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਦੌਰਾਨ ਸ਼ਰਾਬ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਜਾਂ ਰਾਜ ਮਾਰਗ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀ ਕੇ ਗੱਡੀ ਚਲਾਉਣ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਵੀ ਉਚਿਤ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਕਹਿਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਾਰਨ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਅਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਤਿੱਖਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਨੀਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਆ ਬਾਰੇ ਇੱਕ ਨੀਤੀ, ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਮਾਹਰ ਸੰਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਵਿਚਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਨੂੰ ਟਾਲ ਦੇਵੇਗੀ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੇਗੀ। ਦੂਜਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦਾ ਇਹ ਨਜ਼ਰੀਆ ਅੰਕੜਿਆਂ ਅਤੇ ਅੰਕੜਿਆਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਹੈ ਜੋ ਸਾਲ ਦਰ ਸਾਲ ਇਕਸਾਰ ਪੈਟਰਨ ਬਣਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਤੀਜਾ, ਹਾਈਵੇਅ 'ਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਠੇਕਿਆਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਆਸਾਨ ਉਪਲਬਧਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਕਤੀਸ਼ਾਲੀ ਸਰੋਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਠੇਕਿਆਂ, ਇਸ਼ਤਿਹਾਰਾਂ ਅਤੇ ਸਾਈਨ ਬੋਰਡਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਭਾਰੀ ਵਾਹਨਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸ਼ਰਾਬ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਣ ਕਾਰਨ ਮਨੁੱਖੀ ਜੀਵਨ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਲਾਗੂ

ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ, ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੀ ਨੀਤੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦੀ ਪਰ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 21 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਾਹਰ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜੀਵਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰ:

71. ਇੰਡੀਅਨ ਹੋਟਲ ਐਂਡ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (1) ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਧਾਰਾ 33ਏ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14, 19(1)(ਏ) ਅਤੇ 19(1)(ਜੀ) ਦੀ ਗਲਤ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਉਕਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 33ਏ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਬਿੱਲ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਸੋਧ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 33ਏ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਘਰਾਂ, ਪਰਮਿਟ ਰੂਮਾਂ ਜਾਂ ਰਿੱਛਾਂ ਦੇ ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ਲੀਲ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਡਾਂਸ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇਸ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਡਾਂਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਅਸ਼ਲੀਲ, ਅਸ਼ਲੀਲ ਅਤੇ ਅਸ਼ਲੀਲ ਢੰਗ ਨਾਲ ਡਾਂਸ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਹੋਰ, ਨਾਚਾਂ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਨੂੰ ਅਪਮਾਨਿਤ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਉਹ ਜਨਤਕ ਨੈਤਿਕਤਾ ਜਾਂ ਨੈਤਿਕਤਾ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨ, ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਵੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਰੱਖਦੇ ਸਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਸਰਕਾਰ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਘਰਾਂ ਜਾਂ ਪਰਮਿਟ ਰੂਮਾਂ ਜਾਂ ਬੀਅਰ ਬਾਰਾਂ ਵਿਚ ਅਜਿਹੇ ਡਾਂਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਆਯੋਜਨ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣਾ ਮੁਨਾਸਿਬ ਸਮਝਿਆ। ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਸੈਕਸ਼ਨ 33ਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਘਰ, ਪਰਮਿਟ ਰੂਮ ਜਾਂ ਬੀਅਰ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਜਾਂ ਕਿਸਮ ਦੇ ਡਾਂਸ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਨਾਹੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ, ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਉਕਤ ਵਿਧਾਨਕ ਵਿਵਸਥਾ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਵੀ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਧਾਰਾ 33ਬੀ ਧਾਰਾ 33ਏ ਨੂੰ ਅਪਵਾਦ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਧਾਰਾ 33ਏ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਸੈਕਸ਼ਨ 33ਬੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਧਾਰਾ 33ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਕਿਸੇ ਡਰਾਮਾ ਥੀਏਟਰ, ਸਿਨੇਮਾ ਥੀਏਟਰ ਅਤੇ ਆਡੀਟੋਰੀਅਮ, ਜਾਂ ਸਪੋਰਟਸ ਕਲੱਬ ਜਾਂ ਜਿਮਖਾਨੇ ਵਿੱਚ ਡਾਂਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਆਯੋਜਨ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਸਨ, ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਸਿਰਫ ਇਸਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਸੀਮਤ ਹੈ, ਜਾਂ ਇੱਕ ਤਿੰਨ-ਤਾਰਾ ਵਾਲਾ। ਜਾਂ ਉਪਰੋਕਤ ਹੋਟਲ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਦਾਰੇ ਜਾਂ ਸਥਾਪਨਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ (ਏ) ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸੈਰ-ਸਪਾਟਾ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਂਦਰ ਜਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਸੈਰ-ਸਪਾਟਾ ਨੀਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ; ਜਾਂ (ਬੀ) ਸੱਭਿਆਚਾਰਕ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਜਾਂ ਆਮ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ, ਇਸ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

72. ਇਹਨਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੋਟ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ:

(1) ਪਹਿਲਾਂ, ਧਾਰਾ 33ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਾਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਪੂਰਨ ਮਨਾਹੀ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਡਾਂਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਅਸ਼ਲੀਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਮੌਜੂਦਾ ਸ਼ਾਸਨ 'ਅਸ਼ਲੀਲ ਡਾਂਸ' ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਵੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(i) ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਸੈਕਸ਼ਨ 33ਬੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸੀ।

73. ਧਾਰਾ 33ਏ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤੀ ਕਰਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 33ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹਨਾਂ ਸਥਾਨਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕਿਸੇ ਵਰਗੀਕਰਣ ਦਾ ਕੋਈ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਡਾਂਸ ਦੇ ਅਜਿਹੇ

ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 33ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਨਾਹੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਸਥਾਨਾਂ ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਦੀ 33ਬੀ. ਇਸ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 118 ਤੋਂ 122 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਜੋ ਉੱਪਰ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਰਨ ਅਪ੍ਰੈਗਡ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਹੁਣ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਭੇਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਕੁਝ ਚਰਚਾ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੋਵੇਗੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਧਾਰਾ 33ਏ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 19(1)(ਏ) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਡਾਂਸ ਪ੍ਰਗਟਾਵੇ ਦਾ ਇੱਕ ਰੂਪ ਹੈ ਅਤੇ ਉਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਗੈਰਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਜੋ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 19(2) ਦੁਆਰਾ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 33ਏ ਧਾਰਾ 19(1)(ਜੀ) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਹ ਵੀ ਢੁਕਵਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਭਾਰਤੀ ਹੋਟਲ ਅਤੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (1) ਇੰਡੀਅਨ ਹੋਟਲ ਅਤੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (1) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਚਰਚਾ ਦੀਆਂ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣਾ ਚਾਹਾਂਗੇ। ਇਹ:

(ਏ) ਅਜਿਹੀ ਸਮੱਗਰੀ ਘੱਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਵਰਜਿਤ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਡਾਂਸ ਕਰਨ ਨਾਲ ਜਨਤਕ ਨੈਤਿਕਤਾ ਜਾਂ ਨੈਤਿਕਤਾ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ।

ਇਹ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਯਾਸ ਅਤੇ ਸ਼ੁਭਦਾ ਚੌਕਰ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਵਿਚਲੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

(ਬੀ) ਸੂਝ-ਬੂਝ ਵਾਲੇ ਭਿੰਨਤਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਰਾਜ ਦੀ ਦਲੀਲ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਸੰਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਘੋਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾਂਝੇ ਪਿਛੋਕੜ ਤੋਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕਮਜ਼ੋਰ ਲੋਕ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਾਰ ਡਾਂਸਿੰਗ ਵਿੱਚ ਤਸਕਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਕੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ/ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਇਸ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪ੍ਰਯਾਸ ਅਤੇ ਸ਼ੁਭਦਾ ਚੌਕਰ ਦੀਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਅਲੱਗ-ਅਲੱਗ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਧਾਰਾ 33ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਡਾਂਸ ਬਾਰਾਂ ਦਾ ਤਸਕਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹਨ।

(ਸੀ) ਅਜਿਹੀਆਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਡਾਂਸ ਦਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਰੈਜ਼ ਐਕਸਟਰਾ ਕਮਰਸ਼ਿਅਮ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਵਪਾਰਕ ਗਤੀਵਿਧੀ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਸੀ, ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀ ਦੀ ਪਰੀਖਿਆ 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ, ਰਾਜ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਪਾਬੰਦੀ ਵਾਜਬ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ।

(ਡੀ) ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਹੀ ਲੋੜੀਂਦੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਮੌਜੂਦ ਹਨ ਜੋ, ਜੇਕਰ ਕੁਸ਼ਲਤਾ ਨਾਲ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਅਤੇ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਮਾਜ ਲਈ ਸਾਰੇ ਖ਼ਤਰਿਆਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ (ਜੇ ਨਹੀਂ ਮਿਟਾਉਂਦੇ)। ਪਾਰਸ 127 ਤੋਂ 131 ਵਿਚ ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(ਈ) ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 132 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਕਿ ਬੰਬੇ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮ ਜਨਤਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਮਾਜਿਕ ਭਲਾਈ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਦੀ ਰਾਖੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਔਰਤਾਂ ਦੇ

ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਢਾਂਚੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਿਵਾਏ ਪ੍ਰਸਤਾਵਨਾ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਸਿੱਟਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ।

(ਐਫ) ਰਾਜ ਦੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਕਿ ਅਣਗਹਿਲੀ ਵਾਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਵਾਧੂ ਨਿਯਮ ਦਾ ਇੱਕ ਰੂਪ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਲਾਈਸੈਂਸ ਅਤੇ ਪਰਮਿਟਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਾ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਲਗਾਤਾਰ ਵੱਧ ਰਹੀ ਡਾਂਸ ਬਾਰਾਂ ਦੀ ਸਮੱਸਿਆ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਨਾਕਾਫੀ ਹੈ, ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(ਜੀ) ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 33ਏ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦਾ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਹੈ:

"136. ਧਾਰਾ 33-ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨੱਚਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਦਾ ਅੰਤਮ ਨਤੀਜਾ ਇਹੀ ਸਿੱਟਾ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰਨਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ 2005 ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜ਼ਿਆਦਾਤਰ ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਸਾਰੇ। ਡਾਂਸ ਬਾਰ ਦੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ 75,000 ਤੋਂ ਵੱਧ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਬੇਰੁਜ਼ਗਾਰ ਹੋਣ ਦੀ ਗੱਲ ਸਾਹਮਣੇ ਆਈ ਹੈ ਸਾਡੀ ਰਾਏ, ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਰੋਧੀ ਸਾਬਤ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 19(1)(ਜੀ) ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਇਸਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।"

74. ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਜਿਸ ਵਸਤੂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਹੈ ਹੋਟਲਾਂ, ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ, ਬਾਰ ਰੂਮਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ਲੀਲ ਡਾਂਸ ਦੀ ਮਨਾਹੀ। ਇਹ ਕੰਮ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਦੀ ਵੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨਾਲ ਹੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਐਕਟ ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਹੋਟਲਾਂ, ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ, ਬਾਰ ਰੂਮਾਂ ਅਤੇ ਅਦਾਰਿਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਐਕਟ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 33ਏ ਅਤੇ 33ਬੀ ਦੇ ਉਲਟ ਅਜਿਹੀਆਂ ਥਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਦੋ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ। ਉਸ ਅਰਥ ਵਿਚ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਵਾਜਬ ਆਧਾਰ ਦੇ ਦੋ ਵਰਗ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਤਕਰੇ ਦੀ ਦਲੀਲ ਉਪਲਬਧ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਵੀ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਉਦੇਸ਼ ਆਮ ਲੋਕ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਸ਼ਲੀਲ ਨਾਚਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਜ਼ਤ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ. ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਐਕਟ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਏ ਹਨ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਉਹ ਕੁਝ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਹਨ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਿਸਮ ਦੇ ਡਾਂਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਅਸ਼ਲੀਲ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਣ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜੋ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਉਹ ਇੰਨੀਆਂ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹਨ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਵੀ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਭਾਰਤੀ ਹੋਟਲ ਅਤੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟਾਂ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਐਸੋਸਿਏਸ਼ਨ (1) ਕੇਸ ਕਿ ਰਾਜ ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਲਗਭਗ ਉਸੇ ਲੀਹਾਂ 'ਤੇ ਐਕਟ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ 'ਤੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਵਿਚ ਧਾਰਾ 33ਏ ਪਾਈ ਗਈ ਸੀ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਤਾਜ਼ਾ ਦੇ। ਇਸ ਲਈ ਅਭਿਆਸ ਜਾਂ ਅਨੁਭਵੀ ਅਧਿਐਨ। ਇਹਨਾਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਵੇਲੇ ਛੋਹਿਆ

ਜਾਵੇਗਾ, ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਬਾਰੇ ਸਵਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਮੋੜ 'ਤੇ ਇਹ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹੁਣ ਤੱਕ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਰੇ ਨੂੰ ਅਣਗਹਿਲੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਨਫਾਡੇ ਵੱਲੋਂ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਕੁਝ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਹਰ ਇੱਕ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਅਪਵਾਦ ਦੇ, ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਦੀਆਂ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

75. ਅਸੀਂ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣਾ ਚਾਹਾਂਗੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਨੈਫਡੇ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਆਪਣੇ ਨਾਗਰਿਕਾਂ 'ਤੇ 'ਨੈਤਿਕਤਾ' ਥੋਪਣ ਵਿਚ ਕਿਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ? ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਛੂਹਣ ਵਾਲੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਾਂਗੇ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਚਰਚਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. ਬਨਾਮ ਦੇਵਨਸ ਮਾਡਰਨ ਬਰੂਅਰੀਜ਼ ਲਿਮਿਟੇਡ ਅਤੇ ਐਨ.ਆਰ. ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਢੁਕਵਾਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ:

"48. ਕਿਸੇ ਕਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਨੂੰ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਨੀਕਾਰਕ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਕੋਈ ਸਮਾਜ ਕਿਸੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਨਿੰਦਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਪੱਖੋਂ ਕੋਈ ਧਾਰਨਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਸਭਿਅਕ ਸਮਾਜ ਦੀ ਅੰਤਮ ਆਰਬਿਟਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਧਾਰਾ (ਜ਼) ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਿਸਮ ਦਾ ਹੋਵੇਗਾ ਸਮਾਜ ਨੂੰ ਉਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਗੱਲ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਆਮ-ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਤਹਿਤ ਹੀ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਿਹਤ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਭਲਾਈ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ ਵਿਧਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣਾ ਜਾਂ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨਾ ਜਨਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹਨਾਂ ਵਪਾਰਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਣ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 19 ਦੀ ਧਾਰਾ (6) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ ਜੋ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਅਤੇ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਹਨ। ;

ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਸਿਹਤ, ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਭਲਾਈ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਲੋੜੀਂਦੇ ਉਪਾਅ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਹਨ। ਅਦਾਲਤਾਂ ਕਿਸੇ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਸਮੇਂ ਅਜਿਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਨਹੀਂ ਲੈਣਗੀਆਂ ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਅਪਰਾਧ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਵਿਧਾਨਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਦਾ ਵਪਾਰ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਬਣਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਵਿਧਾਨਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

Xx xx xx

51. ਕੂਵਰਜੀ ਬੀ ਭਰੂਚਾ [ਏ.ਆਈ.ਆਰ. 1954 ਐਸ.ਸੀ. 220: 1954 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 873] ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਫ਼ੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਤੋਂ, ਆਰ.ਐਮ.ਡੀ. ਚਮਾਰਬਾਗਵਾਲਾ [ਏਆਈਆਰ 1957 ਐਸਸੀ 699: 1957 ਐਸਸੀਆਰ 874], ਹਰ ਸ਼ੰਕਰ (1975) 1 ਐਸਸੀਸੀ 737: ਏਆਈਆਰ 1975 ਐਸਸੀ 1121: (1975) 3 ਐਸਸੀਆਰ 254] ਜਾਂ ਖੋਡੇ ਡਿਸਟਿਲਰੀਜ਼ [(1995) ਜੋ ਕਿ 1995 ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇਵੇਗਾ। ਵਿਅਕਤੀ ਜਨਤਕ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਘਿਣਾਉਣੇ ਪਦਾਰਥ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਕਰਨ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਵਾਰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਜਿਹੀ ਪਾਬੰਦੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਲਈ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਕੀ ਇਹ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਰਾਬ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪਰਾਧ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਲਾਈਸੈਂਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ

ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ? ਉਪਰੋਕਤ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਇਹ ਤਬਾਹੀ ਪੈਦਾ ਕਰੇਗਾ ਅਤੇ ਅਰਾਜਕਤਾ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਅਸਥਿਰਤਾ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗਾ ਜਦੋਂ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਰਾਜ ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਨਿਰਵਿਵਾਦ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਦੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਜਾਂ ਹੋਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਵਪਾਰ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਜਾਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪੂਰਨ ਮਨਾਹੀ ਜਾਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਲਗਾਈਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਸਿਵਾਏ ਉਸ ਪੱਖ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅੰਤਰ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਪਾਬੰਦੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਵਪਾਰ ਜਾਂ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਤੱਥ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਣਾ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਾਨੂੰਨ (ਵਿਧਾਨਾਂ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇੰਨੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਉਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਰੈਜ਼ ਐਕਸਟਰਾ ਕਮਰਸ਼ਿਅਮ ਦਾ ਸਿਧਾਂਤ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ।

Xx xx xx

317. ਮਾਮਲਾ ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਸਮਾਨਤਾ, ਆਜ਼ਾਦੀ ਜਾਂ ਵਪਾਰਕ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੀ ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਵਿਆਖਿਆ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਕਿ ਜਨਤਕ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਖੋਹਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਕਨੂੰਨ ਵਪਾਰ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨੈਤਿਕਤਾ "ਵਿਧਾਨਪਾਲਿਕਾ" ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਿਛਲੀ ਸੀਟ ਲੈ ਲੈਂਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ "ਨਿਆਂਪਾਲਿਕਾ" ਤੋਂ ਉਲਟ ਨੈਤਿਕਤਾ ਜਾਂ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਕੁਝ ਚੀਜ਼ਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

76. ਅਸੀਂ ਲਾਭ ਦੇ ਨਾਲ, ਗੋਬਿੰਦ ਬਨਾਮ ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਅਤੇ ਐਨਆਰ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਚਰਚਾ ਵੀ ਨੋਟ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਾਂ।

"22. ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਗੋਪਨੀਯਤਾ-ਮਾਣ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦੀ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਉਦੋਂ ਹੀ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਵਿਰੋਧੀ ਹਿੱਤ ਨੂੰ ਉੱਤਮ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੌਲਿਕ ਗੋਪਨੀਯਤਾ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ, ਇਸਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ ਰਾਜ ਦੇ ਹਿੱਤ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਮਹੱਤਤਾ ਹੈ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਜੇਕਰ ਨੈਤਿਕਤਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਇੱਕ ਮਜ਼ਬੂਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇੱਕ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਰਾਜ ਦੇ ਹਿੱਤ, ਇੱਕ ਮੌਲਿਕ ਗੋਪਨੀਯਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਮਹੱਤਵ ਵਾਲਾ ਹੋਵੇਗਾ, ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਨੈਤਿਕਤਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਗੋਪਨੀਯਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਹੈ। ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਝੀਲ ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੀ ਨੈਤਿਕਤਾ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਰਾਜ ਦਾ ਕੰਮ ਹੈ।"

ਸ਼੍ਰੀ ਨਫਾੜੇ ਦੁਆਰਾ ਵੀ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਰਣੇ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਨੈਤਿਕ ਪਹਿਲੂਆਂ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

77. ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਜ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਅਨੈਤਿਕ ਸਮਝਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਜੂਆ ਖੇਡਣਾ (ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਹ ਹੁਣ ਇੱਕ ਬਹਿਸ ਦਾ ਮੁੱਦਾ ਵੀ ਬਣ ਰਿਹਾ ਹੈ), ਵੇਸਵਾਗਮਨੀ ਆਦਿ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਸਮੇਂ ਦੇ ਬੀਤਣ ਨਾਲ ਸਮਾਜ ਵਿੱਚ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡ ਬਦਲ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇੱਕ ਖਾਸ ਗਤੀਵਿਧੀ, ਜਿਸਨੂੰ ਕੁਝ ਦਹਾਕੇ ਪਹਿਲਾਂ ਅਨੈਤਿਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਸ਼ਾਇਦ ਹੁਣ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਸਮਾਜਕ ਨਿਯਮ ਬਦਲਦੇ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਸਮਾਜਿਕ ਪਰਿਵਰਤਨ ਦੋ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ: ਨਿਰੰਤਰ ਜਾਂ ਵਿਕਾਸਵਾਦੀ ਅਤੇ ਨਿਰੰਤਰ ਜਾਂ ਕ੍ਰਾਂਤੀਕਾਰੀ। ਪਰਿਵਰਤਨ ਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਆਮ ਰੂਪ ਨਿਰੰਤਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਇਹ ਦਿਨ ਪ੍ਰਤੀ ਦਿਨ ਵਧਦੀ ਤਬਦੀਲੀ ਸਮਾਜਿਕ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸੂਖਮ, ਪਰ ਗਤੀਸ਼ੀਲ, ਕਾਰਕ ਹੈ। ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਾਚ। ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ, ਸਨਮਾਨਜਨਕ ਰੂਪਾਂ ਵਿੱਚ, ਸਮਾਜਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਹਨ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਅਪਵਾਦ ਨਹੀਂ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਨੂੰ ਅਨੈਤਿਕ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸਲਈ, ਅਸ਼ਲੀਲ ਡਾਂਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਏ ਸਮਾਜਿਕ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਨੈਤਿਕ ਨਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਸਮਾਜ ਉੱਤੇ ਅਨੈਤਿਕ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, "ਸਮਾਜਿਕ ਨਿਯੰਤਰਣ" ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਸੀਂ ਉਪਰੋਕਤ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਹੈ।

78. ਇਹ ਸਾਨੂੰ ਰੈਜ਼ ਐਕਸਟਰਾ ਕਮਰਸ਼ਿਅਮ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਡਾਂਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਵਾਧੂ ਵਪਾਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ, ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਦੁਬਾਰਾ ਇੰਡੀਅਨ ਹੋਟਲ ਐਂਡ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ (1) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਵਾਂਗੇ ਜਿੱਥੇ ਇਹਨਾਂ ਪਹਿਲੂਆਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਜਿੱਠਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:

(1) ਮਨੁੱਖੀ ਤਸਕਰੀ: ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਕਈ ਮਹਿਲਾ ਕਲਾਕਾਰ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤਸਕਰੀ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਰ ਹਨ, ਜਾਂ ਨਾਬਾਲਗ ਹਨ, ਅਤੇ ਡਾਂਸ ਬਾਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਦੇਹ ਵਪਾਰ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਾਰ ਗਰਲਜ਼ ਘਟੀਆ ਪਿਛੋਕੜ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਅਨੈਤਿਕ ਟਰੈਫਿਕ (ਰੋਕਥਾਮ) ਐਕਟ, 1956 ਦੇ ਤਹਿਤ ਵੇਸਵਾਗਮਨੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਕਮਜ਼ੋਰ ਹਨ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਾਦ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ:

"119.. ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਅਸਪਸ਼ਟ ਕਾਨੂੰਨ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਡਾਂਸ ਬਾਰਾਂ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧੀਆਂ ਦੇ ਮਿਲਣ ਵਾਲੇ ਸਥਾਨਾਂ ਅਤੇ ਲੜਕੀਆਂ ਦੇ ਪਿਕ-ਅੱਪ ਪੁਆਇੰਟਾਂ ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਪਰ ਵਸਤੂਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਕਹਿਣਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੂਤ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਡਾਂਸ ਬਾਰ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਤਸਕਰੀ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮੀ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ। ਦਰਅਸਲ, ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਤਸਕਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪਾਬੰਦੀ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹੀ ਉਠਾਈ ਗਈ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੇ ਅੰਸ਼ਾਂ ਵੱਲ ਧਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀਆਂ ਅਲੱਗ-ਥਲੱਗ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਧਾਰਾ 33-ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦੇ ਡਾਂਸ ਬਾਰਾਂ ਦਾ ਤਸਕਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਪਾਬੰਦੀ ਕਮਜ਼ੋਰ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਲਈ ਲਗਾਈ ਗਈ ਹੈ।"

(ਜੋੜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

(ii) ਜਨਤਕ ਨੈਤਿਕਤਾ ਨੂੰ ਸੱਟ: ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਡਾਂਸ ਬਾਰ ਜਨਤਕ ਮਨੋਬਲ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਂਦੇ ਹਨ। ਢੁਕਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ:

"120. ਸਾਡੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਰਾਜ ਕੋਲ ਨਾ ਤਾਂ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਲਈ ਅਨੁਭਵੀ ਅੰਕੜੇ ਸਨ ਕਿ ਵਰਜਿਤ ਸਥਾਪਨਾ ਵਿੱਚ ਨੱਚਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੇ ਵਿਗਾੜ ਅਤੇ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਮ ਸਹਿਮਤੀ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਸੀ..."

(iii) ਵਾਧੂ ਵਣਜ: ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਅਦਾਰਿਆਂ ਵਿੱਚ ਡਾਂਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਮਾਣ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਨਤਕ ਨੈਤਿਕਤਾ ਨੂੰ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟਾਚਾਰ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੇ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਕਿ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 19(6) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਨਾਹੀ "ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ" ਜ਼ਰੂਰੀ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਪਾਬੰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਕਤ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ "ਇਹ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਪਾਬੰਦੀ ਵਾਜਬ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਆਮ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੈ"। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਾਬੰਦੀ ਅਜਿਹੀ ਪਾਬੰਦੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਸਿੱਧੇ ਅਤੇ ਅਟੱਲ ਪ੍ਰਭਾਵ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਢਾਂਚੇ ਦੀ ਨਾਕਾਫ਼ੀ ਹੈ।

79. ਉਪਰੋਕਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਪ੍ਰਬੰਧਾਂ ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਜਵਾਬ: ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 2(8)(1)

80. ਸੈਕਸ਼ਨ 2(8) ਅਸ਼ਲੀਲ ਡਾਂਸ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਡਾਂਸ ਜੋ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 294 ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ 'ਅਸ਼ਲੀਲ' ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਡਾਂਸ' ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ, ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ. ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸ਼ਲੀਲ ਡਾਂਸ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 294 ਤੋਂ ਪਰੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਾਂਸ ਦੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਰੂਪਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ:

"2(8)(1) ਜੋ ਸਿਰਫ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦੀ ਸੁਚੱਜੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਅਤੇ

(ii) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਜਿਨਸੀ ਕੰਮ, ਕਾਮੁਕ ਹਰਕਤਾਂ, ਜਿਨਸੀ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸ਼ਾਰੇ ਜਾਂ ਡਾਂਸਰ ਤੱਕ ਜਿਨਸੀ ਪਹੁੰਚ ਦੀ ਉਪਲਬਧਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਜਾਂ ਜਿਸ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਡਾਂਸਰ ਆਪਣੇ ਜਣਨ ਅੰਗਾਂ ਦਾ ਪਰਦਾਫਾਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ, ਜੇ ਕੋਈ ਔਰਤ , ਟਾਪਲੈੱਸ ਹੈ;"

81. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਧਾਰਾ (ii) ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 294 ਦਾ ਪ੍ਰਤੀਬਿੰਬ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਨੇ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਕੋਈ ਅਪਵਾਦ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਹੈ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਧਾਰਾ (i) ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ 'ਤੇ ਹੈ। ਪ੍ਰਸਤੁਤ ਕਰਨਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸਮੀਕਰਨ ਸਰੋਤਿਆਂ ਦੀ ਸੁਚੱਜੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨੂੰ ਜਗਾਉਂਦਾ ਹੈ' ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ, ਇਸਦਾ ਸਹੀ ਅਰਥ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ, ਪੈਂਫਲਿਟ, ਕਾਗਜ਼, ਲਿਖਤਾਂ, ਡਰਾਇੰਗ, ਚਿੱਤਰਕਾਰੀ, ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾਵਾਂ, ਚਿੱਤਰਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਅਸ਼ਲੀਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 292 ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇਹੀ ਸਮੀਕਰਨ ਵਰਤਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਅਸ਼ਲੀਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜੇਕਰ ਉਹ 'ਲਾਭੀ ਜਾਂ ਅਗਾਊਂ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਹਨ। ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਆਈਪੀਸੀ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਅਸ਼ਲੀਲ ਕਿਤਾਬਾਂ ਆਦਿ (ਧਾਰਾ 292 ਆਈਪੀਸੀ) ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਸ਼ਲੀਲ ਕੰਮ ਅਤੇ ਗੀਤ (ਧਾਰਾ 294 ਆਈਪੀਸੀ) ਨੂੰ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ।

82. ਸੰਖੇਪ ਆਕਸਫੋਰਡ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ (ਦਸਵਾਂ ਐਡੀਸ਼ਨ, ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ) 'ਪ੍ਰੂਰੀਐਂਟ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ

"ਪ੍ਰੂਰੀਐਂਟ ਐਡਜ. ਜਿਨਸੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣਾ ਜਾਂ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨਾ।

-ਡੈਰੀਵੇਟਿਵਜ਼ ਪ੍ਰਿਊਰੈਂਸ ਐਨ. ਪ੍ਰਿਊਰੈਂਸੀ ਐਨ. ਪੀਆਰਯੂਆਰiਐਲy ਏਡੀਬਨਾਮ

- ਮੂਲ ਸੀ16 (ਅਰਥ ਵਿੱਚ 'ਲਾਲਸਾ ਹੋਣਾ'): ਐਲ. ਪ੍ਰੂਰੀਏਂਟ-, ਪ੍ਰੂਰੀਅਰ 'ਖੁਜਲੀ, ਲੰਬੀ, ਬੇਚੈਨੀ" ਤੋਂ।"

83. ਇਸ ਸਮੀਕਰਨ ਨੂੰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹੋਰ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਅਰਥ ਹਨ:

"(1) ਸੈਕਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੇਮਿਸਾਲ ਰੁਚੀ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ, ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਵਿਚਾਰ। ਜਦੋਂ ਸੈਕਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਬੇਮਿਸਾਲ ਦਿਲਚਸਪੀ ਨੂੰ ਉਤਸਾਹਿਤ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ; ਪ੍ਰਚਲਿਤ ਸਾਹਿਤ।

(ii) ਸੈਕਸ ਦੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ, ਲੁੱਚਪੁਣਾ। ਮਨੋਵਿਗਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਅਸਾਧਾਰਨ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਿਨਸੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਜਾਂ ਅਭਿਆਸਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਪ੍ਰਿਊਰੈਂਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਜੋ ਕਾਮ-ਵਾਸਨਾ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਕਾਮੁਕਤਾ ਨੂੰ ਉਤੇਜਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਚੇਤ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਸ ਲਈ, ਅਜਿਹੇ ਸਾਹਿਤ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਜੋ ਜਿਨਸੀ ਇੱਛਾ ਜਾਂ ਰੁਚੀ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਲਈ ਚਿੰਨ੍ਹਿਤ ਜਾਂ ਪ੍ਰਚਲਤ ਹਨ ਜਾਂ ਲਾਟੂਰਸ, ਲਾਚਾਰੀ, ਲੱਚਰ, ਵਿਉਰਵਾਦੀ ਹਨ, ਨੂੰ ਅਸ਼ਲੀਲ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਸ਼ਲੀਲ ਵਜੋਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।"

84. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਡਾਂਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਸੁਚੱਜੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਜਿਨਸੀ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

85. ਅਸੀਂ ਇਹ ਵੀ ਦੱਸ ਸਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਨਿਆਂਇਕ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ 'ਪ੍ਰੂਰੀਐਂਟ ਦਿਲਚਸਪੀ' ਸ਼ਬਦ ਵੀ ਆਇਆ ਹੈ। ਬਰੌਕੇਟ ਬਨਾਮ ਸਪੋਕੇਨ ਆਰਕੇਡਜ਼ ਇੰਕ. ਵਿੱਚ ਯੂ.ਐੱਸ. ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਦੇ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕੀਤੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ, ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ 'ਪ੍ਰੂਰੀਐਂਟ' ਸਮੀਕਰਨ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

"9. ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਅਪੀਲਜ਼ ਦਾ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਰੋਥ ਬਨਾਮ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ, 354 ਯੂ.ਐਸ. 476, 77 ਐਸ.ਸੀ.ਐਲ. 1304, 1 ਐਲ.ਐੱਡ. 2ਡੀ 1498 (1957), ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਬਾਅਦ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਉਹ ਸਮੱਗਰੀ ਜੋ ਸਿਰਫ ਸਧਾਰਣ ਜਿਨਸੀ ਭੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਹਿਲੇ ਸੋਧ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਸ਼ਲੀਲ ਭਾਸ਼ਣ ਤੱਕ ਨਹੀਂ ਫੈਲੀ, ਜਿਸਦੀ ਪਛਾਣ "ਕੀ ਔਸਤ ਵਿਅਕਤੀ ਲਈ, ਸਮਕਾਲੀ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪ੍ਰਭਾਵੀ" ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ। ਸਮੁੱਚੀ ਸਮਗਰੀ ਦੀ ਥੀਮ ਪੂਰੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਲਈ ਅਪੀਲ ਕਰਦੀ ਹੈ। "ਆਈ.ਡੀ., 489 'ਤੇ, 77 ਐਸ.ਸੀ.ਟੀ., 1311 'ਤੇ (ਫੁਟਨੋਟ ਛੱਡਿਆ ਗਿਆ)। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀ ਰਾਏ ਵਿਚ, ਆਈ.ਡੀ., 487 'ਤੇ, ਐਨ. 20, 77 ਐਸ.ਸੀ.ਟੀ., 1310 'ਤੇ, ਐਨ. 20, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ "ਪਦਾਰਥ ਜੋ ਲਿੰਗ ਦੇ ਨਾਲ ਵਿਵਹਾਰਕ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ" ਜਿਵੇਂ:

"ਲੇ., ਕਾਮੁਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਤੇਜਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਵਾਲੀ ਸਮੱਗਰੀ। ਵੈਬਸਟਰਜ਼ ਨਿਊ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ (ਅਨਬ੍ਰਿਜਡ, 2ਡੀ. ਐਡ., 1949) ਪ੍ਰੂਰੀਐਂਟ ਨੂੰ ਢੁਕਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਤ ਕਰਦੀ ਹੈ:

ਖੁਜਲੀ, ਲਾਲਸਾ; ਇੱਛਾ ਜਾਂ ਲਾਲਸਾ ਨਾਲ ਬੇਚੈਨ; ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ, ਖੁਜਲੀ, ਰੋਗੀ, ਜਾਂ ਕਾਮੁਕ ਲਾਲਸਾਵਾਂ, ਇੱਛਾ, ਉਤਸੁਕਤਾ, ਜਾਂ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ, ਅਸ਼ਲੀਲ...

"ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨੂੰ, ਢੁਕਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: ਸੁਚੇਤ ਹੋਣ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ; ਕਾਮੁਕ ਇੱਛਾ ਜਾਂ ਵਿਚਾਰ

ਮਿਉਚੁਅਲ ਫਿਲਮ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਇੰਡਸਟਰੀਅਲ ਕਾਮਨ, 236 ਯੂ.ਐਸ. 230, 242 [35 ਐਸ.ਸੀ.ਐਲ. 387, 390, 59 ਐਲ.ਐੱਡ. 552 (1915)] ਵੀ ਦੇਖੋ, ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੋਸ਼ਨ ਤਸਵੀਰਾਂ ਬਾਰੇ ਕਿਹਾ: ਉਹ ਲੈਂਦੇ ਹਨ ਆਮ ਦਿਲਚਸਪੀ ਤੋਂ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਖਿੱਚ, ਉਤਸੁਕ ਅਤੇ ਤੰਦਰੁਸਤ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਸ਼ਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਪਰ ਇੱਕ ਸੂਝਵਾਨ ਰੁਚੀ ਉਤਸਾਹਿਤ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ (ਜ਼ੋਰ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ।) "ਅਸੀਂ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ। ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਏ.ਐਲ। ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ, ਮਾਡਲ ਪੀਨਲ ਕੋਡ, § 207.10(2) (ਟੈਂਟ. ਡਰਾਫਟ ਨੰ. 6, 1957) ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ:

ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਅਸ਼ਲੀਲ ਹੈ ਜੇਕਰ, ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇ, ਇਸਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਅਪੀਲ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰੁਚੀ, ਭਾਵ, ਨਗਨਤਾ, ਸੈਕਸ, ਜਾਂ ਨਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਜਾਂ ਰੋਗੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇ ਇਹ ਵਰਣਨ ਜਾਂ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟਤਾ ਦੀਆਂ ਰਵਾਇਤੀ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਪਰੇ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮਾਮਲੇ.... 10 'ਤੇ ਟਿੱਪਣੀ, ਆਈ.ਡੀ., ਅਤੇ ਪੰਨਾ 29 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਦੇਖੋ।

Xx xx xx

12. ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਅਪੀਲਸ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਰੋਥ ਨੇ ਫੁਟਨੋਟ 20 ਵਿੱਚ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਹਿੱਤਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਮੱਗਰੀ "ਕਾਮਨਾਪੂਰਣ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਤੇਜਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ ਵਾਲੀ ਸਮੱਗਰੀ" ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦਾ ਸੀ ਕਿ ਰੋਥ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਅਸ਼ਲੀਲ ਸਮੱਗਰੀ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਉਣਾ ਸੀ ਜੋ ਸਿਰਫ ਆਮ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਂਦਾ ਸੀ। , ਸਿਹਤਮੰਦ ਜਿਨਸੀ ਇੱਛਾਵਾਂ। ਅਸੀਂ ਇਸ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਤੋਂ ਵੱਖ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, "ਪ੍ਰੂਰੀਐਂਟ ਦਿਲਚਸਪੀ" ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਸਮੱਗਰੀ ਰੋਥ ਵਿੱਚ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਸੀ; ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਪੂਰਾ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਫੁਟਨੋਟ 20 ਵਿੱਚ "ਕਾਮਨਾਪੂਰਣ ਵਿਚਾਰਾਂ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ, ਅਦਾਲਤ ਜਿਨਸੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇ ਰਹੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸ ਫੁਟਨੋਟ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਅਪੀਲਜ਼ ਨੇ ਦੇਖਿਆ, ਰੋਥ ਰਾਏ ਨੇ ਮਾਡਲ ਪੀਨਲ ਕੋਡ ਦੀ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ-ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸਦੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਅਪੀਲ "ਨਗਨਤਾ, ਸੈਕਸ, ਜਾਂ ਨਿਕਾਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਜਾਂ ਰੋਗੀ ਦਿਲਚਸਪੀ" ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਉਸ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਕਸਤ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਅੰਤਰ ਨਹੀਂ ਦੇਖਿਆ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਨੁਮਾਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਕਾਰਿਆ ਹੈ ਕਿ ਫੁਟਨੋਟ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲਾਂ ਵਰਤੇ ਗਏ "ਕਾਮਨਾਪੂਰਣ ਵਿਚਾਰ" ਨੂੰ ਸੀਮਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਆਮ ਜਿਨਸੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। [ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਫੁਟਨੋਟ, 354 ਯੂ.ਐਸ., 489 'ਤੇ, ਐਨ. 26, 77 ਐੱਸ.ਸੀ.ਟੀ., 1311 'ਤੇ, ਐੱਨ. 26, "ਵਾਸਨਾ" ਜਾਂ "ਕਾਮਨਾਪੂਰਣ" ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ। ਦੇਖੋ ਪਰਮੇਲੇ ਬਨਾਮ ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ, 72 ਏਪੀਪੀ.ਡੀ.ਸੀ. 203, 210, 113 ਐਫ.2ਡੀ 729,

736 (1940) (ਸਾਮਗਰੀ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਹੈ ਜੇਕਰ "ਵਾਸਨਾ ਨੂੰ ਉਤਸ਼ਾਹਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਮੁਕ ਪਦਾਰਥ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ"); ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਡੇਨੇਟ, 39 ਐਫ.2ਡੀ 564, 569 (ਸੀਏ2 1930) (ਸੈਕਸ ਐਜੂਕੇਸ਼ਨ ਪੈਂਫਲੈਟ ਅਸ਼ਲੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਰੁਝਾਨ "ਵਾਸਨਾ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣ ਦੀ ਬਜਾਏ [ਸੈਕਸ] ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਤਰਕਸੰਗਤ ਬਣਾਉਣਾ ਅਤੇ ਮਾਣ ਦੇਣਾ" ਹੈ); ਸੰਯੁਕਤ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਇੱਕ ਕਿਤਾਬ ਜਿਸਨੂੰ "ਯੂਲਿਸਸ" ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 5 ਐਫ.ਐਸਯੂਪੀਪੀ. 182, 184 (ਐਸਡੀਐਨY 1933), ਏਐਫਐਫ'ਡੀ, 72 ਐਫ.2ਡੀ 705 (ਸੀਏ2 1934) (ਸ਼ਬਦ "ਅਸ਼ਲੀਲ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "[ਟੀ] ਜਿਨਸੀ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਣਾ ਜਾਂ ਜਿਨਸੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਕਾਮੁਕ ਵਿਚਾਰਾਂ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣਾ"); ਕਾਮਨਵੈਲਥ ਬਨਾਮ ਆਈਸੇਨਸਟੈਡ, 318 ਮਾਸ. 543, 549-550, 62 ਐਨ.ਈ.2ਡੀ 840,844 (1945) (ਸਮੱਗਰੀ ਅਸ਼ਲੀਲ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਸ ਵਿੱਚ "ਇਸਦੇ ਪਾਠਕਾਂ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਣ ਜਾਂ ਭ੍ਰਿਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਪ੍ਰਵਿਰਤੀ" ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਲੱਚਰਤਾ ਭਰੀ ਲਾਲਸਾ ਭਰਪੂਰ ਸੋਚ ਹੈ), ਬਨਾਮ ਬੇਕਰ, 364 ਐਮਓ. 1079, 1085, 272 ਐਸ. ਡਬਲਯੂ.2ਡੀ 283, 286 (1954) (ਸਾਮਗਰੀ ਅਸ਼ਲੀਲ ਹਨ ਜੇਕਰ ਉਹ "ਲਾਸ਼ਕਾਰੀ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਭੜਕਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਕਾਮਵਾਸਨਾ ਨੂੰ ਜਗਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ"); ਐਡਮਜ਼ ਥੀਏਟਰ ਕੋ. ਬਨਾਮ ਕੀਨਨ, 12 ਐਨ.ਜੇ. 267, 272, 96 ਏ.2ਡੀ 519, 521 (1953) (ਬ੍ਰੇਨਨ, ਜੇ.) (ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ "ਪ੍ਰਸਤੁਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰਮੁੱਖ ਨੋਟ ਕਾਮੁਕ ਅਤੇ ਕਾਮੁਕਤਾ ਨੂੰ ਉਤੇਜਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਹੈ" ਇੱਛਾ" ")।] ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਫੁਟਨੋਟ 20 ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਵਿਤ ਅਸਪਸ਼ਟਤਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਅਸ਼ਲੀਲ ਵਜੋਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਿਨਸੀ ਪ੍ਰਤੀਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਭਾਸ਼ਣ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਸੋਧ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਰਨਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਆਮ ਜਾਂ ਰੋਗੀ।"

86. ਦੱਖਣੀ ਅਫ਼ਰੀਕਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਅਮਰੀਕੀ ਪਹੁੰਚ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ, ਜੋ ਪੈਟਰਿਕ ਬਨਾਮ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਮੰਤਰੀ

"40. ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ, ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਤੇ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਦੀ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਨੇ ਦੀ ਚਤੁਰਾਈ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਅਮਰੀਕੀ ਜੱਜ. ਜੈਕੋਬੇਲਿਸ ਬਨਾਮ ਐਨਹੀਐਨ ਵਿੱਚ, ਜਸਟਿਸ ਪੋਟਰ ਸਟੀਵਰਟ ਮਸ਼ਹੂਰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ: "ਮੈਂ ਅੱਜ ਹੋਰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਾਂਗਾ [ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ]... ਅਤੇ ਸ਼ਾਇਦ ਮੈਂ ਕਦੇ ਵੀ ਸਮਝਦਾਰੀ ਨਾਲ ਕਾਮਯਾਬ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨਾ ਪਰ ਜਦੋਂ ਮੈਂ ਇਸਨੂੰ ਦੇਖਦਾ ਹਾਂ ਤਾਂ ਮੈਂ ਜਾਣਦਾ ਹਾਂ।" [378 ਯੂਐਸ 184, 197 (1964) (ਸਹਮਤ)।] ਅਦਾਲਤ ਨੇ "ਆਮ ਅਤੇ ਸਿਹਤਮੰਦ" ਰੁਚੀ ਦੇ ਉਲਟ, "ਸ਼ਰਮਨਾਕ ਜਾਂ ਰੋਗੀ" ਰੁਚੀ ਵਜੋਂ ਸੈਕਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ "ਪਰੂਰੀ" ਦਿਲਚਸਪੀ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਕੇ ਮਿਲਰ ਟੈਸਟ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ। [ਬ੍ਰੋਕੇਟ ਬਨਾਮ ਸਪੋਕੇਨ ਆਰਕੇਡਜ਼, ਇੰਕ., 472 ਯੂ.ਐੱਸ. 491, 504-05 (1985)।] ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵਿਸਤਾਰ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ, ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਾਰਗਦਰਸ਼ਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।"

87. ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਵੀ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਮਰੀਕੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੇ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਮਿਤਾਭ ਬਚਨ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਐਨਮ ਪਾਲ ਸਿੰਘ ਹੂਨ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

"22. ਐਫਸੀ.ਸੀ. ਬਨਾਮ ਪੀਏਸੀ।ਐਫ।ਸੀਏ ਐਫਓਯੂਐਨਡੀਏਟੀ।ਓਐਨ (1978) 438 ਯੂ.ਐਸ. 726) ਵਿੱਚ "ਅਸ਼ਲੀਲ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਬਾਰੇ ਅਮਰੀਕੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ ਸਵਾਲ ਉੱਠਿਆ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕੁਝ ਨਿਯਮਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਰੇਡੀਐਨ ਪ੍ਰਸਾਰਣ ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ ਖਾਸ ਸ਼ਬਦ 'ਅਸ਼ਲੀਲ' ਨਹੀਂ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਅਸ਼ਲੀਲ ਨਹੀਂ ਸਨ", ਕਿਉਂਕਿ ਦੋਵੇਂ ਸ਼ਬਦ ਸਮਾਨਾਰਥੀ ਸਨ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਬਹੁਗਿਣਤੀ ਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ: "ਪੈਸੀਫਿਕਾ ਨੇ ਦਲੀਲ

ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 'ਸਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਵਿੱਚ ਅਸ਼ਲੀਲ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਅਸ਼ਲੀਲ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਸਟੀਵਨਸ, ਜੇ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"ਅਸ਼ਲੀਲ, ਅਸ਼ਲੀਲ ਜਾਂ ਅਪਵਿੱਤਰ ਸ਼ਬਦ ਅਸ਼ਲੀਲ ਹਨ, ਜਿਸਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਹਰੇਕ ਦਾ ਵੱਖਰਾ ਅਰਥ ਹੈ। ਪ੍ਰੂਰੀਅਰ ਅਪੀਲ ਅਸ਼ਲੀਲ ਦਾ ਇੱਕ ਤੱਤ ਹੈ, ਪਰ ਅਸ਼ਲੀਲ ਦੀ ਆਮ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਸਿਰਫ਼ ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨਾਲ ਗੈਰ-ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ।"

ਉਸਨੇ ਵੈਬਸਟਰਜ਼ ਥਰਡ ਨਿਊ ਇੰਟਰਨੈਸ਼ਨਲ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ (1960) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ: "ਅਨੁਕੂਲ, ਨੈਤਿਕਤਾ ਦੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੇ ਮਿਆਰਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ"।

88. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰਾਜ ਕਪੂਰ ਐਂਡ ਐਨਆਰਐਸ, ਬਨਾਮ ਸਟੇਟ ਐਂਡ ਐਨਆਰਐਸ" ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਵਾਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ: ਜਨਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਫਿਲਮ ਨੂੰ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਅਤੇ ਅਸ਼ਲੀਲ ਅਤੇ ਸ਼ਰਾਰਤੀ ਅਨਸਰਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਫਿਲਮ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਕਦੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਅਸਪਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦ, ਸਹੀ ਪਰਿਭਾਸ਼ਾ ਦੇ ਅਯੋਗ

89. ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਨਾਚ ਜਿਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਦਰਸ਼ਕਾਂ ਦੀ ਸੁਚੱਜੀ ਰੁਚੀ ਨੂੰ ਜਗਾਉਣਾ ਹੈ, ਅਸਪਸ਼ਟ ਸ਼ਬਦ ਹੈ, ਜੋ ਕਰਨ ਦੇ ਅਯੋਗ ਹੈ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਰਥ. ਇਹ ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਵੱਧ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਧਾਰਾ 292 ਆਈਪੀਸੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਮਝੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਸ ਸਮੀਕਰਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੀ ਹੈ।

ਜਵਾਬ: ਕੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6(4) ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 19(1) ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸਮਾਨਤਾ ਦੀ ਧਾਰਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੀ ਹੈ?

90. ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਡਿਸਕੋ ਜਾਂ ਆਰਕੈਸਟਰਾ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਇਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸਦੇ ਉਲਟ ਇਹ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਵੀ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਡਿਸਕੋ ਜਾਂ ਆਰਕੈਸਟਰਾ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਥਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇੱਕ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਂ ਤਾਂ ਡਾਂਸ ਬਾਰ ਜਾਂ ਡਿਸਕੋ/ਆਰਕੈਸਟਰਾ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਨਾ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ। ਅਧੀਨਗੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਕੋਈ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜਵਾਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਡਾਂਸ ਬਾਰਾਂ ਲਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀਆਂ ਸਖ਼ਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਡਿਸਕੋ ਜਾਂ ਆਰਕੈਸਟਰਾ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਸੇ ਥਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਡਾਂਸ ਬਾਰ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਅਖੌਤੀ ਵਿਵਸਥਾ, ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਤਰਕਹੀਣ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਉਸ ਅਖੌਤੀ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6(4) ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਰਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਜਵਾਬ: ਕੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(2) ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਜ਼ਾ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 14 ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ?

91. ਇਸ ਪੱਖ ਵਿਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸਹੀ ਬੇਨਤੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਜ਼ਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਹੈ ਜੋ ਅਸ਼ਲੀਲ ਡਾਂਸ ਆਦਿ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ। ਧਾਰਾ 294 ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਵੀ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਸਜ਼ਾ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਅਪ੍ਰਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੈਦ ਤਿੰਨ ਸਾਲ

ਤੱਕ ਵਧ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਸੇ ਜੁਰਮ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਕੇਂਦਰੀ ਐਕਟ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਦੀ ਕੈਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(2) ਵਿੱਚ ਤਿੰਨ ਸਾਲ ਤੱਕ ਦੀ ਕੈਦ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਹੈ। ਭਾਵ ਕੇਂਦਰੀ ਕਾਨੂੰਨ. ਅਸੀਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਨੂੰ ਧਾਰਾ 8 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 8(1) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੇਕਰ ਜਗ੍ਹਾ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਵਿੱਚ ਵਰਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਬਣਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ। ਭਾਵ ਜਿੱਥੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਤਹਿਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲਏ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਟਲ, ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ, ਬਾਰ ਰੂਮ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਥਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਡਾਂਸ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜੇਕਰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵੀ ਮਿਲ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਨੂੰ ਅਸ਼ਲੀਲ ਡਾਂਸ ਲਈ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਨੈਤਿਕ ਮਕਸਦ ਲਈ ਕੰਮਕਾਜੀ ਔਰਤਾਂ ਦਾ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕਰਨਾ। ਇਹ ਉਹ ਕੰਮ ਹਨ ਜੋ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਜ਼ਾ ਯੋਗ ਹਨ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਧਾਰਾ 8(2) ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧ ਧਾਰਾ 294 ਆਈਪੀਸੀ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਅਪਰਾਧ ਤੋਂ ਕੁਝ ਵੱਖਰਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 294 ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਤੋਂ ਸਪਸ਼ਟ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ:

"294. ਅਸ਼ਲੀਲ ਹਰਕਤਾਂ ਅਤੇ ਗੀਤ। ਜੋ ਵੀ, ਦੂਜਿਆਂ ਨੂੰ ਤੰਗ ਕਰਨ ਲਈ-

(ਏ) ਕਿਸੇ ਜਨਤਕ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਅਸ਼ਲੀਲ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ

(ਬੀ) ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਨਤਕ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਜਾਂ ਨੇੜੇ ਕੋਈ ਵੀ ਅਸ਼ਲੀਲ ਗੀਤ, ਗਾਥਾ ਜਾਂ ਸ਼ਬਦ ਗਾਉਂਦਾ, ਪੜ੍ਹਦਾ ਜਾਂ ਬੋਲਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਤੱਕ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਰਣਨ ਦੀ ਕੈਦ, ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨੇ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਨਾਲ ਸਜ਼ਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।"

92. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(2) ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ, ਇਸ ਲਈ, ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ

ਜਵਾਬ: ਕੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8(4) ਮਨਮਾਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਹੈ?

93. ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਭਾਗ ਬੀ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੰ. 6, 7 ਅਤੇ 8 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਇਹ ਸਿੱਕੇ, ਕਰੰਸੀ ਨੋਟ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਲੇਖ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਦਾ ਮੰਚ 'ਤੇ ਮੁਦਰੀਕਰਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣਾ, ਸੁੱਟਣਾ ਜਾਂ ਵਰਖਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਡਾਂਸਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਪਰਾਧ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਸ਼ਰਤ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵੀ ਟਿਪ ਸਿਰਫ ਬਿੱਲ ਵਿੱਚ ਜੋੜੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀਆਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪੈਸੇ ਦੀ ਬਰਸਾਤ ਆਦਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰੇਰਣਾ ਦਾ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਰੋਕਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਇੱਜ਼ਤ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 354ਏ ਜੋ ਕਿ ਸਮਾਜ ਦਾ ਇੱਕ ਨੈਤਿਕ ਕੋਡ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਜ ਅਜਿਹੀ ਵਿਵਸਥਾ ਬਣਾ ਕੇ ਇਸ ਨੈਤਿਕ ਕੋਡ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਸਿੱਕੇ, ਕਰੰਸੀ ਨੋਟਾਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਸੁੱਟਣ ਜਾਂ ਵਰ੍ਹਾਉਣ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਣਸੁਖਾਵੀਂ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਐਕਟ ਅਸ਼ਲੀਲਤਾ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਰੁਝਾਨ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਜੋ ਵੀ ਪੈਸਾ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਡਾਂਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਕੋਈ ਵੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਉਹ ਅਜਿਹੇ ਸਿੱਕਿਆਂ ਆਦਿ ਨੂੰ ਸੁੱਟੇ ਜਾਂ ਵਰ੍ਹਾਏ ਬਿਨਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਸਿਰਫ ਉਭਾਰੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਬਿੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਕੇ ਅਜਿਹੇ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਾਜਬੀਅਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸਥਾਨ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਦੁਆਰਾ. ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਸੁਝਾਵਾਂ ਦਾ ਸਹੀ

ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਉਹੀ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਰਾਜ ਟਿਪਿੰਗ ਦੇ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਕ ਪਾਸੇ ਮਾਲਕ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਕਾਰ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਕਾਰ ਅਤੇ ਵਿਜ਼ਟਰ ਵਿਚਕਾਰ ਮਾਮਲਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਿੱਕੇ, ਕਰੰਸੀ ਨੋਟ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਸਤੂ ਜਾਂ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਚੀਜ਼ ਜਿਸ ਦਾ ਮੰਚ 'ਤੇ ਮੁਦਰੀਕਰਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਸੁੱਟਣ ਜਾਂ ਵਰਖਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਡਾਂਸਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿੱਜੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੋਟ ਸੌਂਪਣਾ ਅਣਉਚਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਬਿੱਲਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ ਉਹੀ ਜੋੜ ਕੇ ਟਿਪਸ ਦੇਣ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

94. ਧਾਰਾ 12 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਿਵਾਰਨ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਨਈਅਰ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਬਾਰ ਡਾਂਸਰਾਂ ਦੀ ਵੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਫਾਇਦੇਮੰਦ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਅਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਨਿਰਮਾਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਕੁਝ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ

95. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਨਿਯਮ 3(3)(i) ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਤੱਥ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਅਸਪਸ਼ਟ ਹੈ। ਇਸ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਜਾਂ ਰੱਖਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਿਸ ਕੋਲ 'ਚੰਗੇ ਚਰਿੱਤਰ ਅਤੇ ਪੂਰਵਜਾਂ' ਹਨ ਅਤੇ ਉਸ ਕੋਲ "ਪਿਛਲੇ ਦਸ ਸਾਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧਿਕ ਰਿਕਾਰਡ" ਦਾ ਕੋਈ ਇਤਿਹਾਸ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, 'ਚੰਗੇ ਚਰਿੱਤਰ' ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਜਾਂ "ਪੂਰਵਜਾਂ" ਜਾਂ 'ਅਪਰਾਧਿਕ ਰਿਕਾਰਡ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਜਾਂ ਸਟੀਕ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਮੀਕਰਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹਨ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਇਹ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਲਾਇਸੰਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਦੀ ਸਿਆਣਪ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਵਿਅਕਤੀ ਕੋਲ ਚੰਗੇ ਚਰਿੱਤਰ ਜਾਂ ਚੰਗੇ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਹਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਪਰਾਧਿਕ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਜਿਹਾ ਅਪਰਾਧਿਕ ਰਿਕਾਰਡ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਜਾਂ ਸਿਰਫ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕਰਨ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਰਿਕਾਰਡ ਕਿਹਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਰੂਪ, ਪਰ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਵਾਲੇ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਸਟੀਕ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਢੁਕਵੇਂ ਉਪਬੰਧ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਮੌਜੂਦਾ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਬੀ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੰ. 16 ਨੂੰ ਵੀ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

96. ਆਮ ਸ਼ਰਤਾਂ (ਜੀਓਸੀ) ਦੇ ਭਾਗ ਏ ਦੇ ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 2 ਨੂੰ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਵੰਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ:

(i) ਬਾਰ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਸਟੇਜ ਦਾ ਆਕਾਰ 10 ਫੁੱਟ x 12 ਫੁੱਟ ਤੋਂ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ii) ਇਸ ਵਿੱਚ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਬਾਰ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਸਟੇਜ ਨਾਲ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਹੋਟਲ, ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਅਤੇ ਬਾਰ ਰੂਮ ਵਿਚਕਾਰ ਗੈਰ-ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਵੰਡ ਖੇਤਰ. ਸੰਖੇਪ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਹੋਟਲ ਅਤੇ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਤੋਂ ਬਾਰ ਰੂਮ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਦਾ ਹੈ ...

(iii) ਪਰਮਿਟ ਰੂਮ ਅਤੇ ਡਾਂਸ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਸਥਿਰ ਭਾਗ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

97. ਇਹ ਉਹ ਹਿੱਸਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਪਵਾਦ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਜਿਹੀ ਹੀ ਸ਼ਰਤ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਹੋਰ ਤਾਂ ਹੋਰ, ਸਾਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਰਤ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਰਕਸ਼ੀਲਤਾ ਜਾਂ ਵਾਜਬੀਅਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਜੋ ਕਿ ਬਿਲਕੁਲ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਜਾਪਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਉਦੇਸ਼ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਕੋਈ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਵਿਵਸਥਾ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

98. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਭਾਗ ਏ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੰ. 11 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਨਾਚ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਉਹ ਥਾਂ ਵਿਦਿਅਕ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 1 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੂਰ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹਨ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸ਼ਰਤ ਜ਼ਮੀਨੀ ਹਕੀਕਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਮੁੰਬਈ ਸ਼ਹਿਰ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਸਿੱਖਿਆ ਸੰਸਥਾ ਜਾਂ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ 1 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਜਗ੍ਹਾ ਲੱਭਣੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਸੰਭਵ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਪ੍ਰਭਾਵ ਇਹ ਹੈ ਕਿ, ਮੁੰਬਈ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਥਾਂ 'ਤੇ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਵੀ ਮਨਮਾਨੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਵਿਦਿਅਕ ਅਤੇ ਧਾਰਮਿਕ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਤੋਂ ਦੂਰੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦੇ ਨਾਲ, ਜੋ ਕਿ ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਕਾਰਜਯੋਗ ਹੈ।

99. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਭਾਗ ਬੀ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 2 ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਜ਼ੁੰਮੇਵਾਰੀ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਔਰਤਾਂ, ਡਾਂਸਰਾਂ ਅਤੇ ਵੇਟਰਾਂ/ਵੇਟਰਾਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਲਿਖਤੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਅਧੀਨ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਤਨਖਾਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਾਰੇ ਲਾਭਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੈਂਕ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਇਕਰਾਰਨਾਮਿਆਂ ਦੀ ਕਾਪੀ ਲਾਇਸੈਂਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਕੋਲ ਵੀ ਜਮ੍ਹਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਲਿਖਤੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮਿਹਨਤਾਨੇ ਨੂੰ ਬੈਂਕ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਜਾਇਜ਼ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਪਾਰਦਰਸ਼ੀ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀਆਂ ਔਰਤਾਂ, ਡਾਂਸਰਾਂ ਅਤੇ ਵੇਟਰਾਂ/ਵੇਟਰਾਂ ਨੂੰ ਨੌਕਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਜਾਂ ਹੋਰ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੀਆਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਘੱਟ ਕਰਨਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਮਹੀਨਾਵਾਰ ਤਨਖਾਹ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂਚ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖਾਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਭਾਵ ਮਾਸਿਕ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਹੋਰ ਢੰਗ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮਾਲਕਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਢੰਗਾਂ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਦਾ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ। ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਇਹ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਭਾਵ ਜਿੱਥੇ ਹਰੇਕ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਮਜ਼ਦੂਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜੋ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ, ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੇਣ ਲਈ ਸੁਤੰਤਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ 'ਤੇ ਵੀ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 19 (1) (ਜੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਨਈਅਰ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਔਰਤਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਈ ਗਈ ਇਹ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ (i) ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ ਅਨੁਸਾਰ ਇੱਕ ਬਾਰ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਕੇ, ਜੇ ਕੰਮ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਜਾਂ ਰਿਟਰਨ ਢੁਕਵੇਂ ਨਹੀਂ ਹਨ; (ii) ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਤਨਖਾਹ ਜਾਂ ਸਾਂਝੇ ਸੁਝਾਅ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਡਾਂਸਾਂ ਦਾ ਮੁਦਰੀਕਰਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਮਨ੍ਹਾ ਕਰੋ। ਇਸ ਤੋਂ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਗੱਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਮਹਿਲਾ ਕਲਾਕਾਰਾਂ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਜਨਤਕ ਦਿਲਚਸਪੀ ਦਿਖਾਉਣ ਵਿੱਚ

ਅਸਫਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਸਪੁਰਦਗੀ ਵਿੱਚ ਸਾਰਥਕਤਾ ਮਿਲਦੀ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸਲਈ, ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਇਸ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਲਿਖਤੀ ਇਕਰਾਰਨਾਮੇ ਲਈ ਪ੍ਰਬੰਧ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਬੈਂਕ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮਿਹਨਤਾਨਾ ਜਮ੍ਹਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਇਹਨਾਂ ਲਿਖਤਾਂ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣਾ ਲਾਇਸੰਸਿੰਗ ਅਥਾਰਟੀ ਨਾਲ ਸਮਝੌਤੇ ਉਚਿਤ ਹਨ। ਬਾਕੀ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਨੂੰ ਮਾਰਿਆ ਗਿਆ ਹੈ.

100. ਭਾਗ ਬੀ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੰ. 9 ਦਾ ਇਸ਼ਤਿਹਾਰ ਦੇਣਾ ਜੋ ਅਜਿਹੇ ਡਾਂਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਸ਼ਾਮ 6 ਵਜੇ ਤੋਂ ਰਾਤ 11:30 ਵਜੇ ਤੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਸਾਨੂੰ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ। ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਅਦਾਰੇ 1:30 ਵਜੇ (ਅਗਲੇ ਦਿਨ) ਜਾਂ 12:30 ਵਜੇ (ਅਗਲੇ ਦਿਨ) ਤੱਕ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਰਹਿਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਕੋਲ 11:30 ਵਜੇ ਤੱਕ ਡਾਂਸ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਡਾਂਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਲਈ ਸ਼ਾਮ 6 ਵਜੇ ਤੋਂ ਰਾਤ 11:30 ਵਜੇ ਤੱਕ ਦਾ ਸਮਾਂ ਕਾਫ਼ੀ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦੇ 5% ਘੰਟੇ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਇਸ ਸ਼ਰਤ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹਾਂ।

101. ਭਾਗ ਬੀ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੰ. 12 ਬਾਰ ਰੂਮ ਵਿੱਚ ਅਲਕੋਹਲ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਤਜਵੀਜ਼ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਡਾਂਸ ਦਾ ਮੰਚਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਮਨਮਾਨੀ ਹੈ। ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਸ਼ਰਾਬ ਕਿਉਂ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਅਜਿਹਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੈਤਿਕਤਾਵਾਦੀ ਪ੍ਰਭਾਵਾਂ ਤੋਂ ਵਧੇਰੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਰਾਬ ਪੀਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਅਕਤੀ ਡਾਂਸਰਾਂ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨਗੇ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਧਾਰਨਾ ਬਾਰ ਰੂਮਾਂ 'ਤੇ ਵੀ ਬਰਾਬਰ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿੱਥੇ ਔਰਤਾਂ ਵੇਟਰੈਸਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਰਾਬ ਪਰੋਸੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਗੈਰਵਾਜਬ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਵਿਕਾਰ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਇਸ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੀਆਂ ਛੋਟੀਆਂ-ਛੋਟੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਜੋ ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਵਾਪਰ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜਿੱਥੇ ਡਾਂਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਮੰਚਨ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਪਰ ਬਾਰ ਸਮੇਤ ਹੋਰ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਕਮਰੇ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਮੁੱਖ ਰੈਸਟੋਰੈਂਟ ਵੀ। ਅਜਿਹੀ ਨੁਕਤਾਚੀਨੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਹੋਰ ਉਪਾਅ ਅਪਣਾਉਣੇ ਪੈਣਗੇ। ਅਲਕੋਹਲ ਵਾਲੇ ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਪਦਾਰਥਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਮਨਾਹੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਸ਼ਰਤ ਨੰ. 12 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ।

102. ਭਾਗ ਬੀ ਦੀ ਸ਼ਰਤ ਨੰਬਰ 20 ਸੀਸੀਟੀਵੀ ਕੈਮਰੇ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਫਿਰ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਉਚਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਗੋਪਨੀਯਤਾ 'ਤੇ ਹਮਲੇ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਕੇ.ਐਸ. ਪੁੱਟਾਸਵਾਮੀ ਕੇਸ, ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ:

"247.3. ਅਨੀਤਾ ਐਲਨ ਨੇ, 2011 ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, "ਅਲੋਕਪ੍ਰਿਯ ਗੋਪਨੀਯਤਾ" ਦੀ ਧਾਰਨਾ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤੀ ਹੈ [ਆਈਡੀ, ਪੰਨਾ 500 'ਤੇ] ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਸਰਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਆਮ ਭਲੇ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਲਈ "ਅਲੋਕਪ੍ਰਿਯ" ਗੋਪਨੀਯਤਾ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨੂੰ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਗੋਪਨੀਯਤਾ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ ਜੋ ਸ਼ਾਇਦ ਇਸ ਪਹੁੰਚ ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਗੋਪਨੀਯਤਾ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਹ ਨੋਟਿਸ ਕਰਦੀ ਹੈ: (ਏ) ਘਰ ਵਿੱਚ ਗੋਪਨੀਯਤਾ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਈ ਗਈ; (ਬੀ) ਜਾਣਕਾਰੀ ਸੰਬੰਧੀ ਗੋਪਨੀਯਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਸੰਚਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਤੱਥ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ (ਸੀ) ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਘੁਸਪੈਠ ਤੋਂ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਬਾਰੇ ਗੂੜ੍ਹਾ ਵਿਕਲਪ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ; ਕਿਸੇ ਦੀ ਸਾਖ ਦਾ; (ਈ) ਐਸੋਸਿਏਸ਼ਨਲ ਗੋਪਨੀਯਤਾ ਜੋ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਉਹ ਕਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਰੱਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਸ਼ਰਤ ਵੀ ਇਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ।

103. ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਅਸੀਂ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਜ਼ੋਰ ਦੇਣਾ ਚਾਹਾਂਗੇ ਕਿ ਰਾਜ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਡਾਂਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਮੰਚਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪਵਾਦ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ। ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਿਧਾਨਿਕ ਸੋਧਾਂ ਦੇ ਇਤਿਹਾਸ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਵਿਕਸਿਤ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਡਾਂਸ ਬਾਰਾਂ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਨੈਤਿਕ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਸਾਲ 2005 ਵਿੱਚ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ, 1951 ਵਿੱਚ ਧਾਰਾਵਾਂ 33ਏ ਅਤੇ 33ਬੀ ਪਾ ਕੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ, ਉਕਤ ਸੋਧ ਦੁਆਰਾ, ਰਾਜ ਨੇ ਖਾਣ-ਪੀਣ ਵਾਲੇ ਘਰ, ਪਰਮਿਟ ਰੂਮ ਜਾਂ ਬੀਅਰ ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਡਾਂਸ ਦੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ 'ਤੇ ਪੂਰਨ ਪਾਬੰਦੀ ਦੀ ਇੱਛਾ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਹਮੇਸ਼ਾ ਅਸ਼ਲੀਲ, ਅਸ਼ਲੀਲ ਜਾਂ ਅਸ਼ਲੀਲ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਔਰਤਾਂ ਦੇ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਨੂੰ ਵੀ ਜਨਮ ਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ, 1951 ਦੀ ਧਾਰਾ 33ਏ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਕਰਾਰ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਰਾਜ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਨਾ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਮੱਗਰੀ ਜਾਂ ਅਨੁਭਵੀ ਡੇਟਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪ੍ਰਤੱਖ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14, 19(1)(ਏ) ਅਤੇ 19(1)(ਜੀ) ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ (ਜੋ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪਾਰਸ 127 ਤੋਂ 131 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹਨ) ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਸਨ।

104. ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰੈਗੂਲੇਟਰੀ ਸ਼ਾਸਨ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਚੋਗਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਨਾਚ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ, ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਡਾਂਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਅਸ਼ਲੀਲ ਡਾਂਸ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪਰਾਧ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ, ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਈ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨਾ ਲਗਭਗ ਅਸੰਭਵ ਹੈ। ਇਹੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਸਾਲ 2014 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇੱਕ ਵੀ ਅਦਾਰੇ ਨੂੰ ਇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਤਹਿਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, 2005 ਵਿੱਚ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਪੁਲਿਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਡਾਂਸ ਬਾਰਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਲਾਇਸੈਂਸ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਐਕਟ ਕੁਦਰਤ ਵਿਚ ਨਿਯਮਤ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਅਸਲ ਨਤੀਜੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਅਜਿਹੀਆਂ ਡਾਂਸ ਬਾਰਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ। ਰਾਜ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੁਝ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਟੀਚਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਸਮਝ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਹਿਣ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਸੀਂ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਸਾਨੂੰ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਮੰਨਦੇ ਹਨ। ਅਸੀਂ ਉਮੀਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਲਾਇਸੈਂਸ ਦੀ ਗ੍ਰਾਂਟ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਨੂੰ ਹੁਣ ਵਧੇਰੇ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਣ ਅਤੇ ਖੁੱਲੇ ਦਿਮਾਗ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਤਾਂ ਜੋ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਥਾਨਾਂ 'ਤੇ ਡਾਂਸ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਕਰਨ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਾਬੰਦੀ ਨਾ ਲੱਗੇ।

105. ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਪਟਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਦੇਵਿਕਾ ਗੁਜਰਾਲ ਰਿੱਟ ਪਿਊਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਅੰਸ਼ਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra
Advocate